

9 DEC 88
6e JAARGANG

DE ZWARTE PARTIJ

o.a.
1 JAAR INTIFADA
GENENTECHNOLOGIE
RADIKAAL STUDENTEN VERZET
EXTRA
BIJLAGE 'ROTE FLORA'

nr 116
113 -

Inhoud

- 3. Demo tegen vrouwenhandel
- 6. Hoger beroep René + gedicht
- 8. Genetechnologie - Het verkaptaliseerde leven
- 11. Over de razzia op de Paasheuvel
- 14. Diverse verklaringen

[Rote Flora - bijlage]

- 17. Vredesbeweging opnieuw bekeken
- 18. Studenten-akties
- 22. Eén jaar Intifada
- 28. Korte Berichten
- 32. Agenda

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER'S WORDEN GERUYEERD.

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten: Delft:wereldwinkel/kraakkroeg, R'dam:van gennep/krities boekwerk/kraakkroeg, Dordrecht:botte bijl.,Nijmegen:de klinker/de oude mol,Den Haag:de rode hond/ruward/brullend breekijzer/koffiehuis blau,Weert:kollektieve boekhandel,Arnhem:infokafee,Eindhoven:vredeswinkel,Venlo:infocentrum/ea. Den Bosch:den duvel/ea.Maas-tricht:de tribune/ea.Utrecht:de roie rat/aku/daar/ea. Wageningen:de uitbuyt/ea. Groningen:689/vredeswinkel/ea. A'dam:fort van sjakoo/slager-zicht/athenaeum/kraakkroegen, Leiden:manifest/wereldwinkel, Alkmaar:portaal,Haarlem:agora/athenaeum/ea.

verder nog op een aantal punten in Duitsland,België en Frankrijk.In Peking wil de verkoop maar niet lukken.

AKTIE TEGEN VROUWENHANDEL

Vrijdag 25 november '88 waren in verschillende westeuropese landen luchthavens als aktie-terrein gekozen. Dit om op-nieuw vrouwenhandel, sekstoerisme, postorder bruidenhandel en andere vormen van (seksuele) exploitatie van vrouwen uit landen van de 3 continenten onder de aandacht te brengen. Dit in het kader van de, door de filippijnse op organisatie GABRIELA uitgeroepen, internationale aktiedag tegen alle vormen van geweld tegen vrouwen.

SCHIPHOL

Een dertigtal op maakten dmv. klapborden met info, spandoeken, alternatieve reisfolders, uitleg via megafoon, zwarte ballonnen en vooral een oer-verdovend lawaai (getrommel enzo) duidelijk dat vrouwen-lichamen geen koopwaar zijn, dat handel in vrouwen niet te tolereren is.

De hal resoneerde zo goed dat we gesommeerd werden weg te gaan waarop er besloten werd en masse het complete gebouw te befolderen.

Stom genoeg waren de folders alleen in het Nederlands gesteld zodat de inhoud uiteindelijk toch aan veel reizigersters voorbij ging.

Het was verder een goede aktie, iedereen in het gebouw aanwezig wist wel waarom wij er waren.

Dan nog een punt van organisatie.

Waarom er in dit geval niet verzamelen op schiphol was is mij een raadsel gezien de gekozen aktievorm. Het schijnt nog steeds niet tot A'dam door te dringen dat sommigen voor een (landelijke) aktie lange reistijden hebben. Wat ons betreft had dat zeker 3 kwartier gescheelt. (+poen)

**CANNOT
RUN
AWAY**
EEN FILM OVER VROUWENHANDEL

HOE ZIT HET OOK WEER:

Vrouwenhandel en sekstoerisme zijn gebaseerd op:

SEKSISME -strukturele ongelijke machtsverhoudingen tussen mannen en vrouwen, mannen handelen en prostitutie staat ter beschikking van mannen (hier en daar)

IMPERIALISME -pure uitbuiting van arme landen, over de rug van vrouwen, door rijke landen

RACISME -vooral witte mannen stellen zich super-superieur t.o.v. zwarte vrouwen en maken haar liefst tot slavine (hoezo koloniaal VERLEDEN?) Lees voor uitgebreide achtergronden nog eens het artikel vrouwenhandel en sekstoerisme in Zwarte 106.

Verhandelde vrouwen: -spreken de taal in het westerse land vaak niet

-worden geïntimideerd, denken dat de politie net zo korrupt is als in het land van herkomst dus durven geen aangifte te doen

-haar paspoort wordt afgenomen -er worden haar hoge schulden aangepraat, voor reiskosten en huwelijk

-worden vaak apart gehouden van andere prostituees, bovendien worden hier bewust witte tegen zwarte vrouwen uitge-speeld

-zijn zo murw en bang gemaakt (vernederd, mishandeld, verkracht, met de dood van haar of haar kinderen bedreigd), dat ze niemand kunnen vertrouwen waardoor haar verhaal niet snel naar boven komt.

Vrouwenhandel en sekstoerisme zijn een duidelijke exponent van het patriarchale systeem en dienen hard aangepakt te worden.

We hebben te maken met: -wereldwijde georganiseerde (drugs) kriminaliteit; vrouwen worden vaak via de zelfde kanalen vervoert als drugs en dezelfde mannen zitten erachter

-korrupte uitvoerende macht aldaar, tot aan het hoogste gezag toe (in aug '88 is op de Filippijnen de enige officier van justitie die zaken als vrouwenhandel, verkrachtingen etc. durfde aan te pakken, om deze reden vermoord!)

-slechte wetgeving hier; handelaren gaan meestal vrijuit; vrouwen krijgen nog steeds moeizaam een verblijfsvergunning

seksisties, racisties politie- en douaneapparaat -mannen zijn gebaad bij het uitbuiten van vrouwen, wereldwijd.

Luchthavenpersoneel kijkt toe bij een aktie tegen sekstoerisme en vrouwenhandel. Op Schiphol protesteerden vrijdag, op de internationale dag tegen geweld tegen vrouwen, ongeveer vijftig vrouwen tegen de uitbuiting van vrouwen uit Aziatische landen.

Vrouwenbevrijding wereldwijd!
Bevecht het patriarchaat!

Noot

Naast het uithuwelijken worden vrouwen ook vaak op tijdelijke arbeidskontrakten naar Europa gehaald. Onder het mom van "dansgroepen". Eenmaal in Europa komen vrouwen in een netwerk terecht, waarbinnen ze steeds maximaal 3 maanden in één land verblijven, om dan getransporteerd te worden naar een naburig land. De handel gaat binnen Europa dus gewoon door.

Dit is ook een manier waarop Europese vrouwen (o.m. uit Portugal) verhandeld worden.

VROUWEN TEGEN VROUWENHANDEL EN SEXTOERISME

Het Verre Oosten

Op vrijdag 25 november kwamen we om 12.00 uur aan op het Centraal station in Amsterdam. We waren opgeroepen voor een actie tegen ♀♀ handel. Dit in verband met het feit dat 25 november uitgeroepen is tot dag tegen geweld tegen ♀♀. Op het station werd duidelijk dat we met ons allen naar Schiphol zouden gaan om daar de reizigers (vooral op de derde wereldlanden) duidelijk te maken hoe ♀♀ daar uitgebuit worden ten behoeve van de westerse man.

We voerden deze actie op Schiphol, omdat schiphol als luchthaven symbool staat voor de internationale handel in ♀♀. Onder andere via een aantal malafide huwelijksbureaus en korrespondentieclubs, die opereren via advertenties in grote dag- en weekbladen hier in Europa, worden ♀♀ uit de derde wereldlanden verhandeld naar de prostitutieindustrie in "Westerse" landen.

Ook reizen vanaf schiphol mannen naar o.a. aziatische landen om daar ♀♀ te huren voor een goedkoop sexueel avontuur. Omdat door het westerse imperialisme hele volkeren afhankelijk gemaakt worden van "onze" poen, blijft er voor ♀♀ weinig keus over dan zichzelf letterlijk te verkopen. In veel gevallen worden ze ook door hun vaders (broers) verkocht.

Op schiphol hebben we folders en ballonnen met de tekst "♀♀ ZIJN GEEN HANDELSWAAR" uitgedeeld. Met veel ♀♀, veel lawaai, spandoeken en informatieborden. Tegelijk met ons hebben ♀♀ in steden in westerse en derde wereldlanden dergelijke acties gevoerd.

In Duitsland zijn acties gevoerd in zes steden, ook vooral gericht op de luchthavens! Op de Filipijnen was een grote protestdemonstratie eindigend bij het ministerie van buitenlandse zaken.

Hieronder volgt de tekst van de folder die is uitgedeeld.

VROUWENSTRIJD
SOLIDARITEIT
TEGEN UITBUITING
WERELDWIJD!!!

TRANSPLANTATIE-REIS

U heeft al jaren de wens om eens een kijkje te nemen in het mysterieuze Verre Oosten maar uw gezondheid staat u hierbij in de weg? Dan is dit de mogelijkheid om uw wens in vervulling te laten gaan! Het Westduitse bureau "ASIA TRANSPLANT" in Frankfurt organiseert reizen naar India waar U in één van de beste klinieken voor slechts 100.000 DM een nieuwe nier ontvangt. Ook wat andere organen betreft zijn er volop mogelijkheden. Dus waarom zou U nog langer in slechte gezondheid thuisblijven.

INDIA

Voor deze transplantaties worden vrouwen vermoord! Veel arme vrouwen uit Bangladesh worden met de belofte van een goede baan naar India gelokt of uit geldnood door hun ouders verkocht. In India worden de "mooie" vrouwen onder dwang in bordelen te werk gesteld, de "lelijke" vrouwen komen in privé-transplantatieklinieken terecht. Hier worden hun organen verwijderd en worden de vrouwen vermoord. Sommige bureaus die transplantatie-reizen organiseren verkrijgen op deze gruwelijke manier de organen die ze nodig hebben. Deze reizen worden georganiseerd in West-Duitsland en de V.S. De transplantatie wordt in Azië uitgevoerd.

EXOTISCHE SEXREIS

Een ontmoeting met jonge schoonheden in een zwoele omgeving en de lokkende tropennacht van het exotische paradijs... Je krijgt het gevoel dat je hier een meisje neemt net zo makkelijk als je hier een pakje sigaretten kan kopen. (Thailand Express folder 1982)

THAILAND

Vanwege het openlijke racistische en sexistische karakter van deze advertenties werd de Thailand Express door protestacties gedwongen op te doeken. De organisator SJAAK SPRUIT heeft desondanks zijn dubieuze zaken niet beëindigd. In Bangkok runt hij een hotel waar 'alles kan en niets moet'. Dit zg. hotel is een borddeel, waar Thaise vrouwen al dan niet uit vrije wil voor Spruit veel geld verdienen. Het is de vraag in hoeverre het van de vrouwen een vrijwillige keuze is als je bedenkt dat de slechte economische omstandigheden, met name voor vrouwen, en het door het "westen" gestimuleerde corrupte beleid veel vrouwen 'rijp' maakt voor de prostitutie.

FILIPPIJNSE VROUWEN OP BESTELLING

Waarom zou u juist een Filipijnse vrouw benaderen? Daar zijn verschillende goede redenen voor te noemen; de Filipijnen bieden namelijk een heel groot aantal jonge, aantrekkelijke, zachtaardige, gedienstige en trouwlustige vrouwen, bij wie de "westerse" man zeer geliefd is als levenspartner. De Filippina past zich heel gemakkelijk aan. Ze is niet veeleisend, wel lief, zorgzaam en vlijtig. (uit brochure van Pen-Pal-Club "Conchita de Talaga", Tilburg)

FILIPPIJNEN

Gezien de levensomstandigheden op de Filipijnen is het begrijpelijk dat sommige vrouwen een betere toekomst zoeken in het 'rijke Westen'. Naast het aantal gelukkige huwelijks-tussen Nederlandse mannen en Filipijnse vrouwen, zijn er ook vrouwen die met grote beloftes door een Correspondentie Club uitgehuwelijkt worden, en binnen hun huwelijk worden uitgebuit en misbruikt. De man is bijv. ernstig ziek en de vrouw fungeert als zijn verpleegster. Na huwelijksbemiddeling door "Conchita" is een vrouw bij een mishandelende man terecht gekomen. Bovendien komen er vrouwen via schijnhuwelijken, waarschijnlijk ook georganiseerd door de Clubs, in de prostitutie terecht.

ACHTERGRONDEN

Al jaren reizen mannen naar zogenaamde Derde Wereldlanden met als enig doel om sexueel contact te hebben met vrouwen. Met name landen in Zuid-Oost Azië, zijn een geliefd reisdoel voor dit soort mannen. De Aziatische vrouwen liggen dus goed in de markt bij de 'Westerse' man (de Aziatische man komt natuurlijk ook aan zijn trekken) en handelaars in sex en vrouwen proberen in de behoefte te voorzien. Er is een ontwikkeling in omgekeerde richting ontstaan. De Aziatische vrouwen worden verhandeld naar westerse landen om daar

in nachtclubs, bars en bordelen te werken. Dit al dan niet met medewerking van de vrouwen zelf. Op deze manier zijn sextoerisme en vrouwenhandel aan elkaar gekoppeld.

Er bestaat een versluierende markt waar malafide huwelijksbureau's en correspondentieclubs o.a. Aziatische vrouwen als koopwaar aanbieden. De clubs geven brochures uit met huwbare vrouwen. Hierin wordt het idee gegeven dat Aziatische vrouwen niets liever willen dan een huwelijk met een Nederlandse man en dat deze vrouwen gewillig, sensueel, onderdanig en exotisch zijn. Een man bestelt een brochure, zoekt een leuke vrouw uit en bestelt vervolgens de vrouw van zijn wensen. Vrouwen worden eenvoudig tot handelswaar gemaakt.

WAAROM ACTIE VOEREN TEGEN SEXTOERISME EN VROUWENHANDEL?

1. Informatie geven over vrouwenverederende praktijken van sommige huwelijksbureaus/correspondentieclubs die adverteren in kranten. De werkwijze van de bureaus en clubs is gebaseerd op racistische- en sexistische beeldvorming over vrouwen.
2. Meer vrouwen aanzetten tot nadenken over te ontwikkelen strategieën om de exploitatie, stigmatisering, uitbuiting en vernedering van vrouwen t.b.v. het plezier en de bevrediging van mannen aan de kaak te stellen en te beëindigen.
3. Internationale samenwerking stimuleren en solidariteit betuigen met de op dit terrein actieve vrouwen in andere landen.
4. Zoveel mogelijk publiciteit krijgen, en daarbij onze standpunten t.a.v. vrouwenhandel, sextoerisme en huwelijksbureaus die handelen in vrouwen naar voren te brengen.
5. Nogmaals er op wijzen dat handel in vrouwen op grote schaal en op allerlei slinkse manieren plaatsvindt en dat het noodzakelijk blijft op grote schaal publiciteit hieraan te geven en actie te blijven voeren.
6. De Nederlandse samenleving en de overheid er van te doordringen dat deze misselijke praktijken geen 'ver van m'n bed show' zijn, maar hier in Nederland worden uitgevoerd en tegengewerkt moeten worden.

HOGER BEROEP RENÉ

3 januari a.s. zal het hoger beroep in het proces tegen René plaatsvinden. Het proces in augustus was een belangrijk politiek moment. Door initiatieven en betrokkenheid van vele mensen aan onze kant: de brochure, de info-avonden, de manifestatie en de procesverklaring van René zelf.

De andere kant heeft op haar manier echter ook veel moeite gedaan het bijzondere karakter van deze zaak te benadrukken: het optreden van de rechtbank, het requisitoir en de eis van het Openbaar Ministerie.

Het centrale thema van de activiteiten rond het proces in augustus was de Europese eenwording als gevolg van de herstructurering en de gevolgen daarvan voor eenieder die hier leeft én strijdt. Wij hebben ons daarbij in eerste instantie vooral gericht op het verzet hier in Nederland. De bijdragen van de diverse groepen aan de brochure en de manifestatie gaven aan, dat verbreding en inhoudelijke verdieping goed samen kunnen gaan. Het was 'n concrete poging de leus "eenheid in verscheidenheid" een nieuwe (revolutionaire) inhoud te geven: door de verschillen heen het gemeenschappelijke benoemen en van daar uit tot meer gezamenlijkheid in de strijd komen.

Wanneer we de eenwording van Europa en de gevolgen daarvan analyseren, dan hebben we het natuurlijk niet alleen over de bevolking en het verzet in Nederland. De leefomstandigheden in de diverse landen gaan immers steeds meer op elkaar lijken, al zullen ze ook weer niet meteen volledig gelijk worden. Nationale verschillen zullen voorlopig nog wel even blijven bestaan, maar de overeenkomsten zijn zo langzamerhand groter dan de verschillen. Het is een ontwikkeling, die ons objectief steeds sterker verbindt met het verzet in andere landen in West-Europa. We vechten vanuit sterk overeenkomstige verhoudingen tegen dezelfde vijanden, tegen dezelfde ontwikkeling (zie ook stukken in de vorige Zwarte m.b.t. Art.140). Letterlijk, omdat bij wijze van spreken Lubbers en Dekker meebepa-

len, hoe in Noord-Italië de arbeid nog verder geflexibiliseerd wordt, terwijl b.v. Kohl en Thatcher de grenzen van het Nederlandse anti-apartheidsbeleid bepalen.

Anderzijds is de laatste jaren de subjektieve verbondenheid van het verzet in diverse landen in West-Europa ook behoorlijk gegroeid. Voorbeelden daarvan zijn o.a. de strijd om de Hafenstrasse (en de Rote Flora: zie deze Zwarte) in Hamburg, de IMF-kampagne en de Shell-kampagnes in Denemarken en Nederland.

Dat we ook over de grenzen heen willen kijken, betekent geenszins, dat we de ontwikkelingen hier en nu minder belangrijk vinden. In tegendeel: het authentieke proces in Nederland staat nog steeds in de kinderkolven. De ontwikkeling daarvan heeft wat ons betreft de grootste prioriteit. We willen de avond daarom ook gebruiken om discussie te voeren over hoe we de strijd hiër verder kunnen brengen. Op de manifestatie in Paradiso was daar absoluut geen ruimte voor, alhoewel de brochure met discussiebijdragen op zich voldoende stof daartoe leverde. Er is sindsdien zeker een boel gepraat, geschreven en georganiseerd. Zo zijn er bv. in een aantal steden (georganiseerde) discussies op gang gekomen (Den Haag Groningen). De "werkgroep", die door enkele ex-Bonkers, die actief zijn binnen stichting Opstand, was voorgesteld, is al weer een tijdje geleden van start gegaan. De contacten met kameraden uit Turkijë hebben inmiddels tot concrete samenwerking geleid in diverse activiteiten. De IMF-kampagne is ook hiër gevoerd. Er is een levendige bewegingsdiskussie op gang gekomen, o.a. naar aanleiding van de Shell-kampagne en het radicale blok binnen de 8-oktober demo.

Toch loopt het ook soms moeizaam. Er zit wél een bepaalde richting in al die discussies en initiatieven, maar die is zeker niet eenduidig. Het gaat niet stap voor stap, maar met vallen en opstaan. De begrippen "frontvorming" en "tegenmacht" uit de brochure zijn nauwelijks verder ingevuld en dreigen daardoor hol te worden. Wel vaak gebruikt, maar zonder betekenis, omdat de praktische uitwerking nog teveel ontbreekt. Het goede en nieuwe van o.a. de mobilisatie

rond het proces in augustus, het zicht op wat mogelijk is, dreigt weer verloren te gaan.

Te dwalen in de mist van discussies over begrippen, zonder consequenties, los van de praktijk; te verzuipen in een zee van teveel op zich zelf staande activiteiten, zonder duidelijk perspectief. We willen het hoger beroep en de avond ervóór mede benutten om deze discussies nieuwe energie te geven en concreter te maken.

Er is een voorbereidingsgroep bezig de avond inhoudelijk voor te bereiden. Het lukte ons niet alles op papier te krijgen vóór het uitkomen van deze Zwarte (hopelijk de volgende!). En anders zullen we het zo ruim mogelijk voor 2 januari zelf verspreiden.

Globaal hebben we het volgende in gedachte:

- We willen iemand uit de BRD (ex-politieke gevangene) en mensen uit Denemarken uitnodigen.
- Dit eerste gedeelte van de avond zal een meer informatief karakter hebben en zal gaan over hun ervaringen met bajesstrijd, de ontwikkeling van verzet in de afgelopen jaren en de repressie ertegen. Niet om het nu alleen over het buitenland te hebben, maar om te leren van de ervaringen elders, die uit te wisselen en er sterkte uit te halen.
- En dit als bijdragen mee te nemen in onze eigen discussie op het tweede gedeelte van die avond.
- Voor dat gedeelte zijn we bezig 'n aantal stellingen te maken, geënt op steeds terugkerende punten in de "bewegingsdiskussie"; bv. "praten nú over front/tegenmacht is een heleboel stappen overslaan", "wat zijn die tussenstappen dan?", "kan militante actie daar iets aan bijdragen?", "moet radicale politiek een aanspreekbare vorm krijgen?", "er bestaat het gevaar dat één onderdrukkingsverhouding als allesomvattend wordt aangewezen". Oók over bajesstrijd; het vastzitten van René; als politiek gevangene, betekent dat we meer dan ooit zullen moeten praten over en vorm geven aan de bajesstrijd. "Binnen én buiten één strijd!", wat betekent dat?

Dit zijn heel summier de lijnen waarlangs we stellingen willen uitwerken. Jullie horen zo snel mogelijk van ons.

EXTRA-EXTRA-EXTRA-EXTRA-EXTRA

Vast staat in ieder geval:
 *** Maandag 2 januari, info-avond in A'dam, begin 20 uur plaats wordt nog bekend gemaakt.
 *** Dinsdag 3 januari, hoger beroep paleis v. justitie in Amsterdam, 8,30 uur
 We hopen dat we met velen zullen zijn!

Er is door een aantal mensen het initiatief genomen om op oudjaarsavond bij de bijlmerbajes een bajesdemo te organiseren (tussen 23.30 en 0.30 uur). Ter ondersteuning van René én al die andere gevangenen. "Er zijn en van ons laten horen, juist dán!"
 De eerste vergadering hiervoor was woensdag 7 dec. in Vrankrijk, dus als oproep te laat. Maar het zal zeker niet de laatste vergadering

hiervoor zijn; het betekent nog een hoop werk en vooral veel mensen mobiliseren.
 Bij deze roepen wij iedereen op, die het idee ziet zitten, om het vast rond te vertellen en mee te gaan doen in de voorbereiding. Voor de volgende vergadering en andere informatie hieromtrent: bel naar Frontline/Slagerzicht (020-6644117)

GEDICHT VOOR RENE

Ik schrik wakker in het midden van de nacht
Is dat een celdeur die ik dicht hoor slaan ?
Of zijn het schoten bij de lijkschacht ?
-Hoe ver is Kaapstad hiervandaan ?

Ik hoor de laarzen door de gangen gaan.
Wie wordt er dit keer weggebracht ?
Voor welke deur zullen ze blijven staan ?
De angst groeit aan terwijl ik wacht.

Het is een droom, ze komen niet voor mij.
Bezweet en bevend loop ik naar het raam.
In de haven vaart een Shell-tanker voorbij.

Hoe ver is Kaapstad hier vandaan ?
Mijn angst wil maar niet overgaan.
De Bijlmerbajes is vlakbij.

1988. Een speciaal coördinatieteam van de politie arresteert in A'dam 8 mensen die verdacht worden van brandstichtingen bij Shell- en SHV-vestigingen. Zeven worden er bij gebrek aan bewijs vrijgelaten, één wordt bij gebrek aan bewijs 5 jaar opgesloten.

Hoe ver is Kaapstad hiervandaan ?
Vijftien uur vliegen en vijftig jaar terug:

1938. In een luxe hotel in Neurenberg betoogt Dr. Fentener van Vlissingen, directeur van de SHV, voor een gezelschap van meer dan honderd duitse hoogwaardigheidsbekleders dat 'niets op den duur kan verhinderen dat Duitsland en Holland zullen samenwerken'.

Op de banken in de parken van Neurenberg staat: NUR FÜR ARIER.

Hoe ver is Kaapstad hiervandaan ?
Vijftien uur vliegen en vijftig jaar terug:

1938. Henri Wilhelm Detering, 35 jaar lang directeur-generaal van de koninklijke Shell, financiert het fascistiese blad De Waag en schenkt 10 miljoen gulden aan de nationaal-socialistische duitse Winterhilfe.

Vele tienduizenden gevangenen worden gedeporteerd naar de kampen Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen, Neuengamme, Ravensbrück en Mauthausen.

Hoe ver is Kaapstad hiervandaan ?
Vijftien uur vliegen en vijftig jaar terug:

1938. Balthasar Johannes Vorster richt in Johannesburg de 'Ossewabrandwag' op, een organisatie die steun wil geven aan Nazi-Duitsland.

Van 1966 tot 1978 is Balthasar Johannes Vorster minister-president van Zuid-Afrika.

Hoe ver is Kaapstad hiervandaan ?
Vijftien uur vliegen en vijftig jaar terug:

1938. Een groep radikale anti-fascisten bemoeilijkt de handel met Duitsland door in de havens van Oslo, Kopenhagen, Antwerpen en Rotterdam springladingen te plaatsen in Duitse transportschepen. Politiefunktionarissen uit Noorwegen, Denemarken, Nederland en Duitsland beleggen een conferentie om de bestrijding van deze terreur te coördineren.

1988. Een speciaal coördinatieteam van de politie arresteert in A'dam 8 mensen die verdacht worden van brandstichtingen bij Shell- en SHV-vestigingen. Zeven worden er bij gebrek aan bewijs vrijgelaten, één wordt bij gebrek aan bewijs 5 jaar opgesloten.

Hoe ver is kaapstad hiervandaan ?

NA HET PROCES

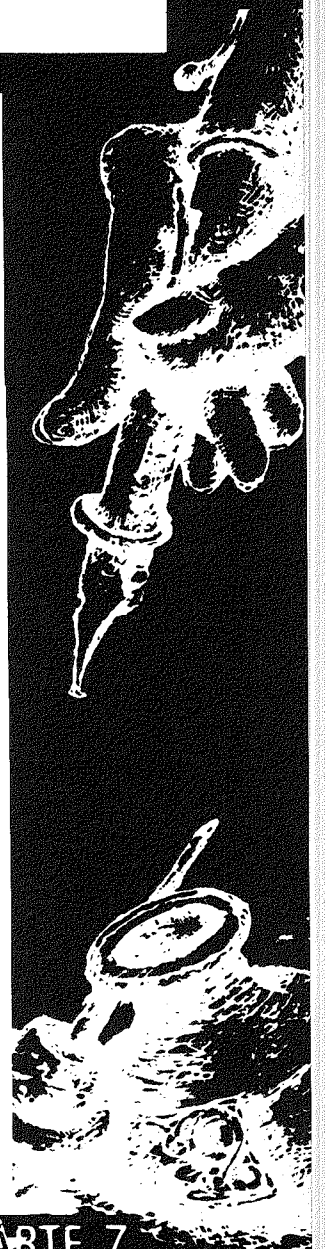
Hoor ze zwijgen
de schrijvers van hoofdartikelen en commentaren
altijd met meningen paraat.
Hun pennen komen plots'ling tot bedaren
Hun tongen zijn nu plots'ling uitgepraat.

Hoor ze zwijgen
de strijders voor de vrijheid en mensenrechten
altijd een gironummer bij de hand.
Maar nu er iemand echt wil vechten
staan zij opeens aan de andere kant.

Hoor ze zwijgen
de gniffelaars die zo opgetogen waren
toen de Makro werd afgebrand.
Nu hebben ze last van morele bezwaren'.
Met andere woorden: nu zijn zij bang.

Hoor ze lachen
in de direktiekamers van multinationale bedrijven
Ze voelden zich heel eventjes bedreigd.
Nu kunnen ze opgelucht ademhalen
nu blijkt dat als zij maar blijven betalen
uiteindelijk bijna iedereen zwijgt.

Want de meesten kunnen ze kopen
Maar sommigen zijn niet te koop
Die worden opgesloten
Die schoten ze net zo lief dood

In het volgende stuk beschrijven de Antigena-vrouwen een aantal nieuwe ontwikkelingen in de genetechnologie, en dan vooral de toepassingen ervan in de landbouw.

LABORATORIUM-PLANTAGES

Het is Belgiese genetici dit jaar gelukt, suikerbieten d.m.v. genetechnologie resistent tegen

worden als nu, wat een jaarlijkse toename van de winst met 120 miljoen dollar oplevert (bron: Dokumentation 4/86, Verklaring van Bern).

GENENTECHNOLOGIE — HET

Wanneer het om 'genetechnologie' gaat, klinkt in de oren van vrouwen en zeker feministes meteen 'voortplantingstechnologie'. LOGisch: als het om voortplanting gaat, zijn we op onze hoede, en spitsen onmiddellijk onze oren. Tenslotte zijn we al sinds de oertijd gewend dat men (man) de meest uiteenlopende aanvallen op ons baarvermogen, op de anarchische toestanden in de natuur en de voortplanting, uitprobeert.

Dit verscherpte gevoel is weliswaar van levensbelang, maar vaak ook fataal. Juist de genetechnologie laat zien, hoe snel de betrokkenheidsval dichtslaat. Voortplantingstechnologie is één van de zeven bereiken van de genetechnologie. Maar elk daarvan raakt ons op een bepaalde manier. Of dat nu in de landbouw is, waarin vrouwen wereldwijd de meerderheid van producentes en konsumentes vormen; of in de bedrijfsgeneeskunde, waar sollicitantes in de chemische industrie in toenemende mate op hun 'genetische geschiktheid' uitgekozen worden. Hier kunnen we er gerust van uitgaan, dat vrouwen in de vruchtbare leeftijd, afhankelijk van hun economische situatie, als 'genetisch bedreigd' zullen gelden.

Terwijl iedereen zich opwindt over gemanipuleerde reageerbuisbabies e.d., kunnen de andere, wat de markt betreft veel winstgevendere bedrijven onopvallend gereëliiseerd worden. Men (man) probeert ons op vanouds beproefde manier rustig te houden met een of twee - zogenaamde - beloftes voor 'de bescherming van de vrouw' of het embryo. (...) Om deze man-oeuvre te verhinderen moeten wij feministes ons - hoe groot het geweld tegen vrouwen als sexe ook is - niet op de voortplanting laten vastspijkeren.

HANDEL IN HONGER

De 'Groene Revolutie' - ooit aangeprezen als veldtocht tegen de honger - ontpopte zich als wegbereidster voor de wereldwijde industrialisering van de landbouw (totale afhankelijkheid van de zaadmulti's, landvlucht, hongerkatastrofen). Daarmee is het kader voor het volgende technowonder geschapen: de genetechnologie maakt zich meester van de landbouw (de veeteelt wordt hier uit ruimtegebrek niet behandeld).

landbouwgif te maken. Deze herbicide-resistente soort moet over zo'n 7 jaar rijp zijn voor de markt.

De genetische manipulatie van gebruiksplanten heeft tot doel stikstofbindende planten, groei-regulerende planten met resistentie tegen schadelijke dieren, gif en ziekte te creëren. Verder moeten planten in kou, hitte, vochtigheid, droogte, in zoute en door de milieuvernietiging uitgeputte bodem kunnen groeien: de utopie is de 'self-sufficient plant' (zelfvoorzienende plant).

Elke plant dreigt nu in principe i.p.v. op de velden van een agrarisch land, op de laboratoriumplantage te worden gekweekt: men is er bij voorbeeld in geslaagd voedergras puur synthetisch te kweken.

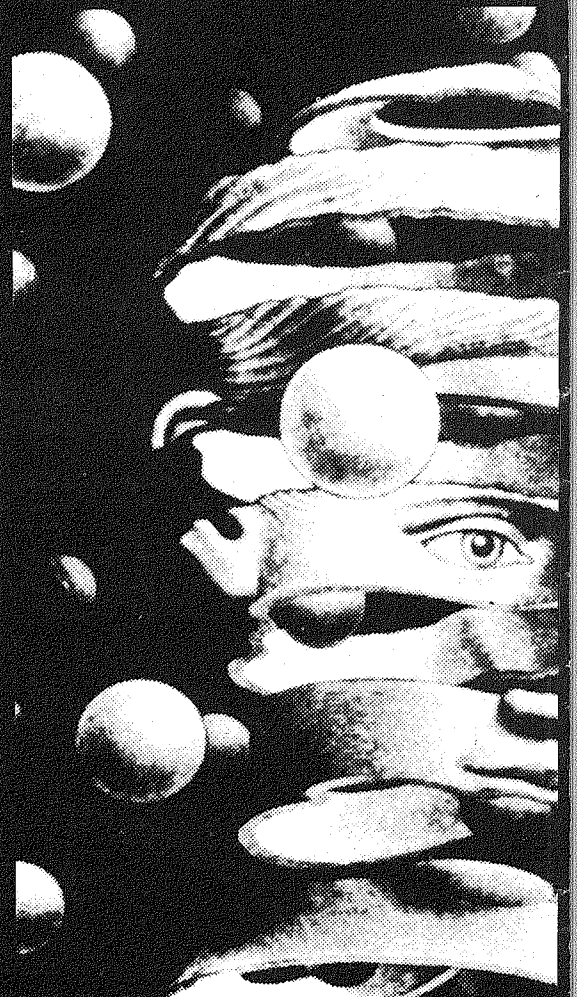
Wanneer het uiteindelijk op grotere schaal mogelijk wordt, om stikstofbindende, gif-resistente en van het milieu onafhankelijke planten te kweken, kunnen de agrarische landen van de drie continenten (de zgn. 3e wereld) nog beter gechanteerd worden, en de oorzaken van de milieuvervuiling blijven onaangetaast.

WINSTTOENAME \$ 120 MILJOEN PER JAAR

Ciba-Geigy maakt het mogelijk: het concern doet onderzoek naar resistentie tegen zijn zwaar giftige 'Totalherbizid' (gif dat alle onkruid bestrijdt) Atrazin. Het is ze gelukt, het hier voor verantwoordelijke gen in de maïsplant te isoleren. Het doel is nu, dit gen in het DNA van andere planten in te planten, m.n. in de sojaplant, omdat deze door Atrazin wordt aangetast. Hiertoe deed het concern een groots opgezette veldproef in de VS, waarbij in de planten het 'Atrazin-gen' was ingebouwd. Bij deze proef is het niet na te gaan, welke uitwerkingen er zijn op andere planten. Planten wisselen namelijk onderling genen uit, maar hiernaar is nooit onderzoek gedaan. Wel na te gaan is daarentegen de lokkende winst bij het lukken van dit onderzoeksproject: volgens schattingen van het concern zelf zou a.g.v. de nieuwe resistentie op wereldschaal twee tot drie keer zoveel Atrazin gespoten kunnen

SCHAPEN MET INGEBOUWDE SCHAAR

Australiese wetenschappers ontwikkelen een biotechnologische procedure, om schapen zo ver te krijgen dat ze hun wol zelf afwerpen, als deze dicht genoeg is. Het uit de speekselklier van muizen gewonnen eiwit Epidermal Growth Factor (EGF) wordt bij schapen ingespoten. Na de injectie doet men de schapen een

net om, dat bij het uitvallen van de wol weer wordt verwijderd. Deze methode is volledig ontwikkeld, er ontbreekt alleen nog een geschikte bacteriekultuur voor de groots-opgezette productie van EGF. In Australië zou m.b.v. deze 'biologische woloogst', jaarlijks 271 miljoen Australiese \$ gespaard kunnen worden (bron: Gen-ethischer Informationsdienst 34/88).

SCHIJNSTRATEGIEEN TEGEN DE ONDERVOEDING

De oorspronkelijk uit de Andes afkomstige aardappel is wel voedzaam, maar bevat weinig eiwit. Hier moet beslist iets op gevonden worden: het internationale aardappel-centrum, dat in Lima (Peru) gevestigd is,

de bacterieën in de lucht. Weer-experts waarschuwen dat droogte het gevolg kan zijn wanneer de bacterie samen met z'n natuurlijke soortgenoten in de wolken terecht komt. De ongemanipuleerde soortgenoten zijn daar namelijk voor de kristallisatie en re-

deze risico's in te schatten zonder ze ook daadwerkelijk te nemen".

In het komende jaar zullen in West-Europa zo vrijlatings-experimenten plaatsvinden! Het Europese Parlement heeft aan het EG-project 'Veiligheidsonderzoek'

VER — KAPITALISEERDE LEVEN

liet dit jaar op een geneties symposium in Basel weten, dat het hen gelukt is, het aardappel-eiwit-gehalte meer dan te verdubbelen. Nu moet er nog wel onderzocht worden, of de groei van de planten aan de bodem niet meer voedingsstoffen onttrekt dan hij überhaupt kan leveren (bron: Bild der Wissenschaft 6/88).

genvorming verantwoordelijk (bron: Gen-ethischer Informationsdienst 23/87).

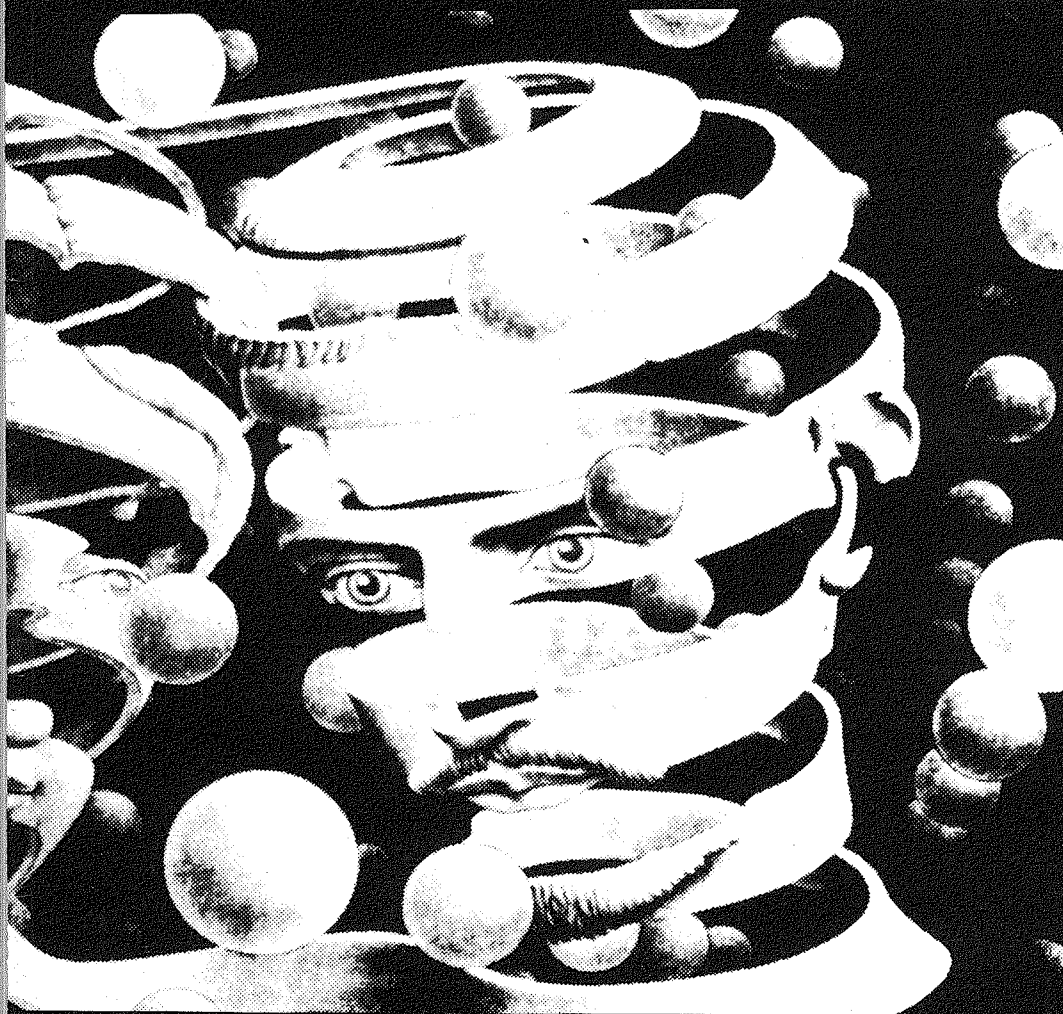
"Ieder geneties tot stand gebracht produkt is een potentiële bedreiging voor het ekologiese systeem waarin het vrijgelaten wordt" (Jerry Rifkin, VS-aktivist tegen vrijlatingsexperimenten). Geneties gemanipuleerde bacterieën, levende wezens met veranderde erfelijkheid, kunnen,

daarom zo'n 9 miljoen gulden toebedeeld.

De genetiese ingenieurs zijn, hoewel ze in het openbaar steeds de onschadelijkheid van de experimenten benadrukken, trots op hun griezelige macht: "De hier verzamelde mikro-biologen vertegenwoordigen waarschijnlijk één van de machtigste verbanden ter wereld", klonk het begin april op de Eerste internationale konferentie over de vrijlating van geneties gemanipuleerde organismen in het milieu, in Engeland. In vergelijking met de rest van Europa is men in Groot-Brittannië het verst gevorderd met het verstrekken van toestemming voor vrijlatingsexperimenten. Vijf zijn er al toegestaan.

Zwitserland kent geen wettelijke regelingen m.b.t. vrijlating van gemanipuleerde organismen. De Bundesrat (regering) antwoordde in september op de motie Fetz - die dergelijke vrijlatingen wil verhinderen: "Zoals bij alles wat de mensheid onderneemt kunnen deze risico's, die ook in het licht van de door de nieuw-ingevoerde techniek tot stand gebrachte voordelen beoordeeld moeten worden, nooit geheel uitgesloten worden. (...) Het is nastrevenswaardig: (...) Om het principe van zelf-kontrolle bij het toepassen van de veiligheidsvoorschriften overeind te houden d.m.v. het toezicht van de verantwoordelijke personen in de betrokken instituten en laboratoria. (...) Een verbod zou, afgezien van het feit dat het niet wenselijk is, in de praktijk ook nauwelijks door te voeren zijn" (!).

In Zwitserland is de controleinstantie voor biotechnologische experimenten een privé (= niet-overheids-) commissie: De interdisciplinaire Zwitserse commissie voor biologiese veiligheid in onderzoek en techniek (SKBS). De voorzitter van deze commissie, professor aan de Technische Hogeschool in Zürich Ralf Hütter, zei in een interview met het blad 'Plädoyer': "Maar wat betekent democratie in dit geval? (...) Democratiese inspraak in dergelijke organen zou ik verdacht vinden; deze zouden dan

ACHTUNG: BIO-GEFAHR !

In april '87 werd in Californië ondanks sterke tegenstand van de bevolking een stam geneties gemanipuleerde bacterieën voor 't eerst officieel in de natuur vrijgelaten. Ice Minus is zo gemanipuleerd, dat hij als anti-vriesmiddel de vorming van ijskristallen bij bijv. aardbeien kan verhinderen.

Een buitengewoon belangrijke vraag hierbij is de mogelijke ongecontroleerde uitbreiding van

als ze eenmaal vrijgelaten zijn, niet meer onder controle gehouden worden. Hun vermeerdering kan niet meer gestopt worden, en het 'experiment' ook niet. Bacterieën vermenigvuldigen zich in een razend tempo (exponentieel). Bovendien dragen zij gedeeltes van hun erfelijke eigenschappen over op andere soorten. Het risico van een genetiese besmetting is niet meer uit te sluiten. Het "Aktieprogramma Biotechnologie" van de EG hierover: "Het is onmogelijk om

politiek worden, niet meer op het vak gericht".

We kunnen er niet eens op rekenen om vanzelfsprekend over zulke gevaarlijke experimenten als vrijlating, van te voren geïnformeerd te worden: "Het experiment wordt bij de SKBS aangemeld en gecontroleerd. Vervolgens moeten de betrokken departementen hun zegen er aan geven. De geplande vrijlating wordt dan in het bulletin van het departement voor gezondheidswezen gepubliceerd" (Hütter).

Wanneer informatie al niet te geef is, zal verzet het helemaal niet zijn!

BEVOLKINGSPOLITIEK NAAR INDIVIDUEEL ONTWERP

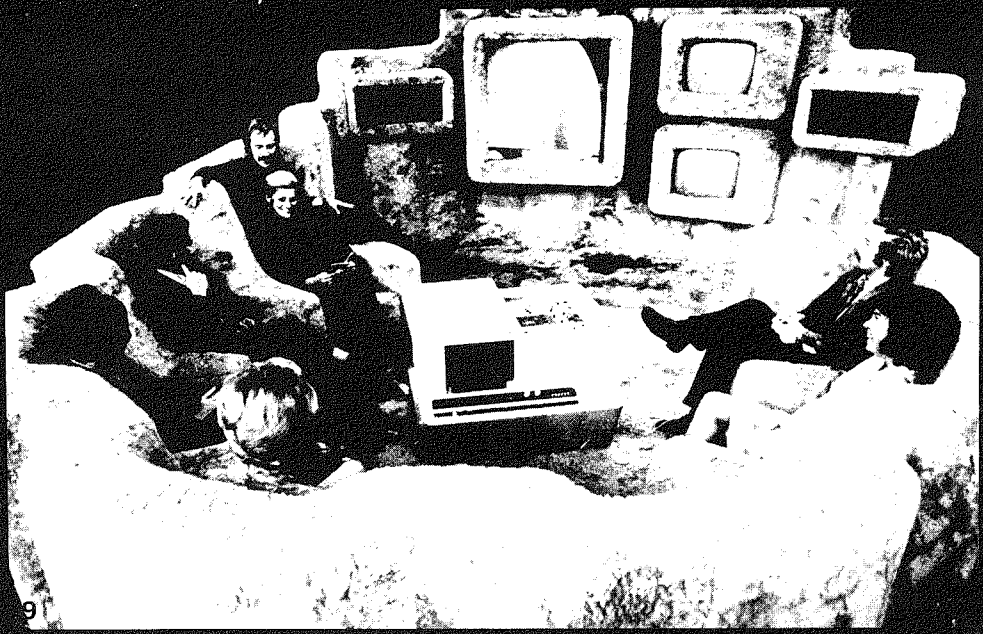
"Wetenschap is nooit waarde vrij. De wetenschap en de bijbehorende technologieën zien er zo en niet anders uit, omdat ze met het oog op patriarchale, racistiese en imperialistische belangen ontwikkeld zijn" (Feministische volkswijsheid).

Behalve de verhindering van 'gehandicapten' en de sterilisatie van 'niet-voortplantingswaardige' mensen maken de voortplantingstechnologieën ook een nieuwe vorm van bevolkingspolitiek tegen de vrouwen in de drie continenten mogelijk. Naast de gebruikelijke kwantitatieve bevolkingspolitiek (massale sterilisaties, westerse familie-planning, uitproberen van niet-toegestane voorbehoedsmiddelen) komt nu de kwalitatieve: reageerbuisbaby-projecten, draagmoederburo's, opslaan van erfelijk materiaal van uitstervende volkeren (!) of:

HET ABORTEREN VAN VROUWELIJKE FOETUSSEN

In India is de geboorte van een meisje om verschillende redenen ongewenst. Het vermoorden van vrouwelijke zuigelingen, of te vondeling leggen, verwaarlozen, mishandelen, is in sommige streken nog net zo verbreid als vroeger. De druk van de bevolkingsplanners om een klein gezin te hebben - terwijl India dunner bevolkt is dan Nederland - heeft de situatie voor de geboren meisjes alleen nog maar verscherpt.

Sinds kort zijn de Indiase vrouwen nu aan de nieuwe voortplantingstechnologieën overgeleverd, m.n. Amniocentese (vruchtwaterpunctie). Deze wordt uitsluitend ter bepaling van het geslacht gebruikt. Privéklinieken, die niet anders dan dergelijke geslachtsdiagnoses aanbieden, schieten overal als paddestoelen uit de grond. De praktijk van het systematisch aborteren van vrouwelijke foetussen, die zich in alle lagen van de bevolking uitbreidt, heeft al een alarmerende omvang aangenomen: volgens betrouwbare

91
schattingen werden in 1986 in Bombay - een stad met 6 miljoen inwoners - 50.000 meisjes op grond van de geslachtsdiagnose geaborteerd! (bron: WoZ 28/87)

DE MEDIESE VOORUITGANG

Geneties gemanipuleerde bacterieën produceren nu al insuline tegen diabetes, interferon (... tegen kanker en immuniteitsproblemen), groeihormonen en interleukine voor de markt. De noodzaak van deze techniek wordt steeds weer gepropageerd met de verwijzing naar Aids en kanker, die anders helemaal niet meer te bestrijden zouden zijn. De controverse rond het genetechnologies geproduceerde (menselijke) insuline is een mooi voorbeeld van heersende opvattingen over gezondheid als ook voor de wijze waarop een politieke consensus tot stand wordt gebracht: "Wie zou de diabetici het 'veel beter verdraagbare menselijke insuline' [de 'ouderwetse' insuline is van varkens afkomstig - vert.] willen onthouden? Net als kanker en Aids is juist suikerziekte echter een maatschappelijk bepaalde ziekte, die in de meeste gevallen door slechte voeding en slechte levensomstandigheden wordt veroorzaakt. I.p.v. het kwaad aan de wortels aan te pakken, wordt aan de reeds bestaande technologieën nog een nieuwe toegevoegd: de winsten, die anders op het spel zouden staan, lopen in de miljarden. Een van de nieuwste verworvenheden in deze sektor:

DE MUIZEN-MEDIKAMENTEN-MELKERIJ

Sinds kort produceren muizen voor het VS-bedrijf Integrated Genetics het zgn. tPA, een eiwit dat, d.m.v. bloedverdunning, hartinfarcten tegengaat. Ze zijn geneties dusdanig gemanipuleerd, dat hun melkklie-

ren i.p.v. melk het tPA afgeven. - Het maken van soortgelijke koeien, die grotere hoeveelheden van deze - aan henzelf vreemde - eiwitten kunnen produceren, is het volgende doel van het bedrijf (bron: Bild der Wissenschaft 2/88).

GENETIES-DEUGDELIJKE,...

De bedoeling van veel bedrijfsartsen is niet het verdwijnen van ongezonde arbeidsplaatsen, maar het kreëren van 'gifresistente arbeidersters'. Zolang deze nog niet d.m.v. genetechnologie gerealiseerd zijn, hebben ze selectieprocedures voor bijv. de chemiese industrie ontwikkeld, om werknemers naar 'biologische belastbaarheid' en 'natuurlijke genetiese deugdelijkheid' te sorteren.

...HOMMES-CHIPS EN...

De verbinding van genetechnologie met mikro-elektronika brengt de oude technokraten-droom van de combinatie van mens en machine binnen handbereik: bio-chips, waarmee bijv. menselijke hersenfunkties op elektroniese schakelingen overgedragen worden, komen binnen 10 jaar op de markt.

...BIO-EPIDEMIEËN

De meest bedreigende versie van de genetechnologie is wel de ontwikkeling van biowapens (Sinds 1981 is het bedrag op de VS-begroting hiervoor met 500% gestegen!): geneties gemanipuleerde bacterieën zouden als verwekkers van een nieuw soort epidemie het gruwelijkste hoofdstuk in de geschiedenis van de oorlog openslaan.

Antigena-Frauengruppe

(Dit, en het vorige stuk in de Zwarte, zijn vertaald uit FRAUenZitig 27 - sept/okt/nov '88 - Zürich)

BEHANDELING NA RAZIA PAASHEUVEL

Het was op zondagochtend 6 nov. j.l. plus minus 7.00 uur dat ik min of meer half slapend of wakker geritsel en voetstappen hoorde achter m'n tent. Vrijwel onmiddellijk, hoe vroeg het ook was, wist ik, daar zijn ze en kroop uit m'n slaapzak en ritste m'n tent open. M'n konklusie was juist, het wemelde van de blauwe jongens met in de hand een korte dan wel lange wapenstok. Het hele kamp was omsingeld, het leek veel op een hek bestaande uit M.E.-ers waar weinig in te knippen viel om er uit te komen. Dat was ook de dreiging, de sfeer zoals ze er stonden, vastberaden om op ieder van ons in te rammen als je het zou wagen er doorheen te komen. Nadat ik me min of meer haastig had aangekleed kroop ik m'n tent uit en zag toen de situatie pas echt goed. Ik zag slaperige gezichten van andere kampeerders uit tentopeningen, gezien het tijdstip wel logisch, sommigen waren net als ik al gekleed en hadden in de haast shag en geld in hun zak gedaan. Want één ding was duidelijk, de slaperigheid, verbazing doormiddel van het flink met hoofd schudden van zie ik het nou goed, het was niet mis te verstaan wat er ging volgen. Uiteraard waren er ook nog vredesactivisten die nog sliepen, die werden op een niet mis te verstaane wijze gewekt door de ME. Zij kregen te horen dat ze 5 minuten de tijd hadden om zich aan te kleden, anders zouden ze er uitgesleurd worden. Maar ja, niet iedereen is 'sochtends even snel en werd er dus toch uitgesleurd. Niet zelden werd bedreigd met geweld als het niet vlug genoeg ging. Langzaam maar zeker werd een ieder opgedreven naar een open plaats in het midden van het kamp, waar ik bij het zien van de anderen het volgende waarnam. Slaperige, verbaasde, angstige, ongelovige en kwade gezichten als gevolg van deze criminaliserende manier van optreden. Enkele van ons dachten nog even naar hun tent te gaan omdat ze nog wat vergeten waren, werden ruw terug gedreven. Zelfs het naar de WC gaan werd niet meer toegestaan, zodoende stonden enkelen van ons niet enkel en alleen van de kou verkrampt binnen de blauwe ME-cirkel. Want ja, ook vredesactivisten hebben net als ieder mens last van sanitaire ochtenddrang. Nadat de ME alle tenten en benders en een enkele hut waarin een vrouw met baby gecontroleerd had op mo-

gelijke slagwapens, begon de criminalisering pas goed. Daar kwam het eerste arrestatieteam aandraven, 2 personen in burger liepen de kring binnen en namen één van ons mee naar de rand van de kamping. Nadat zij weg waren kwam het volgende team, dus één voor één werden we opgepakt. We werden onmiddellijk tegen een ME-bus of stille-auto gedrukt en gefouilleerd en met pijnlijke plastic strips geboeid. Alle bezittingen die je op zak had werden in een plastic zak gedaan waarop je nummer en de in de haast gemaakte polaroid-foto waren bevestigd. In een Kmar-busje werd een lijst opgemaakt van je bezittingen zoals portomonee, het bedrag dat er inzatz, shag en die lijst moest je dan tekenen. Persoonlijk heb ik geweigerd te tekenen en verklaard alléén te tekenen als het teruggegeven werd. Na het geven van alléén m'n naam werd een formulier ingevuld door die knevel (snorren zijn in) en werd m'n foto er aangehecht. Die foto's zijn nodig voor mensen die hun naam niet geven, zodat spullen en eigenaar bij elkaar bleven. Daarna werden we twee aan twee per busje afgevoerd naar de winkelmankazerne. Daar aangekomen werden we één voor één voorgeleid voor de hulpofficier van justitie, die ons meedeelde dat we onmiddellijk in voorlopige verzekering werden gesteld op verdenking van het plegen van misdrijven. Het ging hier om art. 140 en 141 van het wetboek van strafrecht. Op de inhoud van deze wetsartikelen wil ik persee niet meer ingaan omdat dit de strekking, zijnde de criminaliserende grove aanpak van geweldloze vredesactivisten door de overheid, van dit schrijven zou aantasten. Want daar wil ik het over hebben, de kwaadheid, de vernedering, de criminele behandeling die we gedwongen hebben moeten ondergaan. Aanvankelijk werden we na die voorgeleiding geboeid in een vertrek van de Winkelmankazerne opgesloten. Het wachten was namelijk op vervoer naar respectievelijk Nieuwersluis (mannen) en Apeldoorn (vrouwen) wat nog geregeld moest worden. Ik zelf kan alléén maar vertellen over Nieuwersluis en voorwat betreft Apeldoorn alléén wat mij achteraf ter ore is gekomen. In tegenstelling tot de vrouwen werden de mannen niet geboeid vervoerd naar Nieuwersluis? Daar aangekomen werden we één voor één uit het busje

gelaten en moesten wij ons gedwongen onderwerpen aan een vernederende visitatie door leden van de BBE (Bijzondere Bijstands Eenheid). Het was duidelijk dat je daar niet aan zou kunnen ontkomen, gezien het feit dat er 4 BBE-rs in die cel aanwezig waren. Mij werd te kennen gegeven me geheel te ontkleden waarna door één van de 4 begonnen werd met deze gruwelijke visitatie. Zij het met moeite wil ik pogen te omschrijven wat dat inhoud. Nadat ik dus geheel naakt voor hen stond moest ik voorover gaan staan en m'n billen van elkaar trekken zodat ze me anaal konden onderzoeken. Vervolgens werd er in m'n mond gekeken, onder m'n tong, in m'n neus en oren, ook moest ik flink door m'n haar schudden, misschien zou daar ook, wat dan ook kunnen zitten? M'n kleren moest ik achterlaten, daarvoor in de plaats kreeg ik een witte onderbroek en een beige overal aan en werd ik in een cel opgesloten. Na enige tijd werd ik voorverhoor opgehaald door 2 personen die een verklaring van mij verwachten of antwoord gaf op door hen gestelde vragen. Na het alléén noemen van m'n naam en meer niet verklaarde ik enkel en alléén fijn gewandeld te hebben en heerlijk gekampeerd. Ook dat ik met m'n advocaat wou spreken en een telefoontje wou plegen. Ik dacht dat dat een recht was, maar dat bleek niet het geval. Zelf bellen mocht niet, wel kon ik een telefoonnummer geven, dan zouden zij wel bellen? Zondagavond laat ging de celdeur open en mocht ik praten met een piket-advocaat die min of meer gek was van het gevlug van Apeldoorn naar Nieuwersluis. Hij zij tenminste dat het een gekkenhuis was gezien het aantal opgepakt. Inhoudelijk had ik met hem weinig te bepraten, daar ik hem verzocht m'n eigen advocaat in te lichten, m.a.w. geen gebruik wenste te maken van zijn diensten. Daarna weer terug de cel in en maar afwachten hoe de dingen zouden gaan lopen. Behoudens die eerste zondag werden we 2x per dag gelucht, de dag begon met toilet maken, thee en ontbijt en weer terug in de cel. Om een uur of 10 koffie, om 12.00 uur brood met koffie, om 15.00 uur thee, om 17.30 warm eten en om 20.00 uur koffie daarna tanden poetsen 24.50 uur ging het licht uit. en soms niet? Volgende dag hetzelfde liedje

SHELL SNEL WEG

PERSVERKLARING

In de nacht van 27 op 28 november hebben wij, de actiegroep "Shell helpt uw motor aan gort", de voorraadtanks van een achttal Shell-benzinestations in Utrecht vervuild.

Deze vervuilde benzine is op de dagen na de aktie door Shell gewoon verkocht. Dit was ook onze bedoeling. We wilde met deze aktie laten zien dat we Shell altijd kunnen pakken, ook zonder dat ze het in de gaten hebben en zonder dat ze hun klanten kunnen beschermen tegen de gevolgen van deze akties. Als de klanten van Shell deze gevolgen niet willen ondervinden moeten ze maar niet meer bij Shell tanken. Het mag langzamerhand duidelijk zijn waarom deze aktie, de zoveelste, tegen Shell gevoerd is.

De multinational Shell zal doelwit van akties blijven zolang ze haar winstpolitiek zal voortzetten, een winstpolitiek die in Zuid-Afrika een direkte ondersteuning van apartheid inhoudt.

Actiegroep "Shell helpt uw motor aan gort"

Na een betrekkelijke stilte weer een aantal akties tegen Shell-te gek!

Hierbij een uitleg over de aanpak en de achterliggende ideeën bij deze aktie. De aktie bestond dit keer niet uit het snijden van slangen, het vernielen van pompen enz. maar enkel uit het vervuilen van de tanks en wel op zo'n manier dat het niet direkt zou opvallen. Met het te voorziene gevolg dat Shell zeker 1 dag vervuilde benzine zou verkopen.

Om in het vervolg de argelose Shellbezoeker niet ongewaarschuwd de dupe te laten worden van dit soort akties hebben wij na de aktie Consumentencontact op de hoogte gesteld van de verkoop van hun vervuilde benzine en ze op taak gewezen om consumenten daarvoor te waarschuwen. Pas daarna hebben we de persverklaringen uit de deur gedaan. Wij willen met deze aktie laten zien dat wij Shell kunnen pakken waar en waarneer wij ook willen zonder dat zij het

door hebben. Met daarnaast de dreiging dat Shell blijkbaar zijn produkten niet op afdoende manier kan beveiligen en dat evt. de consument hiervan de dupe kan worden. Verder willen we met deze manier van imagoschade bereiken dat als blijkt dat er iets mis is met de produkten die Shell verkoopt steeds minder mensen die produkten zullen kopen. En daarmee pak je ze op een voor hun gevoelige plek nl. de omzet (op een voor ons niet al te moeilijke wijze). Laten we Shell blijven pakken waar we ze kunnen pakken. Ieder op zijn/haar manier.

gegroet.

PERSBERICHT

In de nacht van 27 op 28 november, is de oliemultinational SHELL het slachtoffer geworden van verschillende akties.

In Nederland, West-Duitsland en Denemarken

zijn die nacht een hele reeks akties uitgevoerd, tegen hetzelfde doel en met dezelfde bedoeling:

SHELL WEG UIT ZUID-AFRIKA!!!!

In Nederland werden onder meer verschillende pompstations gesaboteerd, werden ondergrondse opslagtanks op onopvallende wijze door verontreiniging onbruikbaar gemaakt.

Shell is de grootste investeerder in Zuid-Afrika en brengt daarmee een enorme hoeveelheid van het voor het regiem zo nodige geld het land binnen. SHELL heeft een direkte band met het leger en de politie in Zuid-Afrika. De lukratieve leveringen van brandstof en smeermiddelen betekenen een direkte medeplichtigheid aan de repressie en de moordpartijen. Het concern verricht zelfs onderzoek voor de perfektionering van de onderdrukking.

Shell helpt het regiem het door de VN ingestelde olieëmbargo van Zuid-Afrika te omzeilen. Het staat vast dat ondanks dit embargo, jaar na jaar ladingen olie het land hebben bereikt, onlangs zelfs olie uit de Noordzee.

SHELL bezit ook nog eens koloniën in Zuid-Afrika, die voor een enorme produktie zorgen. De apartheidswetten en de repressie zorgen ervoor dat de arbeidskosten voor SHELL zo laag als maar mogelijk zijn, de Europese Gemeenschap ziet geen enkel bezwaar tegen het importeren van deze Zuid-Afrikaanse kolen. SHELL is dankzij haar banden met het repressie-apparaat direkt medeverantwoordelijk voor de destabilisatiepolitiek van Zuid-Afrika in de buurlanden, regelrechte terreur en moordpartijen in Angola, Mozambique en andere frontlijnstaten. Shell-werknemers die in dienst van het Zuid-Afrikaanse leger aan deze praktijken meedoen, krijgen van het bedrijf een aanvulling op hun weddè. En zo helpen ze elkaar. Het regiem van Botha verzorgt het gunstige investeringsklimaat voor SHELL, SHELL helpt het apartheidsbewind met geld, olie en technische kennis en de EG-minister zorgden dat er geen economische sankties opgelegd worden. Het verzet vanuit de bevolking gaat ondertussen onverminderd door, al zien wij dat (mede door de censuurmaatregelen) nauwelijks meer in de pers vermeld. Er vallen dagelijks doden, niet alleen door de kogels en knuppels van het Zuid-Afrikaanse repressieapparaat, maar ook door ondervoeding, kou, 'ongelukken' in de mijnen of door de terreurbendes van de loyale 'onderkoning' Buthelesi. En SHELL helpt daarbij mee!

SHELL's hulp hierbij is in de wereld niet onopgemerkt gebleven. Al jaren wordt het bedrijf overstroomd met protesten tegen haar aandeel in het instandhouden van het apartheidssysteem. Het enige antwoord dat het bedrijf tot nu toe heeft kunnen produceren is dat ze in Zuid-Afrika blijven om 'van binnenuit het systeem te veranderen'. Behalve de plaatsing van nogal vriendelijk gestelde advertenties in Zuid-Afrikaanse kranten, is er van die pogingen nog weinig te bespeuren geweest. Het inderhaast in de arm genomen adviesbureau wist terecht te konkluderen dat er wat met het imago van het bedrijf miswas, maar wist weinig meer te bedenken dan het ontwerpen van een propaganda-kampagne, gericht op het verdeeldheid zaaien binnen de anti-apartheidsbeweging zolang SHELL niet werkelijk tot daden overgaat -terugtrekking uit Zuid-Afrika-

zal het verzet tegen de praktijken van deze multinational alleen nog maar toenemen. SHELL zou er verstandiger aan doen haar belangen daar vandaag op te geven, in plaats van te wachten op morgen, wanneer de schade alleen nog maar groter zal zijn.

SHELL is niet alleen in Zuid-Afrika actief. Ook in andere landen maakt het concern de handen vuil met uitbuiting en vernietiging en niet alleen in de olie en mineralenexploitatie. Ze zijn betrokken bij biotechnologie, bestrijdingsmiddelenfabricage, milieuvervuiling, bosvernietiging, chemiese industrie etc. SHELL is ook niet de enige multinational die in Zuid-Afrika actief is. Maar SHELL is een symbool geworden van buitenlandse medeplichtigheid aan apartheid, juist dankzij haar directe betrokkenheid in zovél facetten van het systeem daar. Een bedrijf dat het zou wagen 'de winkel over te nemen' mocht SHELL zich terugtrekken, zal op dezelfde behandeling kunnen rekenen. Terugtrekking van Shell zal een 'zwarte dag' betekenen voor de machthebbers in Johannesburg. Na SHELL zullen immers meerdere buitenlandse bedrijven volgen. Het zal een grote stap voorwaarts betekenen in kansen voor de zwarte bevolking een bevrijd Zuid-Afrika mee te maken. Een stap op weg naar de bevrijding van Namibië en de mogelijkheden van Angola, Mozambique en de andere frontlijnstaten, zich eindelijk in vrede te kunnen ontwikkelen.

De Nederlandse bewindvoerders verkopen hun pro-apartheidsbeleid op een manier die in feite een belediging is van het gezond verstand van elk weldenkend mens. Reeds vele malen hebben ze hun 'afschuw van apartheid' met de mond beleden. Maar als het op daden aankomt zijn de ministers en kamerleden en gemeentebestuurders niet thuis. Ondanks de overduidelijke Nederlandse betrokkenheid bij de ondersteuning van apartheid doet men niets dan zich voortdurend verschuilen achter een zich steeds repeterend verhaaltje dat àktie tegen Zuid-Afrika, of het nu sancties zijn of iets anders, alleen zin heeft wanneer alle EEG-lidstaten ze volgen. De stemming binnen de EG-ministerraad is (gelukkig voor de heren politici) tegen sancties. Nu ook de PvdA in Rotterdam en Amsterdam niet eens bereid blijkt de havens te sluiten voor Zuid-Afrikaanse kolen, is wel duidelijk dat we van de gevestigde politici, ook niet in de oppositie, op dit moment weinig hoeven te verwachten.

En daarom zijn we dan ook 's nachts op pad gegaan. Daarom hebben we het bedrijf materiële schade toegebracht. Vele malen, al jarenlang, is SHELL vriendelijk gevraagd zich terug te trekken, er is massaal actie gevoerd, al dan niet ludiek. SHELL is tot nu toe doof gebleken voor deze protesten. Daarmee hebben ze uiteindelijk zelf de golf van sabotage-acties over zich afgeroepen, de afgelopen jaren, afgelopen nacht en de komende tijd, net zolang het nodig zal zijn, niet alleen in Nederland, maar in talloze andere landen.

We realiseren ons dat we met deze methodes sommige mensen stimuleren en dat er anderen zijn die geloven dat het mogelijk is SHELL op een andere manier te dwingen zich uit Zuid-Afrika terug te trekken. We claimen hier nu niet het absolute gelijk en zijn ook niet op zoek naar afhankelijkheidsverklaringen. Vannacht heeft voor ons aangetoond dat verzet op verschillende manieren mogelijk is. En dat verzet in West-Europa tegen SHELL zelfs in meerdere landen tegelijk plaats kan vinden. WE zullen daarmee doorgaan.....anger comes in silence.

SLOOP SHELL
(en de BIJLMERBAJES)!!!!

INTERNATIONAAL VERZET
ZAL APARTHEID BREKEN!!!!

SHELL SMEERT DE

APARTHEIDS

MACHINE

ANTI-MILITARISTEN

SOLIDAIR MET HET VAK

Vredesactivisten hebben in de nacht van 26 op 27 november het rollend materieel op het terrein van de rijkschool van de Constant Rebequekazerne in Eindhoven onklaar gemaakt. Van 60 voertuigen werden de banden lekgestoken, de benzine van twee vrachtauto's werd met suiker vervuld en in het motorkompartment van een tank werd de brandblusser in werking gesteld. Overal werden anti-militaristische leuzen gekladderd. De directe schade bedraagt ruim 10.000 gulden. Bovendien is het rijlesprogramma voor de komende tijd danig in de war geschopt. Uit de verklaring van de activisten: "Op 18 november hebben in Zwolle acht vredesactivisten terechtgestaan, omdat ze ervan beschuldigd werden lid te zijn vna een criminele organisatie (art.140). Hoewel ze daarvan vrijgesproken zijn willen we met deze actie protesteren tegen het zeer repressieve beleid van het Openbaar Ministerie in deze zaak. De werkelijke criminele organisaties worden gevormd door ons leger en de NATO. Omdat daar niets tegen gedaan wordt, voelen we ons genoodzaakt deze organisaties zelf te vervolgen door misdadig wapentuig onschadelijk te maken. Bovendien willen we iedereen hiermee oproepen op deze kazerne om het leger te verlaten. Wij gaan door !!!!!
MILITARISME IS MOORD !!!!!!!

(Overgenomen uit NN 17)
(p.s. de officier van justitie is inmiddels in hoger beroep gegaan tegen de uitspraak)

DEV SOL

Uit solidariteit met de massale hongerstaking van revolutionairen binnen en buiten de gevangenis in Turkije hebben wij vandaag actie gevoerd bij het Turkse verkeersbureau en de Turkse luchtvaartmaatschappij in Amsterdam.

Opnieuw zijn duizenden politieke gevangenen in Turkije in hongerstaking. Zij vechten voor legitieme rechten, voor een menswaardig bestaan. De politieke gevangenen in Turkije zijn na 12 september 1980 met allerlei maatregelen aangevallen om hun verzet, hun politieke identiteit te breken. Zo werd o.a. het dragen van gevangenskleding verplicht gesteld. De gevangenen mogen geen gebruik maken van communicatiemiddelen als radio, t.v. en schrijfmachine. Zij hebben beperkingen opgelegd gekregen in correspondentie, luchten en het in beroep kunnen gaan. Het doel van al deze aanvallen is de reeds vermoede lichamen van de gevangenen nog meer kapot te maken, om zo hun ziel te winnen. Maar het onophoudelijke verzet van de gevangenen geeft aan dat dat

niet zal lukken. De revolutionairen zullen de bestaande verzetstrategie juist verder ontwikkelen.

Naast de 2000 mensen, die al enkele weken in de gevangenis in hongerstaking zijn, zijn er ook nog meer dan 1000 mensen buiten de gevangenis in hongerstaking. Mensen van de revolutionaire jeugd, uit de vrouwenbeweging en familieleden van politieke gevangenen. Zij laten zien dat de politieke gevangenen niet alleen staan in hun verzet tegen het fascistiese regime.

Wij als revolutionaire-linkse krachten uit Nederland en Turkije voelen ons verbonden met de strijd van revolutionairen, w.o. politieke gevangenen, in Turkije. Wij vechten hier in Nederland om hun verzet kracht bij te zetten.

Stopzetting van alle militaire hulp aan Turkije.

Onmiddellijke vrijlating van alle politieke gevangenen in Turkije en Nederland.

Voor internationale solidariteit en revolutionair verzet!

Leve Dev Sol!

6-12-88

UTRECHT

SCHOONMAAKAKTIE OP STADHUIS VOOR MALIESINGEL

Politie reageert niet ludiek

Een groep van zo'n 50 krakers en sympathisanten van Maliesingel 32 heeft maandagmiddag het stadhuis onder handen genomen. Gekleed in schorten, hoofdoeken en afwashandschoenen en gewapend met stofzuigers, emmers sop en zwabbers werd een bestorming gedaan, waarna de gangen en diverse kamers van het stadhuis eraan moesten geloven. Onder het motto "Grote schoonmaak op het stadhuis - de bezem door het gemeentelijk huisvestingsbeleid" trok de 'schoonmaakploeg' als een witte tornado door het gebouw. Ondertussen werd aan de daggoot een vele meters lang spandoek opgehangen met de tekst: "Maliesingel 32 ontruimen is huisvestingsbeleid".

De actie was tegen de gemeente gericht omdat die de laatste jaren nauwelijks enige moeite heeft gedaan om ontruiming te voorkomen dmv vorderen of aankoop van bedreigde panden. Zo mislukte de vordering van Maliesingel 32 omdat de gemeente volgens de Raad van State geen beleid heeft. In de rechtszaak tegen MS 32 is nu de gemeente gevraagd om informatie te geven aan de rechtbank over de situatie rond het pand. Een laatste kans om nog iets te doen tegen ontruiming van het pand, een laatste gelegenheid om nog een 'sociaal' gezicht te houden tegenover de kraakbeweging in het algemeen.

19 arrestanten !!!!!

De politie reageerde aanvankelijk laconiek op deze ludieke actie, het duurde vrij lang voor ze überhaupt optraden. Wel werden er steeds meer agenten naar het stadhuis gestuurd, en werd de sfeer snel opgefokter. De 16 mensen die nog binnen aan het schoonmaken waren werden gearresteerd (!) en afgevoerd in politie/ME-bussen. Toen 1 van hen probeerde te vluchten ontstond er tumult waarbij de wouten er meteen hard op los mepten en nog eens 3 anderen arresteerden. De 19 zijn beschuldigd van het vernielen van het stadhuis (!?) en na enkele uurtjes vrijgelaten.

(Overgenomen uit Springstof)

Nijmegen

Door onze verslaggever

NIJMEGEN - Een dragline van aannemersbedrijf de Wit uit Maurik, die op het Groene Balkon aan de achterzijde van De Lindenberg stond, is gisteravond in brand gestoken en grotendeels verwoest. De schade wordt geschat op minimaal f 60.000.

De verantwoordelijkheid voor de daad is opgeëist door een groep die zich 'Drek-line' noemt en die in een pamflet meldt met deze actie te willen protesteren tegen de komst van het casino, tegen het gebruik van artikel 140 van het Wetboek van Strafrecht en tegen de cityvorming in Nijmegen.

Al eerder had deze groep geprobeerd een dragline in brand te steken, maar toen werden alleen enkele hydraulische slangen vernield.

Het werk waarvoor de dragline wordt gebruikt, heeft overigens niet direct met de bouw van het casino te maken. De aannemer uit Maurik is bezig met het aanleggen van een nieuwe trappenpartij, die het Valkhof vanaf de Waalkade beter bereikbaar moet maken.

Pers verklaaring

van Acht hebben

Wij actie

Gevoerd tegen

Stop :

Cityvorming

ontruiningen

art. 140

Geen casino

de eeuwige

Werk Loze

croupier

dreklijn

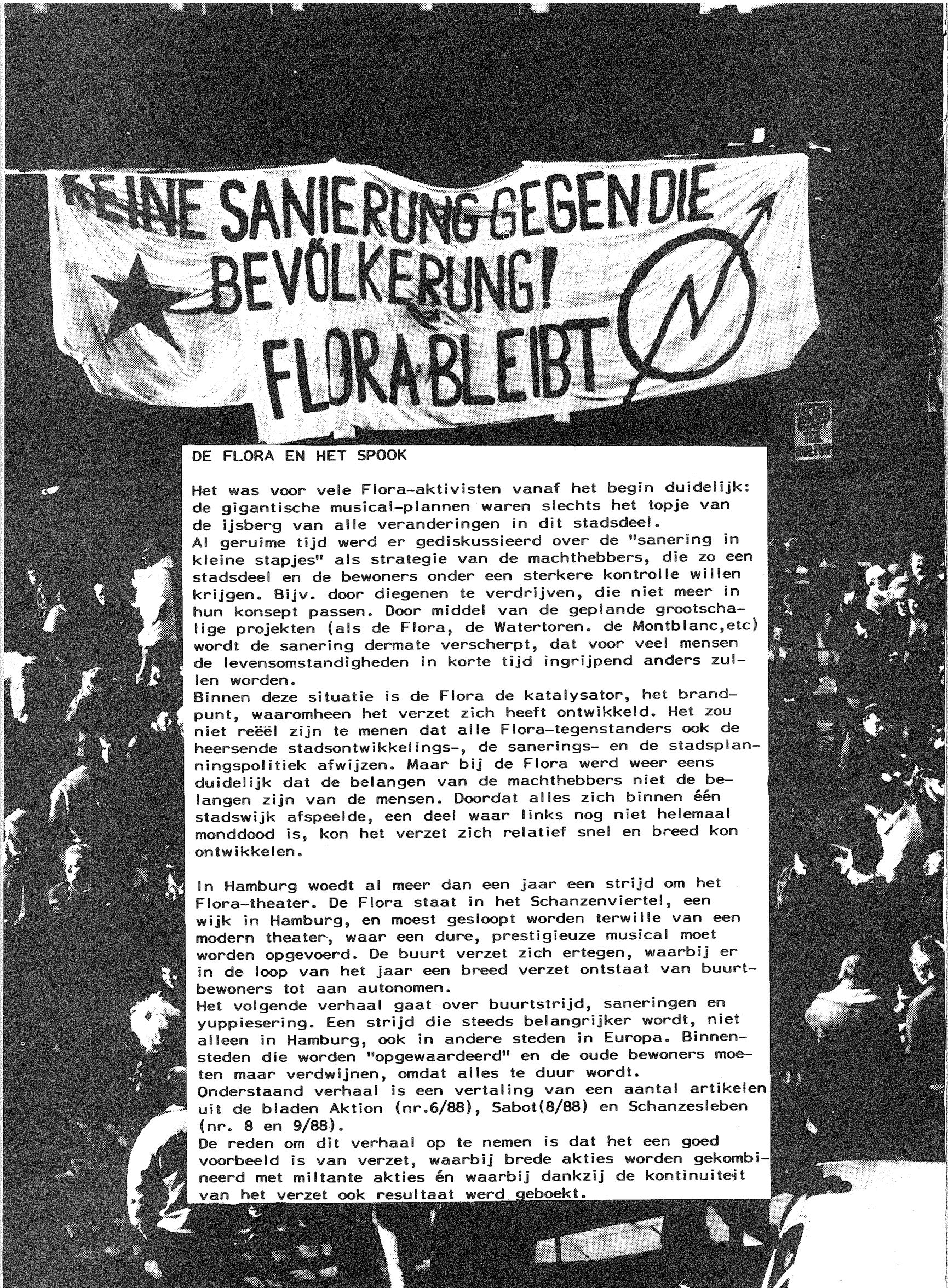
Die FLORA
denen, die
hier leberig

ndisgou... Filmdis

★ BIJLAGE BIJ ZWARTE 116/DEC '88
OVER 1 JAAR STRIJD ROND DE FLORA, ★
EEN OUD THEATER IN HAMBURG:
BUURTSTRIJD EN VERZET

den
widerstand
im viertel
organiseren

DE FLORA EN HET SPOOK

Het was voor vele Flora-activisten vanaf het begin duidelijk: de gigantische musical-plannen waren slechts het topje van de ijsberg van alle veranderingen in dit stadsdeel.

Al geruime tijd werd er gediskussieerd over de "sanering in kleine stapjes" als strategie van de machthebbers, die zo een stadsdeel en de bewoners onder een sterkere controle willen krijgen. Bijv. door diegenen te verdrijven, die niet meer in hun konsept passen. Door middel van de geplande grootschalige projekten (als de Flora, de Watertoren, de Montblanc, etc) wordt de sanering dermate verscherpt, dat voor veel mensen de levensomstandigheden in korte tijd ingrijpend anders zullen worden.

Binnen deze situatie is de Flora de katalysator, het brandpunt, waaromheen het verzet zich heeft ontwikkeld. Het zou niet reëel zijn te menen dat alle Flora-tegenstanders ook de heersende stadsontwikkelings-, de sanerings- en de stadsplanningpolitiek afwijzen. Maar bij de Flora werd weer eens duidelijk dat de belangen van de machthebbers niet de belangen zijn van de mensen. Doordat alles zich binnen één stadswijk afspeelde, een deel waar links nog niet helemaal monddood is, kon het verzet zich relatief snel en breed kon ontwikkelen.

In Hamburg woedt al meer dan een jaar een strijd om het Flora-theater. De Flora staat in het Schanzenviertel, een wijk in Hamburg, en moest gesloopt worden terwille van een modern theater, waar een dure, prestigieuze musical moet worden opgevoerd. De buurt verzet zich ertegen, waarbij er in de loop van het jaar een breed verzet ontstaat van buurtbewoners tot aan autonomen.

Het volgende verhaal gaat over buurtstrijd, saneringen en yuppiesering. Een strijd die steeds belangrijker wordt, niet alleen in Hamburg, ook in andere steden in Europa. Binnensteden die worden "opgewaardeerd" en de oude bewoners moeten maar verdwijnen, omdat alles te duur wordt.

Onderstaand verhaal is een vertaling van een aantal artikelen uit de bladen Aktion (nr.6/88), Sabot(8/88) en Schanzesleben (nr. 8 en 9/88).

De reden om dit verhaal op te nemen is dat het een goed voorbeeld is van verzet, waarbij brede acties worden gekombineerd met militante acties én waarbij dankzij de continuïteit van het verzet ook resultaat werd geboekt.

DE FLORA IS DOOD

LEVE DE FLORA!

den
widerstand
im viertel
organisieren

de voorgeschiedenis

I. In 1888 werd in Hamburg aan het Schulterblatt, het "Konzert-
haus Flora" gebouwd door de ver-
maak-ondernemers Mutzenbecher &
Lerch.

Voor de eerste wereldoorlog ver-
maakten zich daar vooral de be-
tere kringen. Ze bezochten de
operettes van Zarah Leander en
Hans Alberts, die schitterden in
In de jaren '30 worden er nog
slechts bokswedstrijden gehouden.
Het programma was aangepast aan
de draagkracht van het publiek.

Na de Tweede wereldoorlog werden
er twee etages in gebruik genomen
door kunstenaars en werden er
operettes opgevoerd.

In de 50'er jaren komt er een
bioscoop in het gebouw, tot het
tenslotte in de jaren '60 in ge-
bruik wordt genomen door de firma
"1000 Töpfe".

II. In april '86 wordt op de Spiel-
bundenplatz, bij de reeperbahn, in
het nieuwe operettetheater daar de
musical "Cats" in produktie geno-
men. Na een enorme reclamecampa-
gne opent het theater zijn poorten,
om er zeven jaar lang hetzelfde
stuk op te laten voeren. En inder-
daad, twee jaar later zijn de voor-
stellingen nog steeds uitverkocht.

III. In mei '87 wordt het pand
Schanzenstrasse 41a gekraakt, ont-
ruimd en weer gekraakt. In okto-
ber wordt het pand gelegaliseerd
middels een gebruikerskontraat en
in zelfbeheer genomen.

Nog steeds hebben "Flora", "Cats"
en "Schanze" niets met elkaar te
maken. Maar dat verandert snel.
Eerst nog wat meer voor-informatie.

"Schanze"

Met name over de situatie in het
Schanzenviertel, voordat de Flora-
diskussies begonnen.

Net als in de wijk St.Paulis, waar
de Hafenstrasse in ligt, ontwikkel-
de zich in Schanze langzaam
een linkse cultuur. Woongemeen-
schappen, kroegen, linkse boekhan-
del, een wijkkrant, een vrouwen-
kafé, een libertair centrum e.d.,
en met de kraak en legalisering
van Schanzenstrasse 41a wordt er
ook voor de autonome scene een be-
langrijk stuk infrastructuur be-
vochten.

Het pand zelf had in hamburgse
kringen niet zo'n goede naam, om-
dat er mensen woonden, die hun
medebewonersters bedreigden en
mishandelden en alcoholisme en
punkromatiek er hoogtij vierden.
Ondanks al deze ruzies, ging on-
dertussen de opbouw van een ruim-
te voor enkele groepen gewoon door,
want problemen of niet de "Schanze"
behoorde wel tot de scene. Maar
veel mensen hadden geen idee hoe
de situatie in de panden is en het
gebrek aan samenhang en de be-
sluiteloosheid bij velen, die wel
weten wat er aan de hand is, zal
zich zo nu en dan nog wreken.
Op de duur helpt verdringing niet.
En daarbij: het is één ding niets
te weten omdat de informatiestruk-
tuur slecht is (en dat is ook in
Hamburg zo), het is erger niets te
weten, omdat het je niet interes-
seert. Wie van degenen, die hebben
meegestreden voor de panden, be-
kommert zich er nu nog om en om
de bewonersters?

Een poging om al deze groepen en
mensen beter te organiseren is een
wijkoverleg, dat eind '87 wordt op-
gezet. Dat houdt niet lang stand.

de verbinding

Uit dit overleg komt wel een nieuwe
groep voort, die zich gaat bezig
houden met het voorkomen van de
komst van een reusachtig Kommer-
cieel-Kultuur-Spektakel in de wijk.
In de zomer van '87 klopt een
zekere Friedrich Kurz, van de fir-

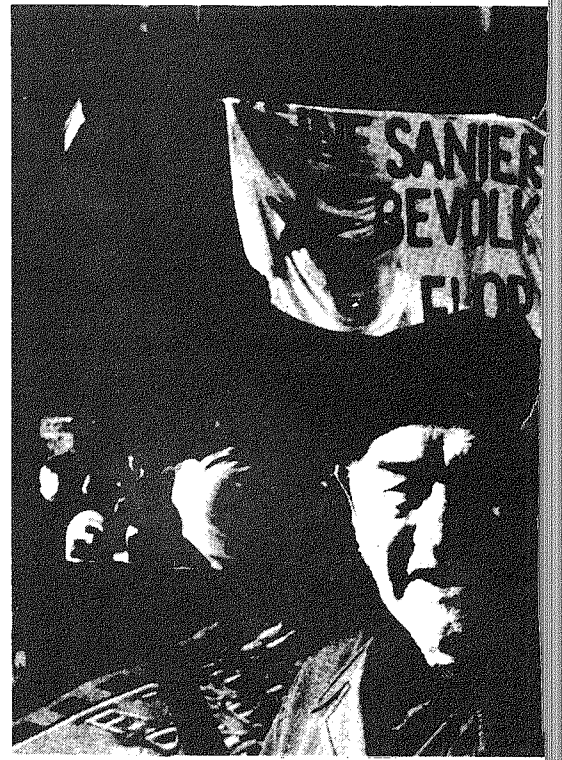
ma Stella Management aan bij de
Hamburgse Senaat, om het Flora-ge-
bouw te verwerven. De Senaat (zeg:
burgemeester Dohnanyi en tweede
burgemeester en wethouder van kul-
tuur Ingo von Münch) stemt toe.
Per 31.12.87 wordt de firma "1000
Töpfe" de huur opgezegd.

Kurz is ook de producent van
"Cats" in Hamburg en van "Star-
light Express" (ook een musical)
in Bochum. Hij wil in de Flora -
nee toch! - nog een musical. Ter
ere van het 800-jarige bestaan van
de Hafen en van het 100-jarige be-
staan van de Flora wil hij de mu-
sical "Het Spook van de Opera"
laten opvoeren, weer als een jaren-
lang lopende produktie.
De musical "Cats", het voormalige
"Konzerthaus Flora" en de wijk
Schanze krijgen zo een bindende
faktor in de figuur van de kultuur-
industriële F.Kurz.

Pas in oktober '87 worden de plan-
nen opgemerkt. In het blad Schan-
zes Leben verschijnt een artikel,
dat voor het eerst meer informatie
brengt over de plannen. Langzaam-
aan beginnen de discussies over de
betekenis van het projekt voor dit
stadsdeel.

In december '87 en januari '88
worden de eerste bijeenkomsten ge-
organiseerd. Eén groep gaat konti-
nue werken aan het thema Flora en
Herstrukturering. De eerste akties
vinden plaats. Met pamfletten en
spandoeken wordt er informatie
over het projekt verspreid.

De wrevel bij links over kultuur-
kak als: "Hamburger Dom", "Luna
Luna", "hamburg heeft het", "de
Havenfeesten" enz, was al behoor-
lijk gegroeid. En nu voor je eigen
huisdeur zo'n projekt, waarbij er
dagelijks (één of twee maal per
dag) 2000 bezoekers komen, die en-
tree-prijzen betalen vanaf 70 Mark,
maakte het noodzakelijk dat links
handelde.

Het motto voor de eigen activiteiten werd direkt afgeleid van het gevaar voor de wijk en uit de wens naar ruimtes voor eigen kulturele en politieke activiteiten:
"De Flora voor de bewoners!"

Het "fast-culture-concept" van Kurz dat staat voor nieuwbouw van 7-8 verdiepingen achter de oude voor-gevel (kosten 30 miljoen, meegefinancierd door banken) moet tegen-gegaan worden. Rondom de Flora staan alleen maar huizen van 4 verdiepingen, waartussen spoedig, avond aan avond, auto- en buslawa-nes zijn te verwachten, die alles plat zullen walsen wat er net aan radikale kultuur is gegroeid, en tenslotte een herstructurering van de wijk zullen veroorzaken: hogere huren en prijzen.

Op die manier kunnen de ouderen, de buitenlanders, de sociale probleemgevallen, studenten etc. snel door yuppies, dinkies, shickies - de fast-food-soft-drink-life-style en de we-try-harder-business weggedrukt worden

Al in december wordt overwogen om de Flora te bezetten om investeerders af te schrikken. Maar een argument ertegen is dat zo'n aktie ook juist reclame kan zijn voor de musical. Er wordt dus niet bezet. Bovendien zouden er meer mensen nodig zijn, dan er op dat moment aktief zijn. Ook in april kan het plan van een bezetting nog niet uitgevoerd worden. Vanuit het gezichtspunt van reclame, moet echter alles wat er in die tussentijd aan akties is gevoerd, desastreus zijn voor het "Spook van de Opera".

Eind januari '88 trekt firma 1000 Töpfe er daadwerkelijk uit. En op 15.2 zal het besluit tot de sloop van een deel van de Flora genomen worden. Ongeveer 100 mensen eisen de toegang tot het raadhuis van Altona, om het besluit tegen te houden, maar worden door evenveel smerissen tegengehouden.

Het plan van mensen uit de wijk om in de Flora een bioscoop met restaurant te beginnen mislukt dus. Het besluit ten gunste van Kurz wordt genomen op grond van de "overtuigende voordelen voor de stad", d.w.z. voor bepaalde kringen die er politiek munt uit slaan: "voor de stad een belangrijke kulturele impuls" en "van belang voor de ekonomie" heet het. Bovendien: "de geluidsoverlast is volgens de senaat overkomelijk". (Inderdaad plegen de senaatsleden in rustiger delen van Hamburg te wonen).

Eind februari wordt er een handtekeningaktie gehouden die door 2000 mensen wordt ondertekend, tegen de Flora dus.

de Hamburgse stadsplanning

De stadsplanning in Hamburg houdt bovenal in: het aantrekkelijk maken van Hamburg voor bedrijven en concerns voor vestiging en de produktie. Ontsluitingen, de infrastructuur, het snel afgeven van vergunningen, lage energieprijzen, overheidsgaranties - allemaal geen probleem.

De "onderneming" Hamburg (Dohnanyi) zoekt daarbij speciale industrieprojekten uit: Medisch, tourisme, biotechnologie, micro-elektronica, genentechnologie, vliegtuigbouw, high-tech-bedrijven etc. Bedrijven waarin weinig mensen werken, maar waar wel veel geld wordt geïnvesteerd, waar geen arbeiders nodig zijn, maar de young urban professionals, de yuppies: geprivilegeerde jonge mensen, die na hun goed betaalde baan uit willen gaan en chique willen zijn. Deze politiek gaat over de ruggen van de "oude" industriën, zoals de werven. Het moet de "havenstruktuurkrisis" mogelijk maken en tot een herstructurering van de hamburgse produktiesektoren leiden.

Arbeidsintensieve industriën worden afgehouden, want met het loonniveau en de arbeidsvoorwaarden van de zgn. lage-loon-landen valt toch niet te concurreren.

Omdat een nieuwe industrie ook een nieuwe bevolking met een bepaalde levenswijze en kultuur vereist, betekent deze stadsplanningpolitiek ook: bevolkingspolitiek, saneringspolitiek en kultuurpolitiek.

Senaat en kapitaal moeten dus samen met de high-tech-bedrijven die mensen aantrekken, die in deze bedrijven willen werken. En die willen mooi ontworpen woningen hebben (waar ze ook graag veel geld voor willen betalen), en ze willen in een stad wonen, die een zogenaamd "wereldstad" en een "modern" imago heeft. En bij dat imago hoort ook een musical als "Cats".

Zo'n bevolkingspolitiek, in het kader van de stadsplanning, betekent niet alleen dat er bepaalde groepen personen naar Hamburg worden gehaald, maar dat anderen moeten verdwijnen: de "typische binnenstadsbevolking".

de sanering

De eenvoudigste manier van verdrijving is het slopen van goedkope woonruimte en nieuwe, dure ruimte te bouwen.

Een andere manier is het "saneren in kleine stapjes": huizen worden gerenoveerd en daardoor duurder. Wie de huur niet meer kan betalen krijgt wel een huis in een flatwijk. Een sleutelfunktie vervult ook de huurprijs van winkels: die stijgt, er komen andere duurdere winkels in en dat betekent op lange termijn dat de "woonwaarde" van de wijk stijgt.

Deze ontwikkeling wordt door grote projekten nog meer versneld. Winkels e.d. gaan zich instellen op een koopkrachtiger publiek. Een

muziektheater laat zo dus ook de huren stijgen.

En omdat er tegen deze saneringspolitiek natuurlijk verzet opkomt, is deze politiek nauw verbonden met opstandsbestrijding en repressie.

Het 800-jaar-feest van de Haven kan dus eigenlijk alleen door de profiteurs van nu gevierd worden. Zij profiteren van de herstructurering van de Haven, waarbij de arbeidskultuur, de zelf-organisatie en het verzet tegelijkertijd wordt onderdrukt. Ze kunnen zelfs nog meer feestvieren, omdat het hun gelukt is het bewustzijn van de mensen te laten buigen onder het juk van de winstbelangen. Zo zullen volgend jaar de havenarbeiders er weer bij zijn, bij de standjes en de kraampjes en suikerbrood en bier consumeren, om zo hun eigen onderdrukking te vieren en te financieren.

In overeenstemming met de hamburgse stadsplanning zou Kurz de Flora op 31 maart '88 kosteloos verkrijgen. Stella Management hoeft voor het jarenlange gebruik van het operettehuis, dat hen miljoenen op zal leveren, niets te betalen. De 50.000 Mark die het onderhoud van het theater maandelijks kost, neemt de stad over: zeg de belastingbetaler.

Op 1 februari begint de sloop. Op 20.2 stelt de GAL (Grüne-Alternative Liste) een vraag in de senaat over de vestigingspolitiek in het geval van de Flora. Het wordt duidelijk dat het lagere bestuur is gepasseerd bij de feitelijke beslissingen. Van monumentbescherming bij de Flora is geen sprake meer.

De GAL-fractie neemt bij de Flora een tweeslachtige houding aan. Enerzijds wil ze met haar vragen onmaskeren en ondersteunt ze na aandrang de Flora-akties met mega-

phones en drukmogelijkheden. Anderzijds wordt door de GAL een verzoek om de musical te veroordelen afgewezen en wordt de kritiek beperkt tot de verkeersproblemen voor de wijk.

Enkele GAL-leden erkennen dat ze de musical wel willen en geld voor processen en borgtochten komt er al helemaal niet.

de akties

Op 20.2 is er een "dag van de open-deur" bij de Flora. vele mensen bekijken het pand van binnen en van buiten: de eerste grote Flora-aktie.

Op 3.3 verstoren zo'n 40 mensen gedurende 15 minuten de "Cats"-voorstelling in het Operettehuis en verspreiden pamfletten onder de toeschouwers.

Op 11.3 bezoeken 20 mensen het kantoor van Stella Management en laten naast hun eisen (tot stopzetting van het projekt) ook nog sporen na op de muren.

De "openbare" hoorzitting op 17.3 wordt bezocht door 250 mensen en enkele aanwezigen maken hier gebruik van door de samenhang tussen de sanering in het Schanzenviertel en de musical aan te tonen. En wordt de wel geplande verkeersvermindering gezet tegen de achtergrond van de aanrollende auto- en bus-massa's vol met cultuur-fanaten.

De sanering en de musical worden echter door de stad aangetreden en verdedigd. Zin heeft dat echter alleen vanuit de "oplossing" van de tegenstelling die uit de logica van het kapitalisme voortkomt. De sanering als middel, waarmee het onrust-potentieel en de organisaties van mensen vernietigd kan worden. Verhoging van de omzet en vermindering van het verzet dat is het doel.

op 6.4 is er een bijeenkomst in het Haus-für-Alle. De interesse voor de Flora is gewekt. Er komen

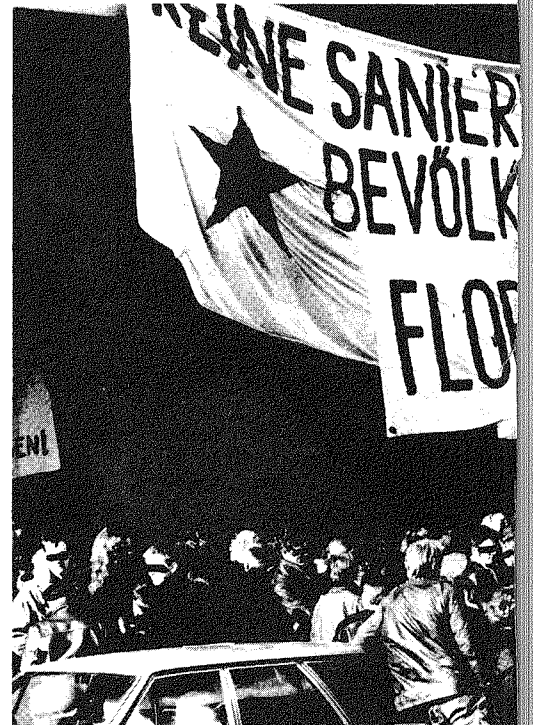
veel mensen en er wordt een idee uitgewerkt voor een "cultuur-politiek-centrum" voor de wijk.

Op 8.4 wordt de Flora tijdens een nachtelijke verfactie opgesierd met leuzen en schilderijen.

op 19.4 wordt de pachtovereenkomst tussen de stad en Stella ondertekend. Als bonbon moet Kurz niet 200 parkeerplaatsen reserveren, maar "slechts" 247. Daar hij echter weigert daaraan te voldoen en aangeeft een overeenkomst met het Hamburgse Verkehrsverbund af te willen sluiten (wat betekent dat de musical-gasten met hun toegangskaartje ook van het openbaar vervoer gebruik zullen maken) stelt de stad de bouw van een parkeertoren-garage voor op hun kosten: stadsplanning!

op 20.4 is er weer een bijeenkomst in het Haus-für-Alle. Deze keer wordt er een concreet gebruiksplan besproken. Het ziet er als volgt uit: een door de overheid gesubsidieerd projekt voor basisc groepen, bijv. een anti-fascistisch centrum, werkruimtes voor kunstenaars, een volkskeuken en alles in zelfbeheer. Weliswaar drukken op dat moment zo'n 700 mensen - met name uit de wijk - met een handtekening uit dat ze met de musical slechte veranderingen verwachten, maar het eigen concept is een koekoeksei. Het heeft op dat moment geen reële basis. Dat is pijnlijk.

de volgende morgen, 21.4, verzamelen er zo'n 150 mensen voor de Flora om de sloop, die die dag moet beginnen, te verhinderen. Een aanwezige politiewagen smeert 'm, 10 politiebusjes verschijnen en daarna nog 2 ME-peletons. Om half twee begint de sloop van het achterste gedeelte van de Flora. Het werk wordt gedaan onder politiebescermering en een gerechtelijke uitspraak die de sloop verbiedt, wegens een vormfout van Kurz, wordt genegeerd.

Er wordt aldus een voldongen feit gepresenteerd. En een hoop stof, omdat er geen sproei-installatie wordt gebruikt.

"Tag X"

Dag X is dus gekomen. Op een 's middags aangekondigde demo komen 's avonds 700 mensen. De demo eindigt met het bekogelen met eieren van de smeris. De beschutting wordt afgebroken en gebruikt als barrikademateriaal. Later bezoeken nog zo'n 30 mensen het Operettehaus, waarbij de toegangsdeur wordt vernield. Wanneer bij de Flora de dragline wordt gemold, wordt er een ME-peleton met honden ingezet. Voor de dragline van sloop-aannemer Feldtmann (die 's middags nog zelf bezig was en ook demonstranten sloeg) komt hulp echter te laat.

Die nacht wordt duidelijk dat niet alleen de linkse wijkbewoners en de autonomen zich ermee bemoeien, ook uit andere delen van de stad komen mensen om zich tegen de sloop te verzetten. Het besef breekt door dat deze stadspolitiek alle hamburgse inwoners aangaat. De verbinding tussen "Cats", "Flora" en "Schanze" is nu duidelijk geworden. Dat het in de politiek echter niet gaat van $1+1=3$, is ook duidelijk. Er zijn nog meer factoren.

De volgende dag, 22.4, wordt om vijf uur 's morgens het pand Schanzenstrasse 41a door de politie afgegrensd, om te voorkomen kennelijk dat er weer mensen naar de sloop toe komen. Deze afgrensding duurt tot het eind van de middag. Om 20.00 uur is er een demo met zo'n 200 mensen, waarbij er sommigen door ME-ers genadeloos in elkaar worden geslagen. Er worden barrikades opgeworpen en er worden ruiten ingegooid bij banken, een SPD-buro wordt van z'n ruiten ont-

daan, gewonden en 2 arrestaties.

Op 23.4 is er een straatfeest voor de Flora, dat redelijk rustig verloopt.

Op 25.4 wordt er een volkskeuken geopend die alle avonden open zal zijn (twee maanden later is dat nog maar twee avonden per week).

"Het Spook van de Opera" komt naar "Cats" heet het op 27.4. Ongeveer 700 mensen brengen een bezoek aan het door de smeris afgesloten Operettehaus. Ook binnen zijn er "veiligheidsmaatregelen" getroffen. Personeel wordt bespionneerd en niet alleen gelaten, om te voorkomen dat ze zij-ingangen openen.

Op de terugweg naar Schanze wordt een lege politiewagen op z'n kant gezet. Er worden barrikades opgeworpen. Hierbij tonen sommigen weer eens hun kortzichtige Pogomentaliteit. De barrikades worden voorin de demo opgeworpen, waardoor de achteropkomende demonstranten er moeilijk door heen kunnen en plotseling met de smeris achter zich in het nauw zitten. De smeris slaat er op in en gebruikt traangas, maar de wind staat gunstig. Als de (door het CS-gas) geprikkelde smeris ook nog wordt uitgelachen, verandert de zaak

(10-12 gewonden, gebroken ribben, een nierbeschadiging, etc. en een arrestatie).

De rest van de avond zijn er klopjachten in de wijk. Uren later ruimen enkele mensen versperringen op en wordt duidelijk dat de barrikades niet tegen de politie gericht waren, maar enkel en alleen voor de "pogo" waren. Het materiaal wordt niet weggesleept, maar aangestoken. Een turkse winkel, een bloemenzaak en een woonhuis lopen brandschade op. Een provocatie? Tot op heden is niet duidelijk wie daarvoor verantwoordelijk waren. Van mensen van Schanze

41a komt een scherpe veroordeling van deze "hersenzloze" acties. En er wordt gezorgd voor een schadevergoeding voor de getroffenen. Er hangt echter meer samen met dit voorval. Sommigen zijn van mening dat het de bezopen Schanzenpunks waren, anderen hebben geruchten gehoord die in die richting wijzen. Zo zou er na de brand bij de bloemenwinkel bescherming zijn aangeboden (tegen betaling) vanuit de Schanze. En volgens het gerucht zou dezelfde persoon later zijn teruggekomen en gearresteerd zijn. Een ander gerucht luidt dat het een aanslag was op de bloemenwinkel, omdat de man van de eigenaresse voor de smeris zou werken. Zoals gezegd: het is niet duidelijk. Het toont echter wel aan hoe de onderlinge verhoudingen zijn tussen verschillende groepen in de wijk.

In de dagen erna worden mensen die volgens de smeris tot de musical-tegenstanders behoren, openlijk gefotografeerd. Sommigen worden vanaf hun woningen gevolgd en het komt steeds vaker voor dat mensen zonder speciale reden bij de politie moeten komen (ze zijn al van andere gelegenheden bekend)

Op 29.4 vliegen de ruiten van 4 banken (die de musical meefinancieren) eruit in de Nobelwijk: 50.000 Mark schade.

Op 30.4 is er weer een straatfeest voor de Flora, dat pas ophoudt als het 's avonds laat gaat regenen.

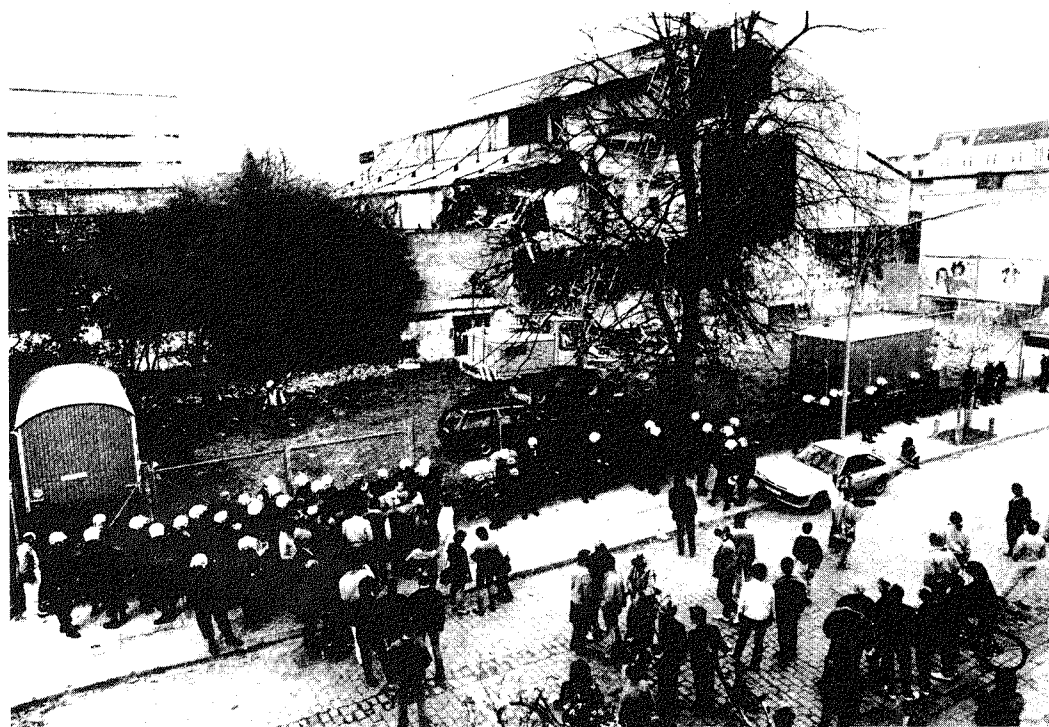
Ook 1 mei verloopt rustig.

Op 5.5 is er een solidariteitsconcert voor Flora-activisten die bedreigd worden met een proces.

Op 6.5 mislukt een actie bij het bouwterrein.

(Op 10.5 kondigt burgemeester Dohnanyi zijn aftreden aan).

Wanneer het straatfeest van 12.5 voor de Flora begint, bevindt het Schanzenviertel zich al enkele we-

ken in een soort staat van beleg. Politiewagens voor de Flora, op de Neuen Pferdemarkt (op de kruising tussen St.Pauli en Schanze) en in de Stresemannstrasse (twee minuten van de Flora vandaan).

Het wordt al bijna normaal gevonden om stillen rond te zien lopen. Bij het straatfeest komen 200-300 mensen en het blijft tot 's avonds rustig. Ook een schijnaanval op de smeris met schuimrubberen "stenen" en met water gevulde jerry-cans (die om een politiewagen worden geleegd) geeft geen problemen. Maar als na tien en een aantal mensen - behoorlijk aangeschoten - het verkeer willen blokkeren, dat weer door de politie wordt doorge- laten, komt er ME bij.

Via een luidspreker wordt gezegd dat het feest voorbij is en dat degenen die nog door willen gaan naar een buurtwinkel in de Brigittenstrasse kunnen gaan. Maar noch diplomatiek, noch sterke overreding helpt om de 15 types van de straat af te halen. Ze zijn blauw en - om duidelijk te zijn - ze willen een rel. De smeris laten zien hoe het zit. Veel vijanden - veel eer! En wat is er tenslotte mooier dan met echte vrienden ten onder gaan?

En dus gebeurt wat gebeuren moet: er worden twee verkeersborden uitgerukt en er wordt met bierflessen gesmeten

(twee gewonden, twee arrestanten). Volgens de politie raakten er ook drie agenten gewond. Maar belangrijker was de "vaststelling" van de smeris dat er twee "Amsterdamer Rohre" (een buis) waren gevonden en dat er in één politiewagen een inslag was gevonden, die mogelijk afkomstig was van een (afgevuurd) zelfgebouwd wapen.

Hier duikt een nieuwe dimensie op bij de kriminalisering van de Flora-beweging.

De dagen erna zegt de Flora-groep solidair te zijn met één van de

gearresteerden, een 24-jarige Deen. Hij was op het moment van z'n arrestatie helemaal weg, en verbaasde zich - hij was pas sinds twee dagen in de BRD en nog korter in Hamburg - nu over een aanklacht wegens stenen gooien en zware ordeverstoring. Pas na een maand komt hij tegen borgtocht vrij. Maar de problemen om de 3000 Mark bij elkaar te krijgen tonen het gebrek aan solidariteit met de gearresteerden aan. Wat is de betrokkenheid van velen, als het om repressie of geld gaat? Het voor zich uit schuiven van de konsekwenties, de oppervlakkigheid, wordt ook bevorderd doordat er te weinig tijd wordt gemaakt voor inhoudelijke discussies.

Zowieso: grote delen van de Hamburgse linkse scene blijven gedurende lange tijd op afstand van de Flora-beweging, omdat alles toch al beslist zou zijn. Juridisch zit er niets meer in, het terrein is al verpacht en het gebouw is grotendeels afgebroken. Waar zou je je nog druk om maken, en al die moeite, de gewonden en de vervolgingen.

Dat het ondanks alles voor de meeste Flora-mensen wel zin heeft, zal nog duidelijk worden.

Er wordt gemobiliseerd voor een "openbare" hoorzitting op 25.5. Deze wordt georganiseerd door het wijkbestuur (die volgens de vertegenwoordigers geen geld hebben om de vergadering via affiches op tijd kenbaar te maken), en zal gaan over de verkeersplanning en de sanering. De Flora-groep roept op via een pamflet. Er is onderling geen overeenstemming over hoe er op de vergadering gehandeld zal worden. Sommigen doen de hele vergadering af als volksverlakkerij, als een farce, anderen willen hem juist gebruiken om de aanwezige bewoners de tegenstrijdigheden van het systeem aan te tonen. (Dit toont weer aan hoe gemengd de beweging

is).

Er verschijnen uiteindelijk zo'n 200 mensen en het wordt duidelijk dat geen van de aanwezige wijkbestuurders de status van de bijeenkomst kan uitleggen. Dat betekent dat alles wat er gezegd wordt vrijblijvend is.

Op 12.6 is de dag van de premiere van de musical "Starlight Express" in Bochum.

"Cats"

Waar er in "Cats" geen katten, maar levende wezens, zoals (zeer domme) mensen akteren, zijn het bij "Starlight Express" nog slechts locomotieven, machines dus: de mens-machine-identificatie. Stoomketels als modellen voor het menselijk handelen, voor vooruitgangswaan, voor puriteins gedrag, voor vrouwenonderdrukking. Heb meelij met mij, als ik gedwongen zou zijn om een voorstelling te moeten bekijken!

Een analyse van de stukken van schrijver-componist Andrew Lloyd Webber (o.a. "Jesus Christ Superstar", "Evita", "Cats", "Starlight Express" en "The Phantom of the Opera") zal hier niet gegeven worden, hoewel aangetoond zou worden wat voor een ziek wereldbeeld erin zit, zeker in samenhang met de manier van verkopen en opvoeren (F. Kurz heeft de rechten voor de BRD van Webber gekocht).

Maar één ding zal duidelijk zijn: net als bij bioscoopfilms en bij pop-concerten wordt hier op het gebied van muziek-theater steeds meer en alles en iedereen opgeofferd aan het Winstprincipe.

Het niveau van de inhoud moet zoveel zakken, dat iedereen het mooi vindt, het kan verwerken. Tenslotte moeten er miljoenen mensen in de VS (New York), Japan (Tokio), Australië (sydney), Oostenrijk (Wenen) en West-Duitsland (Hamburg, Bochum) komen, om de enorme in-

...as, uns geht's rosé.

...betreft bevocht... scene

vesteringen in laser-shows, nieuwbouw, reclame, etc. in veelvoud terug te betalen. Werd vroeger het aanbod nog aangepast aan de mensen, tegenwoordig moeten gigantische theater-producties via een opgeblazen entreprijs door de bezoekers rendabel gemaakt worden. Het nieuwe Disneyland bij Parijs kan ook alleen maar betaald worden, als uit heel Europa de onnozele halzen er in hordes naar toe trekken.

Voor de musicals is het noodzakelijk dat er bijv. niet één "Cats"-ensemble over de wereld toert, of op één plaats de hele speeltijd doorwerkt. Dat kan niet met die belasting. Acht voorstellingen per week in rollen en kostuums, die individualiteit en karakter niet toelaten, houdt niemand vol. Na één of twee jaar zijn er rolwisselingen en niemand mag dat merken. Als er tijdens een voorstelling een stem hapert, staat er achter het doek iemand anders die doorzingt. "Kwaliteits-kontrollen" door de auteur A.L. Webber moeten garanderen dat er op de hele wereld het programma er hetzelfde uitziet: de "McDonaldisering" van het theater.

Kultuur?!

Dat het geld, dat door de bestuurders bij zulke projecten in de kont wordt geschoven, elders ontbreekt zal duidelijk zijn. Dat andere theaters moeten sluiten of "theater van de lach"-stukken opvoeren, om zo met sex & misdaad het "eenvoudigere publiek binnen te halen, zal ons echter een zorg zijn - het is onze cultuur niet. Alleen bij het uitkleden van de "sociale voorzieningen" wordt het ons duidelijk dat de overheids-dienaren ook ons pakken. Maar er is een band tussen de 25 miljoen Mark die in Nordrhein-Westfalen wordt weggelegd voor een theater voor "Starlight Express", terwijl aan de andere kant de mijnwerkers verrekken en in de ellende zitten.

Maar ook bij de politiek van cultuur-concerns, zoals Kurz ze heeft opgebouwd (voor musicals, jazz en populaire muziek, hotels, e.d.) is het duidelijk dat het niet onze belangen zijn. Dus zoals we wel een opera-bal aanvallen omdat het zelfbevrediging van de rijken is, zo moet ook de inhoud en de overmaat aan wankultuur ons verzet oproepen.

Het bevorderen van seksisme, racisme, de techno-waan van de prestatie-maarschappij, van het noodlot en van god, dat zijn zaken die wij, zeker in samenhang met stadsanering, herstructurering, sociale ontworteling en depolitiserings, niet moeten laten gebeuren. Al te lang was de eis voor eigen ruimtes, voor een eigen cultuur geen hoofdthema voor "de scene".

de schemerzone

Stad en staat, privé-concerns, pseudo-kultuur en massamedia behoren tot onze aanvalsdoelen.

Al bij de kleinere politici, de ondernemers en employés, vervaagt

bij ons de grens tussen goed en kwaad. Als een bouwondernemer ook demonstranten pakt, dan is onze inschatting nog wel duidelijk, bij vertegenwoordigers van wijkbesturen wordt er al begrip voor hun situatie ontwikkeld.

Nog duidelijker is onze besluiteloosheid bij de waardering van de musical-artiesten. Zijn het slechts arme artiesten, die elk baantje nodig hebben, zoals wij zelf ook niet altijd even kritisch zijn? Of zijn het koelbloedig kalkulerende showbiz-mensen, die weten waar ze zich mee inlaten en dat ook willen? Of wat anders?

Voordat we de audities aanpakken moet duidelijk zijn of we de organisatoren, de trainers, de choreografen en vooral de sollicitanten als tegenstanders moeten zien. De zwart/wit wijze waarop de zaak bezien wordt volgens het motto: wie de anarchie niet wil is een kontra-revolutionair, is niet zomaar van toepassing op deze situatie.

Hoe zit het bijv. met de alcohol-punks, die ook niet allemaal uit

Film mit dem Verheerheitsfaktor 5

Schanze 41a komen? Zijn ze het slachtoffer van een mens-onvriendelijke samenleving en van het systeem dat in de vorm van kleinburgerlijke gezinnen, lijfstraffen, gebrek aan scholing, massale werkloosheid en drugs, geen weg meer vrij liet? Of zijn het volledig verantwoordelijke mensen, die bewust voor een "no-future" hebben gekozen, omdat nihilisme, agressie en (zelf-)vernietiging zo leuk is? Of omgekeerd: moeten we deze mensen onze akties in een kwaad daglicht laten stellen, doordat wij ze niet aandurven, als ze stomdronken hun wil opdringen, omdat ze ook ergens tegen de staat, de kerk en zo zijn? Of moeten we ze weggagen en uitsluiten, wanneer ze ons kunnen hinderen, omdat ze alleen maar ongewenste tegenakties oproepen?

oppervlakkigheid

Net zo min als er een "of/of" is, net zo min geldt voor "Cats", "Flora" en "schanze" dat 1+1 drie is. Aan elk deel kleven nog ande-

re zaken die de situatie bepalen. Net zo als een pand niet een duidelijke operette- of punkmentaliteit weerspiegelt, mogen we ook niet punks of hippies of anderen over één kam scheren. Het hangt van de situatie of van de persoonlijkheid af. Generaliseren zijn vaak wel praktisch en kloppen soms ook wel. Het "lakenkastjessysteem" is soms wel een handig ordeningsmiddel. Maar juist in situaties als deze, waar de persoonlijke inschatting niet duidelijk is, moeten we niet generaliseren.

In het belang van de toekomst van de Flora-beweging moet de oppervlakkigheid, van politieke handwijzen, overwonnen worden. Bij veel mensen die nu in het Schanzenviertel wonen en zich engageren is de stemming echter ook doordrenkt van het gevoel er van te genieten, vrienden te kunnen vertellen dat men nu hier woont. Geweldig wat een wijk, er gebeurt nu veel. Scherven, graffiti, demo's - alles gebeurt er. Je kunt je bij een groep aanslui-

ten en "wat doen" en als het te persoonlijk wordt, echte interesse, echte betrokkenheid en verantwoordelijkheid nodig is, of geld, dan ga je er snel weer uit. Zij die er in blijven doen het wel. En je vrienden kun je dan vertellen dat er ideologische problemen zijn, men kent dat wel.....

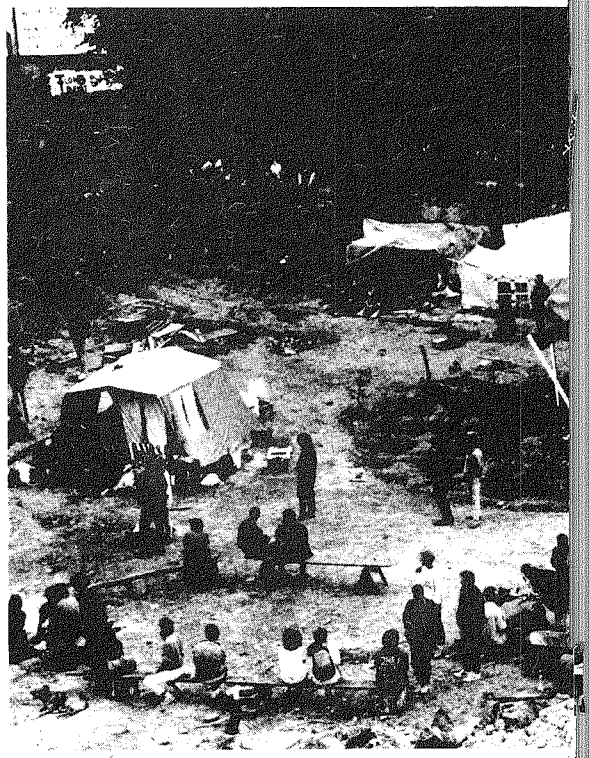
Wij, de aktieven, doen dat natuurlijk anders. Wij weten dat zulke mensen (de politieke kak) met hun opstelling een ramp zijn voor een goede samenwerking. Door hun aanwezigheid laten we ons vaak misleiden over de feitelijke omvang van een groep. Het werk wordt echter door weinigen gedaan. Meestal zijn het degenen die al ervaring hebben opgedaan in andere groepen, vaak al op andere manieren samenwerken.

Overwerkt zijn en frustraties zijn voor hen het resultaat van de konsumptieve houding van anderen (wie dan echter in het nut van hard werken gelooft, loopt het gevaar om volgens het motto: "veel helpt veel", tot een worcholic van de beweging te worden. Dit omgekeerde gedrag is weliswaar produktiever, maar niet meer revolutionair. Eerder zelfvernietigend. **Het tempo van de revolutie wordt niet door een enkeling bepaald!**)

Maar hoe stimulerend is het idee dat er van een groep van 25 mensen niet slechts 5 wat doen, maar iedereen evenveel. Als je bedenkt op hoe weinig aktivisten de Flora-beweging drijft, dan moet je er niet aan denken hoe het zou zijn als alle betrokkenen vol ideeën zaten en voortdurend vol verantwoordelijkheid en ernst bij de zaak betrokken waren.

aanknopingspunten

Met de handtekeningenakties, de feesten, de go-in's, de demo's, etc., is de discussie over de Flora in een versnelling gekomen,

lijkt het. Ook de grenzen van de repressie (de belegering door de smeris) en de kriminalisering worden bereikt. Het verzet is op drie terreinen gevoerd: juridisch, openlijk en illegaal. In de praktijk was het illegale terrein nog nauwelijks betreden. De politie zal dat bij haar pogingen tot kriminalisering een zorg zijn. Ze zal bijv. zeker proberen bij de gevonden "Amsterdamer Rohren" ook nog "daders" te vinden.

Met het nieuwe niveau van de discussie komen er ook nieuwe mensen bij. De geflipte alternatieven blijven weg en door een te kort schietende inhoudelijke discussie, de overbelasting van de overblijvenden, en de noodzaak en het belang van de zaak, wordt er naar een nieuwe werkwijze en nieuwe aktiemiddelen gezocht. Er wordt over verdergaande akties, die meer politieke druk opleveren, gedacht. In juni kristalliseert het idee uit om tot een bezetting te komen. Met zo'n bezetting moeten Stella en de Senaat direkter met onze eisen gekonfronteerd worden. We moeten niet alleen maar reageren op gebeurtenissen, maar zelf gericht ageren. Het verzet moet ook breder worden, andere groepen moeten er meer bij betrokken worden en het moet de mensen in de wijk duidelijker worden wat wij willen.

Op een daarvoor georganiseerde bijeenkomst (12.6 in het Haus-für-Alle) komen deze keer ook andere groepen. Kennelijk hebben zij ook de overeenkomsten tussen de Flora en hun eigen werk vastgesteld. En die zij er natuurlijk genoeg. De reden voor de bundeling van diverse groepen en de strijd is dat de plannen voor de Mega-musical in het Schanzenviertel allemaal niet zo zeker moeten zijn. En er zijn al meer plannen. De geplande parkeergarage, die precies

op een plaats staat waar ook een computerfirma moet komen. Lokale initiatieven proberen ook al een voet tussen de deur te krijgen. De Watertoren is al voorbestemd tot een vrije-tijds-centrum en de oude slachthuizen zijn ook al voor spekulatie vrijgegeven.

Aanknopingspunten, raakvlakken zijn er dus genoeg: concern-politiek, vercommercialisering, stadswaan, het kapot saneren, de verkeerschaos, de milieuvervuiling, de herstructurering, de vervreemding, de pseudo-kultuur, het tourismisme, de maatschappelijke tweedeling, weinig garanties voor het werk (velen werken bij Stella voor karige loontjes en worden van de ene firma naar de andere overgeplaatst, voordat de zes maanden vol zijn en er een kontrakt afgesloten zou moeten worden) om maar enkele begrippen te noemen.

De teneur van de discussies, die tot nu toe over de Flora gevoerd zijn (het moet een park worden, "Flora en Fauna", als het lukt om het gigantische commerciële project te verhinderen, waren niet uitgesproken anarchistisch. Bij de afwijzing van het wezensvreemde gebruik van dit stuk leefruimte komt dat ook tot uiting in het tegelijkertijd ook werken met juridische (revisionistische) middelen. De strijd heeft tot op heden geen sterke sociale verankering binnen de wijk. Hij wordt toch hoofdzakelijk gedragen door mensen uit de autonome, linkse hoek.

zelfs als

In zoverre is het doel dan ook niet de poging het "Spook van de Opera" te verdrijven, en niet de verbreiding in de samenleving van anarchistische ideeën, gedachten en leefwijzes, maar meer het beter samenwerken van verschillende groepen en stromingen tegen een

gemeenschappelijke vijand. Het elkaar beter leren kennen, de opbouw en de verbetering van structuren, kunnen zo leiden tot een verbreding van de beweging. De nieuwe autonome cultuur, die daarbij tot uitdrukking komt, ontwikkeld wordt, kan een belangrijk gat in ons leven en onze strijd opvullen. En kan zo - indirect - naar buitenstaanders toe duidelijk maken, dat wij niet alleen maar overal tegen zijn, maar een positieve houding hebben ten opzichte van vrijheid en leven.

Zeer verheugend is het hierbij dat door de Flora-beweging werd besloten om alcohol en akties in de toekomst strikt gescheiden te houden. In de discussie hierover en het doorvoeren ervan zit al de lange adem voor positieve veranderingen besloten.

De volgende vergaderingen van 12 tot 19.6 bevestigden de tendens om breder te werken, wat echter ook weer niet een plotselinge breuk met het verleden betekende. Met wisselvalligheid en andere problemen zal ook in de toekomst rekening moeten worden gehouden. De volgende Flora-aktie werd echter gezamenlijk voorbereid en gezamenlijk uitgevoerd: bezetting van de bouwplaats op 25 juni! Besloten wordt dat we de konfrontatie met de smeris alleen aangaan als er voor ons kans op succes is. En omdat de stand van de beweging nog niet zo is, dat dat kan, wordt een konfrontatie uit de weg gegaan. De konsekwenties: we mobiliseren niet openlijk en als de smeris wil gaan ontruimen met een politie-overmacht, dan gaan we, maar wel in een blok en zonder persoonskontroles.

"Gib Kurz keine Schanze!"

Zaterdag 25.6 verzamelen we om 11.00 in Schanzestrasse 41a. Er

zijn ongeveer 120 mensen, terwijl er was uitgegaan van een minimum van 150 voor een bezetting, maar de stemming is zo goed, dat het toch geprobeerd wordt.

Om 11.30 rent iedereen naar de Flora, langs verbaasde automobilisten en voetgangers. Binnen enkele seconden ligt de bouwschutting plat en kan iedereen van alle kanten op het "bevrijde" terrein komen. Levensmiddelen en gereedschappen worden even later aangevoerd en er wordt een tent opgezet en planten uitgezet. Er worden spandoeken opgehangen en via een megafoon worden mensen geïnformeerd. Er wordt begonnen met de bouw van een "vrienderschapshuis". Er worden taken verdeeld, bijv. over het klaar maken van eten, het maken van muziek en het wachtlopen 's nachts. Als er in de loop van de dag steeds meer mensen komen, wordt weliswaar weer duidelijk dat bij velen nog steeds de konsumptieve houding bestaat, maar het aantal actieven en verantwoordelijken is door de voorbereidingsvergaderingen duidelijk gestegen en de vele schilderingen en hutten maken dat zichtbaar.

's Avonds worden er op een wit geschilderde wand films vertoond en er zijn video's. De hele nacht branden er vuren, worden de wachten afgelost, slapen of praten er zo'n 200 mensen op het dak van de Flora of op het terrein met de zelfgebouwde hutten en tenten. Alcoholproblemen zijn er slechts in zoverre, dat een enkeling niet wil inzien dat ze, zo dronken als ze zijn, een gevaar voor zichzelf en voor anderen zijn en een stomdronken type wordt weggestuurd.

Zondag 26.6 krijgt de bezetting nog meer vaart. Vele honderden mensen zijn aanwezig, er spelen bands, er wordt vergaderd, er komt nieuw bouw materiaal en er

wordt een w.c. gebouwd, er komen giften binnen en er komt een demo langs (tegen de Noordzeevervuiling) en er is bijna geen alcohol meer te zien.

Ook het weer zit mee. Het is warm en bij tijden zitten er zo'n 100 mensen op het dak van de Flora.

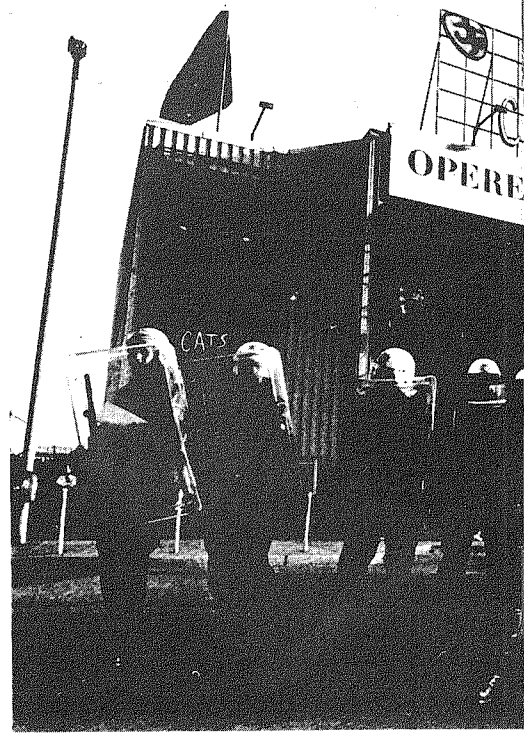
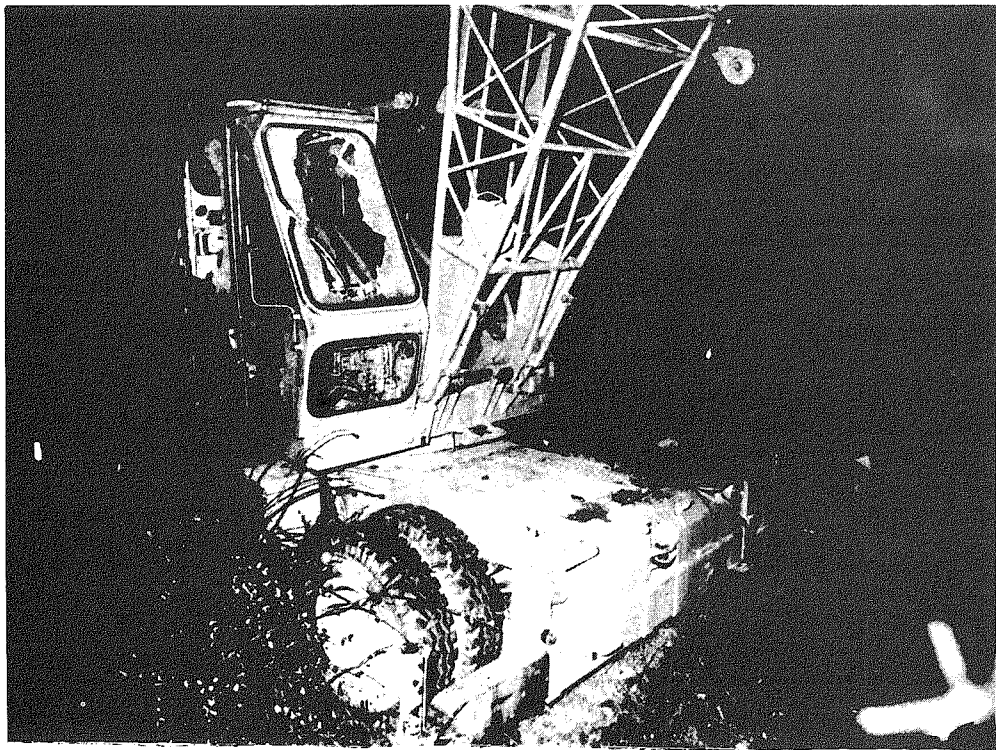
Voordat er 's avonds weer een film wordt gedraaid is er een grote vergadering. Er wordt 's nachts een ontruiming verwacht. Een telefoonalarm, wachtlopen en wat te doen bij alarm en daarna zijn de punten die zo goed mogelijk worden behandeld. Er blijven deze nacht ongeveer 150 mensen. Toch is het telkens weer teleurstellend dat er bij de vergadering nog eens zoveel mensen waren, maar dat die later weggaan naar hun "eigen" nest tussen vier veilige muren.

Om 01.00 uur wordt doorgegeven dat de politie aan het verzamelen is en om 03.30 slaan de wachten alarm. Direkt wordt iedereen gewekt en pakt iedereen z'n spullen bij elkaar, warmt zich nog even op bij het vuur en daarna wordt er - zoals afgesproken - in een gesloten groep verzameld. Er wordt een touw om de groep heen gespannen, zodat niemand er uitgetrokken kan worden. Het telefoonalarm wordt in werking gezet. Tegen vieren komen de kattenwagens aanscheuren, de typische reactie van de machthebbers op elke poging tot een vrij, zelfbestemd leven. Ze bestormen het (verlaten) Floragebouw en de film- en videoploeg bezet het dak, terwijl twee ME-peletons de terrein ingangen afsluiten. Er zijn ook honden. Twee waterkanonnen, zwaar ontruimingsmateriaal en stillen-arrestatie-teams. Via een luidspreker roept de smeris de eerste vordering tot ontruiming van het terrein om. Ook de tweede vordering schalt over het terrein, terwijl de stemming van de groep tussen de tou-

wen goed is. Via een megafoon worden de burens gegroet en worden er eisen gesteld aan de smeris: ze moeten ophouden met filmen, een vrije aftocht garanderen en oprotten ("die Bullen nach Siberiën, auf das sie dort erfrieren!"). Als er door de smeris onverwacht voor de derde maal wordt gevorderd, ontstaat er een lichte onrust: "Es ist 4.25 h".

Volgens de onderlinge afspraken zouden we na de tweede vordering vertrekken. Het duurt echter wat langer, want er zijn ondertussen onderhandelaars van de smeris gekomen om te praten over de vrije aftocht, het meenemen van de laatste privé-spullen van het terrein (de tent e.d.) en geen identificaties. De eisen worden ingewilligd en nadat alles - ook de piratenvlag - is weggehaald, vertrekken we. Tussen de touwen verlaten we het terrein, bijgelicht (met fakels) door mensen die op het alarm zijn afgekomen. Deze aftocht wordt tot de vroegstem in Hamburg (het is 05.00)! We besluiten met een vergadering waarbij wordt besloten om om 17.00 weer een demo te houden. Daarna gaan de meesten voor het eerst slapen.

's Middags verloopt de demo, met ong. 700 mensen in een goede sfeer (veel leuzen). Op het terrein is bijna alles al weer afgebroken. 's Avonds is er weer een bijeenkomst in het Haus-für-Alle, waarbij het resultaat van het weekend wordt besproken. Velen hebben elkaar leren kennen en, de na het straatfeest van 12.5, verloren sympathie voor de Flora-beweging is weer teruggewonnen. Nieuwe structuren ontstaan om het goede gevoel van het weekend te gebruiken en te versterken. Dankzij de bezetting is het verzet tegen de Flora/ tegen de herstructurering sterker geworden. Het is

verbreed en sterker verankert binnen links. Met de bezetting is ook duidelijk gemaakt dat er meer is de totale onderwerping aan de kommercie. Twee dagen diskussies, enthousiaste vergaderingen, muziek en kampvuren hebben dit aange-toond.

"Wir kommen wieder!"

werd er tenslotte gezegd bij het verlaten van de bouwplaats. Hoe sterk en goed de mensen waren blijkt ook uit de reacties van de media. Om te voorkomen dat de grote aandacht van radio en televisie en zelfs de kranten niet omslaat in grote sympathie voor de Flora, volgt prompt de kriminalisering:
Er waren bewoners van de Hafenstrasse op het bezette terrein ter-rein gezien. "RAF-sympathisanten" en "Autonomen" zouden nu agiteren in de buurtgroepen.
Maar wij laten ons niet verdelen! Wij gaan door! Ons verzet begint nu pas goed!

Op **29.6** begint een Düsseldorfse firma met het opzetten van een steviger hek.

Op **30.6** leiden zo'n 80 mensen met vuurwerk de smeris af, terwijl ondertussen aan de andere kant van het terrein de net gemaakte schutting-gaten met beton worden dichtgestort. Er zijn nu bijna alle avonden akties bij het terrein.

Op **1.7** stinkt het in de Duitse Bank, een van de investeerders, vreselijk naar boterzuur.

Op **5.7** wordt er een grote lindboom gekapt. De halvering van een speelterrein, de voortdurende politie-aanwezigheid en de sloop van de Flora wordt omwonenden teveel. Zo'n 30 mensen uit omliggende straten zetten een bewoners-initiatief op, die het stoppen van de bouw eist en een park wil. 's Avonds wordt een station met

leuzen beschilderd en met stenen bekogeld.

7.7, Wegens het dansen op het beton van de net aangelegde oprit van de bouwplaats wordt er iemand gearresteerd. Als mensen hiertegen protesteren wordt er nog iemand meegenomen.

de miljoenste bezoeker

wordt op zondag **10.7**, tijdens de 937ste "Cats"-voorstelling verwacht: wij ook!

Ongeveer 150 Flora mensen wachten mee en blokkeren en sieren de hoofdingang op. Er wordt met boterzuur gegooid. Als er zo'n 20 ME-ers verschijnen en op hun schilden slaan, vluchten alle demonstranten in paniek weg, waarbij sommigen omver worden gelopen. Arrestaties en gewonden zijn er op de terugweg niet. Alleen een "goede" duitser" (wat de politie niet doet, doe ik wel) valt met een gaspistool enkele demonstranten aan en verwondt iemand met een slag. Toch lukt het door een beheerst (eigenlijk waanzinnig) optreden, hem het wapen te ontnemen.

11.7 Er wordt 's nachts bij het bedrijf Pust, die op het Floraterrein werkt, een brandend bezoek gebracht: schade 120.000 M.

Op **12.7** geeft Kurz een interview over wat hij van de protesten vindt: "de Israëliërs onderhandelen toch ook niet met terroristen".

Op **17.7** is er een perskonferentie van de Flora-groep op de bouwplaats. De politie grijpt niet in en nogmaals wordt er uitgelegd wat het doel en de inhoud van de strijd tegen de Flora is.

De volgende dag, op **18.7**, is er een spontane demo tegen de ontruimingen in Keulen en Amsterdam. Het motto: daar worden kollektieve aanzetten voor een eigen leven en

kultuur kapotgemaakt, hier zullen we ermee doorgaan.

In korte tijd gaat het hek rondom de Flora om en bij een tegenoverliggende bank worden de ruiten eruitgegooid.

Op **19.7** vergadert de Senaat over de vergunning van Kurz. Er is een massale demo met 1500 mensen. De smeris is even massaal aanwezig en het ziet er naar uit dat ze de demo willen verhinderen (o.a. door voor-kontrollen), maar ze grijpen niet in.

De senaat verschuift het besluit met 14 dagen. De reactie van Kurz is knap zuur. Ook van de kant van de politie wordt erop aangedrongen de Flora niet te bouwen: "Polizisten bitten Senat: Baut das Flora nicht!" "Bewaken we vandaag nog een hek, morgen moeten we de bouwkransen, de installaties van de bouw bewaken". Kritische agenten vragen zelfs aan de senaat: "Laten jullie je niet door Kurz inpakken" - en ze stellen zich achter de eisen van de bewoners.

Op **20.7** worden er aan Kurz mogelijke nieuwe lokaties voorgesteld, maar Kurz gaat er niet op in.

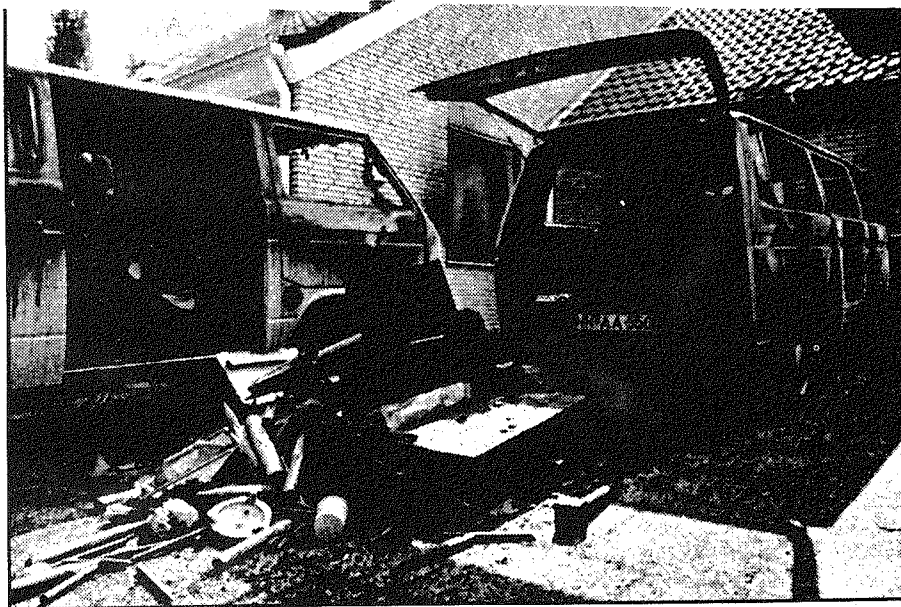
's Avonds is er een demonstratie van zo'n 300 mensen. Het hek rond de Flora gaat weer voor een deel plat.

Op **29.7** zorgt het bewoners-initiatief voor een verkeerschaos. Midden op de grote kruising bij de Flora krijgt een busje 'plotseling' een lekke band, waarna het verkeer bijna twee uur lang komt vast te zitten.

2.8 De senaat vergadert weer en besluit toch om Kurz een vergunning te geven.

Er is een sterke demo van meer dan 1000 mensen naar "Cats" en de Hafenstrasse.

Op **4.8** worden er banken aangepakt. **6.8**. Wie strijdt moet ook feestvieren: de Rote Flora danst voor de komende proceskosten.

Nach einem Brandanschlag brannten bei der Vermessungsfirma Püst mehrere Wagen aus, Schaden 100 000 Mark. Vermutliche Täter: Die Leute aus der „Flora“-Gruppe

8.8 Door 150 mensen wordt 's avonds de Amandastrasse geblokkeerd. Op **9.8** moet er op de televisie, de NDR, een live discussie zijn tussen Kurz, enkele senaatsleden en buurtbewoners over de Flora. De bewoners weigeren erheen te gaan en organiseren zelf een perskonferentie in het Schanzenviertel. Ze willen niet meedoen aan een "schijndiskussie met Kurz, die daarvoor altijd weigerde te praten. Ze willen niet als alibi gebruikt worden voor de plannen:

"Voor ons is het duidelijk: wij willen onze leefstructuren in de wijk behouden en zullen strijden tegen de plannenmakers en de investeerders in de herstructurering.
WAT BESLOTEN IS, IS NOG NIET GEBOUWD! WAT GEBOUWD IS, IS NOG NIET IN GEBRUIK! ER ZIJN VELE MANIEREN OM DE HERSTRUKTURERING TEGEN TE GAAN!

Na de perskonferentie wordt het hek weer gesloopt.

12.8 De voorzitter van de SPD wil de plaats van de musical nog wel eens overdenken. Herrie in de coalitie.

24.8 Bij een poging om een soort "Wackersdorf"-hek te bouwen verdwijnen de stalen steunen in het riool, waarmee de bouw van een hek voorlopig ophoudt.

de Flora-beweging wordt steeds groter

Dag in dag uit schrijven de kranten over de Flora, de radio's zenden het ene na het andere interview uit. Het verzet tegen het project is tot een massabeweging geworden.

Ondanks de hetze van de "Bild" zijn er bewoners-initiatieven opgezet, steeds meer bewoners realiseren zich dat ze zullen moeten verdwijnen als het allemaal doorgaat. Allerlei bedrijfjes zullen moeten wijken voor de nieuwbouw. De eigenaar van een meubelzaak zegt

in een interview: als we moeten verdwijnen ga ik een bom leggen! Op demonstraties zijn er steeds meer nieuwe gezichten. En ondanks de massale politieaanwezigheid zijn er voortdurend acties in de wijk.

De repressie neemt ook toe. Sinds het protest zulke grote vormen heeft aangenomen is er een voortdurende controle. Voor de bezetting waren er dagelijks patrouillerende politiewagens, nu zijn er konstant aanwezige stillen op straat, zijn er personalia-kontrollen en worden mensen gefotografeerd, en gevolgd. Bij het bouwterrein zelf staan dagelijks meerdere stillen-wagens met honden. Bij het minste of geringste - bij kleine acties rond het bouwterrein - komen er wagens met smerissen aanscheuren en wordt het bouwterrein verdedigd met gas en knuppelpartijen en het oppakken van mensen.

De omvang van de repressie weerspiegelt het belang van het project. Het gaat hierbij niet alleen om dit ene project, maar om de functie ervan in het saneringsproces. Het doordrukken van het Flora project moet de weg effenen voor andere speculatie-objekten. De smeris toont hier nu precies aan wat er na de geplande sanering niet meer mogelijk zal zijn: daar waar de preventieve opstandsbestrijding en de sociale controle door maatregelen als afbraak, steriele nieuwbouw, sanering en verdrijving het verzet nog niet kan verhinderen, worden protest en acties door smeris-inzet en door kriminalisering, door direkte "onderdrukking" verstikt.

de huidige stand

Sinds twee maanden is er een betrekkelijke rust rondom het Floraterrein: er wordt niet meer gewerkt! Het brede verzet vanuit de bevolking, de samenwerking van groe-

pen (van wijkbewoners tot aan autonomen) heeft er toe geleid dat steeds meer investeerders zich terug hebben getrokken en het project van de baan is. (Overigens zijn er al weer plannen - in november - om elders te gaan bouwen). Investeren is een risico geworden, dat ondanks de steun van senaat, politie en justitie niet lonend is geweest. In het voorjaar stond er in een pamflet: "de bazen van de musical-fabriek zijn kille rekenaars. Zodra ze financieel verlies verwachten, verdwijnen ze net zo plotseling als ze gekomen zijn. Dat is onze kans!" En zo gebeurde het ook.

Maar we moeten niet vergeten dat ze tamelijk snel de benen namen, dat wij niet echt hoefden aan te tonen dat we de langste adem hadden. Maar één ding is duidelijk geworden: verzet loont en de mensen uit de buurt zijn dichter bij elkaar gekomen. Er zijn structuren ontstaan, betere informatiekanalen. Deze nieuwe structuren hebben nu bijv. al geleid tot de organisatie van de IMF-wijkdagen. En ook de nog steeds draaiende volkskeuken (op dinsdag en donderdag) is een deel van deze structuur.

weer rust?

Dat is ook wel begrijpelijk, want wekenlang richtte al ons denken zich erop hoe het project langdurig verhinderd kon worden, weike acties er gepland moesten worden, hoe we onze kracht konden ontwikkelen.

En toen kwam plotseling de bouwstop, waarmee allen de optimisten onder ons rekening hadden gehouden. Nu staat er een complete ruïne. De strijd gaat plotseling niet meer om de verhindering, maar om wat wij willen met deze grond, die we uiteindelijk nog niet echt in onze handen hebben.

Het laatste eerst. Er zijn ideeën en voorstellen voor het gebruik van de Rote Flora. Er moet een centrum komen voor de buurt, dat we zelf in beheer hebben. Wat dat konkreet inhoudt staat nog ter discussie.

Wat er met de grond moet gebeuren is duidelijk. Daar moet een volkspark komen, veel groen, rust, een trefpunt voor warme zomeravonden en vooral geen hondpoep

Een park, een wijkcentrum, de senaat en de speculanten zullen zich de haren uit het hoofd trekken. Maar het zal niet eenvoudig zijn, want de bonzen zullen hun aanspraak op het terrein niet makkelijk opgeven. Het terrein is te waardevol.

Hun tactiek zal zijn: om zo min mogelijk opzien te baren en zorgen dat ze hier en daar steun krijgen en voldongen feiten presenteren, zoals het verder laten verrotten van de resten van de Flora, zodat dat verder gesloopt kan worden.

We zullen het gebouw winterdicht moeten maken, om onze aanspraak op de Rote Flora te behouden. We moeten het niet overlaten aan de bonzen, die schijt hebben aan onze bedoelingen. Aan toekomstige speculanten en investeerders moeten we tonen dat ze niet tegen het verzet in de buurt opkunnen. Winterdicht maken om de sloop te verhinderen. Het is te hopen dat er veel mensen meehelpen, om zo ook weer de rust te doorbreken.

processen

Op andere terreinen is er geen rust. Na de hete zomer komt er een ijskoude processengolf aan. Tegen 15 Flora-activisten lopen vervolgingen, wegens bijv. beledigingen, vernielingen, bedreigingen, verwondingen tot aan ordeverstoringen. Verbazen zal het aantal vervolgingen niet. Op elke verzetsbeweging reageert de staat met z'n repressie.

Overall waar het verzet tegen de staat en het kapitaal wordt ontwikkeld, waar projekten in gevaar komen, moet het verzet gebroken worden.

Met de aanklachten moeten mensen getroffen worden en hun omgeving, en hun omgeving, zodat ze problemen krijgen in de vorm van stress, angst, geldproblemen. Dat kost kracht, die beter voor het verzet gebruikt kan worden.

Er worden enkelen gekriminaliseerd, maar de hele beweging wordt getroffen.

Als we niet willen toelaten, dat ze ons intimideren, dat de beweging afloopt, dan moeten we de processen offensief aangaan. Er moeten veel mensen naar de processen komen en daar actief tonen dat het verzet verdergaat en de aangeklaagden niet alleen staan.

Steun aan het verzet tegen de Flora kan worden, gegeven via:

**Postgiro Hamburg (BRD)
t.n.v. Arnika Kulf
(BLZ) 2001020 - Kontonr. 31615-201**

**KEIN HERZ FÜR KOMMERZ SONST
SCHMERZ!!**

**KURZ ROT OP - AFGELOPEN MET JE
THEATER!**

2.12 (uit: Sabot, nr.21/'88)

Kurz is met zijn commerciële musical-projekt "Phantom of the Opera" door de bewoners van het Schulterblatt (de straat waar de Flora staat) gedonderd. Nu wil hij zich weer vestigen bij het station "Holstenbahnhof", Stresemannstrasse-hoek Alsenstrasse.

De eerste akte die hier werd opgevoerd, in de wijk, was de openbare hoorzitting over de plaats:
- "Onder een in deze wijk ongekende en ongewenste politieaanwezig-

heid vond er een goedkoop theaterstuk van Hamburgse politici plaats, waarbij de burgers als statistieken werden behandeld".

"De grond is te waardevol, om het niet gepast te gebruiken en dat sluit een park uit."

Met deze argumentatie moet nu door Kurz en de Senaat het "waardevolle" d.w.z. winstgevende projekt er doorgedrukt worden.

De kommercie-bunker moet op een oppervlakte van ong. 10.000 m². Delen van het geplande projekt, bijv. de "kleine podiumtoren" moeten 30 meter hoog worden. Er ontstaat zo dus hoogbouw van 10 (tien!) verdiepingen. Het Spook-theater moet door winkels en restaurants opgefleurd worden, en zullen zich oriënteren op een kulturele kommercie die niet uit de behoefte van de omwonenden voortkomt.

De massa van 2000 bezoekers wordt voor de ongelofelijke prijs van tenminste 60 DM, en één of twee keer per dag, binnengesluit moeten worden. Het stuk moet zes jaar lang worden opgevoerd!!

Voor ons zou dat betekenen:

- nog meer verkeerschaos
- minder parkeerplek voor omwonenden
- volgeparkeerde straten en fietspaden
- geluidsoverlast tot diep in de nacht, ook in het weekend
- huren zullen stijgen, omdat deze Nep-kultuur onze woonomgeving "opwaardeerd"
- dure restaurants en kroegen
- arbeidsplaatsen (een orthopedische werkplaats) zullen verdwijnen
- het speelterrein wordt verkleind
- kleine winkeltjes, zoals in de Holstenstrasse gaan kapot
- een parkeergarage in deze straat

De nieuwe plek bij het Holstenbahnhof, slechts 800 meter verwijderd van de oude plek aan het Schulterblatt, past net zoals het Flora-terrein in het stadskoncept van de Senaat. Niet toevallig wordt van de tien lokaties, de dichtsbijzijnde gekozen als mogelijke plek, want de rol die het musical-projekt van Senaat en Kapitaal in het Schanzenviertel moest vervullen, moet het nu hier vervullen.

Samen met de openbare inschrijving voor het Flora-terrein voor kapitaal-krachtige beleggers en investeerders is het Phantom-theater een nog ontbrekend deel van de projekten, die van de Messe-hallen, via het Schanzenviertel, de wijk St.Pauli tot aan de Hafan, van Hamburg een moderne betonnen stad moeten maken - over de ruggen van de bevolking die in deze stadsdelen woont.

**OOK WIJ ZULLEN HET PROJEKT NIET
ZONDER VERZET TOELATEN!**

- Geen Spook in onze stad!
- Als Kurz zijn Spook bij het station Holsten wil bouwen, zal hij een tweede Flora krijgen!
- Het verzet in de wijken organiseren!
- Groeten aan de Rote Flora!
- Geen vervolging van de mensen uit het Flora-verzet!

AUSZUG AUS DEM HAMBURGER STADTPLAN: ORTSTEILE ALTONA / ST. PAULI / OTTENSEN

PLATTEGROND VAN DE HAMBURGSE
WIJKEN: ALTONA / ST. PAULI / OTTENSEN

- ⑨ ⑩ ⑪
- 11. FILMHUISKROEG
- 10. LEOPOLD/FRIEDENSALLEE
- 9. EISENSTEIN
- 16. PINNASBERG
- ⑫
- 15. HAFENSTRASSE
- ⑬
- 14. BULLENWACHE/ DAVIDSTRASSE
- 13. CATS
- ⑭ ⑮
- 7. HAUS FÜR ALLE/ AMANDA STRASSE
- 1. FLORA/ SCHULTERBLATT
- 8. STRESEMANNSTRASSE
- ⑯ ⑰
- 5. MONT BLANC
- ⑱
- 3. SCHANZENSTRASSE
- ⑲
- 4. SLACHTHALLEN
- ⑳
- 2. WASSERTURM

**Es kommt auf die Städte an.
Es kommt auf die Köpfe an.**

**Man wird die Städte, wie sie
sind, einreißern müssen, und
die Köpfe, die das wissen,
sind gefährdet. Es wird auf
sie geschossen werden.**

**Die Städte der Zukunft
sind die Städte des**

Bürgerkriegs.

HET GAAT OM DE STEDEN
HET GAAT OM DE HOOFDEN.
ZE WILLEN DE STEDEN, ZOALS ZE
ZIJN, AFBREKEN EN DE HOOFDEN
DIE DAT WETEN, ZIJN IN GEVAAR.
ER ZAL OP JULLIE GESCHOTEN
WORDEN. DE STEDEN VAN DE TOEKOMST
ZULLEN DE STEDEN VAN DE BÜRGER-
OORLOG ZIJN.

MILITAIRE DIENSTPLICHT EN VREDESBEWEGING OPNIEUW BEKEKEN

ROSA, de Radikale Organisatie voor Socialisme en Antimilitarisme, houdt een bijeenkomst over:

AFSCHAFFING MILITAIRE DIENSTPLICHT/ ANDERE VREDESBEWEGING.

Op zaterdag 14 januari 1989 in de Kargadoor, oude gracht 36, Utrecht (op loopafstand van CS).
Zaal open: 11.45 uur
Aanvang: 12.00 uur
Einde: 16.00 uur

Onderstaande vier stellingen staan centraal tijdens de bijeenkomst. (de stellingen komen voort uit het artikel 'Andere Vredesbeweging' in 't Kan Anders, nr. 4/1988. Overdrukken zijn bij onderstaande adressen verkrijgbaar).

Onder voorzitterschap van Hans Wiebenga (Vereniging 't Kan Anders, oud-tweede kamerlid voor de PSP) zullen vier inleiders hun aanvechtbare toezspraken houden, waarna de sprekers en de zaal met elkaar in discussie zullen moeten treden.

Voor ROSA is deze bijeenkomst de eerste poging om in brede kring gevoelde problemen opnieuw en wezenlijk anders te thematiseren.

Kontaktpersonen ROSA:
Erwin Muilwijk, Hoefweg 197, Bleiswijk, 01892-13549
Ger Pouw, Schietbaanlaan 20-b, Rotterdam, 010-4766351
Jeroen van der Sluijs, Haarlemmerweg, wwonboot 18, Leiden, 071-153879

STELLING EEN

Een vredesbeweging verdient haar naam wanneer zij socialisties en antimilitaristies is en zich openlijk keert tegen andere uitgangspunten die tot op heden schuilgaan achter die naam. Zij opereert consequent en zelfstandig en gaat daarom geen coalities aan met groeperingen die haar uitgangspunten niet delen. Waar er soms op onderdelen een bepaalde mate van overeenstemming kan zijn met dergelijke 'vredesgroepen', dient zo'n overeenstemming vertrekpunt te zijn van een socialistische en antimilitaristische konfrontatiepolitiek, die duidelijk probeert te maken dat 'duurzame vrede' niet het gevolg is van het afschaffen van wapens en het scheppen van 'wederzijds begrip', maar het resultaat vormt van het verwezenlijken van een rechtvaardige en daarmee radikaal andere internationale economische orde.

STELLING DRIE

Een campagne tegen de militaire dienstplicht kan en moet een 'katalysator' zijn van en voor een algemene socialistiese en anti-militaristiese strategie voor maatschappelijke veranderingen, met de nadruk op persoonlijke verantwoordelijkheid, individuele en kollektieve militaire dienstweigering, arbeidsweigering, non-koöperatie en socialisties en n socialisties en anti-militaristies stemgedrag. De houding van de bevolking tegenover de militaire dienstplicht, waar jaarlijks tienduizenden direkt en nog meer mensen indirekt mee te maken krijgen, is een belangrijke indikator en invalshoek voor socialistiese en anti-militaristiese vooruitzichten op een radicale andere maatschappij. Afwijzing van de militaire dienstplicht is daarmee in tweërlei opzicht 'ijkpunt' voor het van ed het van de grond kunnen komen van een werkelijke vredesbeweging, omdat dat standpunt de persoonlijke verantwoordelijkheid van mensen erkent en ook herkent in allerlei andere 'verplichtingen' van de maatschappij.

STELLING TWEE

Het behoort tot de taak van zo'n socialistische en antimilitaristiese vredesbeweging principieel stelling te nemen tegen de militaire dienstplicht en gangmaker te zijn van afschaffing daarvan. Zij is tegenstander van het ijveren voor het recht op gewetensbezwaren omdat dat de algemene norm legitimeert: de verplichting tot het volgen van een opleiding in moorden en vermoordt worden. Een beroep op de wet GMD doorbreekt die norm slechts schijnbaar, want onvolledig, omdat die wet een persoonlijke oplossing suggereert voor een kwestie die politiek en structureel aangepakt zou moeten worden, maar juist daardoor niet ter discussie gesteld kan worden. De militaire dienstplicht is in strijd met artikel 3 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens: "Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon".

STELLING VIER

Een bevolking is verantwoordelijk voor de aard van de maatschappij waarin zij leeft. Een socialistiese en anti-militaristiese vredesbeweging richt zich op haar verantwoordelijkheid en niet zozeer op die van de wel of niet gekozen 'machthebbers'. Dit betekent een radicale breuk met het traditionele linkse 'mensbeeld': de mens als slachtoffer van de structuren.

STUDENTEN

DE VOLGENDE VIER BLADZIJDEN GAAN OVER DE STUDENTENPROTESTEN
HET STUK 'STUDENTEN PROTESTEREN? EEN HETE HERFST?' IS
GESCHREVEN DOOR EEN STUDENT UIT DELFT
HET TWEDE STUK 'EFFEKTUEER DE BOOSHEID' IS OVERGENOMEN
UIT NN 17
EN HET DERDE STUK 'STUDENTEN BEWEGEN' ZOEKT NAAR DE
VERBANDEN

STUDENTEN PROTESTEREN, EEN HETE HERFST ?

Donderdag 24 november werd de hele Haagse binnenstad afgezet door een gigantische politiemacht met hekken, paarden, honden en overvalwagens. Het was de dag van de studentendemonstratie tegen nieuwe maatregelen op het gebied van studiefinanciering en de voortdurende kortingen op het onderwijs.

In de voorafgaande dagen was door Lubbers een sfeer (of zweer) geschapen van " de studenten bedreigen de democratie". Dus donderdag stonden de agenten weer vrolijk de 'democratie te verde-

digen' tegen studenten die proberen de ernst van hun bezwaren in Den Haag te laten doordringen.

De nu door Deetman voorgestelde maatregelen zijn onderdeel van een lange reeks die elk jaar weer ten doel hadden te bezuinigen op het hoger onderwijs. Omdat elk jaar de studenten-aantallen groeien zou er ook steeds meer geld moeten worden uitgegeven door Onderwijs & Wetenschappen. Maar Ruding c.s. vindt dat de onderwijsbegroting niet mag groeien, dus dat al die studenten het dan maar met minder moeten doen. Dat je om te leven een bepaald minimum bedrag nodig hebt zien ze maar even over het hoofd.

De jongste voorstellen zijn:

- privatisering van de rentedragende leningen;
- afschaffing van de topbeurs na vier jaar;
- invoering verplichte OV-jaar-kaarten;
- verlaging maximale leeftijd naar 27 jaar.

De gevolgen voor studerenden en toekomstige studenten zijn ingrijpend: door de privatisering van de leningen en het afschaffen van de topbeurs in het 5de en 6de jaar wordt de studieschuld, die je aan het einde van je studie hebt opgebouwd veel hoger dan in het huidige stelsel.

Bovendien worden de studenten overgeleverd aan het bedrijfsleven, de banken en de spoorwegen, die in de toekomst wel eens hun eigen eisen aan de studenten zouden kunnen gaan stellen. De toegankelijkheid van het hoger onderwijs wordt bedreigd door de hogere studieschulden. Verder wordt het voor oudere jongeren bijna onmogelijk

te gaan studeren omdat je na je 27ste geen beurs meer krijgt en dus zelf voor je studiekosten moet opdraaien.

Voor de OV-jaarkaart moeten de studenten £ 40,- of £ 60,- betalen, respectievelijk thuiswonende en uitwonende studenten. Studenten in het voortgezet en middelbaar beroepsonderwijs worden allemaal thuiswonend verklaard en krijgen dus de lagere thuiswonenden-beurs. Alleen voor zgn 'unieke opleidingen' kan een uitzondering worden gemaakt. Door deze nieuwe maatregelen en de vorig jaar ingevoerde Harmonisatiewet wordt de studiedruk steeds hoger. Als het tegen zit kun je de eindstreep niet halen. Omdat je nog maar zes jaar als student ingeschreven kan staan (met recht op studiefinanciering) betekent dit dat als het tijdens je studie een beetje tegen zit, door ziekte, handicap of speciale omstandigheden, je de eindstreep van de studie niet kunt halen. Alleen als je genoeg geld hebt kun je verder studeren, anders blijf je met een gedeeltelijke opleiding zitten. Zie dan je studieschuld maar terug te betalen!!

Hierdoor kunnen studenten niets naast hun studie doen, waardoor hun brede maatschappelijke ontwikkeling en ontwikkeling van maatschappij-kritiek door studenten buiten hun studieprogramma steeds moeilijker wordt.

Binnen de studieprogramma's wordt steeds meer gewerkt aan derde en tweede geldstroom projecten, resp. voor het bedrijfsleven en voor de overheid. De universiteiten hebben steeds minder geld over dat ze kunnen besteden aan onderzoek dat zij belangrijk vinden. Omdat dit jaar ook de universiteiten 2,7 procent minder geld krijgen van het ministerie moeten ze bezuinigen. Activiteiten die alleen maar geld kosten, zoals onderwijs, studentenvoorzieningen en ondersteunende activiteiten, waar vooral studenten mee te maken hebben dreigen het eerst gekort te worden.

De kwaliteit van het onderwijs wordt bedreigd !!

Na kortingen op het basis- en voortgezet onderwijs wordt nu ook het hoger onderwijs gepakt. Het kabinet doet met deze maatregelen een van haar eigen uitgangspunten, de toegankelijkheid van het hoger onderwijs niet te belemmeren voor minder draagkrachtigen, geweld aan.

Hoe voeren we nu aktie ?

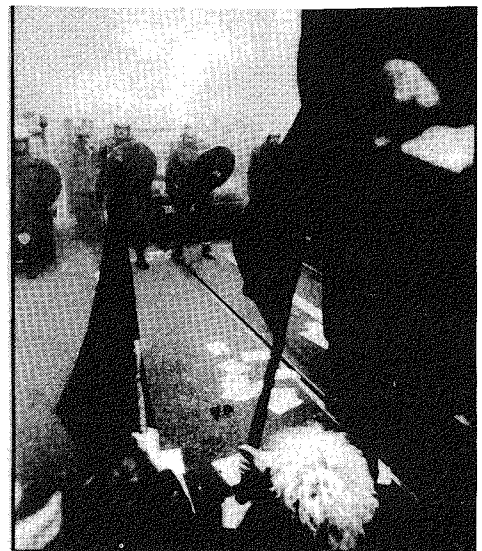
De Landelijke Studenten Vakbond (LSVB) wil langs parlementaire weg en in overleg met de minister komen tot een aanvaardbare oplossing. De studenten in het land moeten de eisen van de bond ondersteunen door overal hun ongenoegen te uiten. Bij de door haar gekozen tactiek hoort ook dat de LSVB binnen bepaalde grenzen blijft met haar akties. Om de publieke opinie niet tegen zich te krijgen koos de LSVB voor een route om het binnenhof, maar ze had begrip voor de studenten die hun 'boosheid' op het binnenhof wilden ventileren. Om het kabinet van mening te doen veranderen heb je aan boosheid niet genoeg, dan moet er echte druk op ze uitgeoefend worden. Of studenten, die alleen maar geld kosten, voldoende druk kunnen uitoefenen op dit No-Nonsense-kabinet dat alleen maar in geld denkt is de vraag.

De LSVB richt zich elk jaar op het bestrijden van nieuwe maatregelen uit Zoetermeer, maar lijkt te vergeten dat de nieuwe WSF18+ bij de invoering al een slecht stelsel was, omdat het de studenten geen studieloon geeft, maar een verlaagde basisbeurs met eventueel aanvullende studiefinanciering. Met de lage beurs als argument worden nu ook de uitkeringen voor jonge werklozen verlaagd !

We moeten duidelijk maken dat we niet alleen voor onze rechten nu opkomen, maar voor de kwaliteit van het onderwijs, die in het belang van iedereen is, en de rechten van de komende generaties studenten. We zitten in het zelfde schuitje met veel andere groepen in de samenleving die ook niet gehoord dreigen te worden omdat zij met hun activiteiten niet bijdragen aan het Bruto Nationaal Produkt van de BV Nederland.

Het wordt tijd dat dat deze BV gesocialiseerd wordt !!!!!!!!!!!

Olav Buunen

PROTEST

EFFEKTUEER DE BOOSHEID

Dit stuk is vooral een discussiestuk over de te volgen strategie van de studentenakties. Omdat tot nu toe geen enkel resultaat is bereikt wordt het nodig het stoomafblaas nivo van de akties te overstijgen en te zoeken naar effectievere aktievormen.

Waar gaat het om?

Inzet van de akties zijn 4 punten: geen korting op studiefinanciering d.m.v. de OV-jaarkaart en de stopzetting van uitwonende beurs van MBO en MO studenten/s, terugdraaien van de harmonisatiewet, geen korting op het budget van de Universiteiten, verbetering van de kwaliteit van het onderwijs. Overal in het land zijn scholen en fakulteiten 'plat' gelegd, er zijn alternatieve onderwijsprogramma's geweest, er zijn gebouwen bezet, er is gedemonstreerd en er zijn tal van ludieke akties geweest. Tot nu toe is gekozen voor publieks/pers-informerende akties en akties die vooral intern gericht waren om zo veel mogelijk studentes/n te mobiliseren. Met laagdrempelige akties is vooral duidelijk gemaakt wat er mis is met het onderwijsbeleid. Toch zullen er nu bepaalde keuzes gemaakt moeten worden t.a.v. de doelen, er kan niet meer volstaan worden met het doen van een beroep op de goede wil van Deetman. Zonder serieuze druk zal er niets veranderen.

De andere (omstreden) akties: Voor de stakingsweek vond een 'incident' plaats dat een hoop opschudding veroorzaakte en die de toon zette voor de verdere reakties op 'wilde' akties: het bezoek van Deetman aan het Allard Piersonmuseum in Amsterdam en de fameuze buikschop en het gegooide ei. De aktie werd alom afgekeurd als 'gewelddadig' en dom omdat het vooral negatieve publiciteit opleverde. Een citaat uit een leester-brief uit het Amsterdamse studentenblad folia: 'Het is ook onhandig om iemand in zijn buik te schoppen van wie je toch een soort gunst wilt. Nog stommer dan de actie zelf (...), is de reaktie van de heer van Poelgeest: 'We keuren het af, maar begrijpen het wel.' (en iets verder:) Vanaf toen konden we in de ogen van de pers geen goed meer doen.' Op de reaktie van Maarten van Poelgeest komen we zo nog terug, maar het is duidelijk dat zeer veel waarde gehecht wordt aan goede publiciteit. Volgens velen zijn de akties door de slechte publiciteit (en de hardere akties die daar

voor zorgden) mislukt. Tijdens de week werden, na afloop van de dagelijks demonstraties, spontaan kruispunten geblokkeerd. Deze werden 'weggekletst' door de organiserende bond (in A*dam) de ASVA. Dit soort akties was inderdaad niet afgesproken maar elk initiatief om effectievere aktievormen te vinden werd zo in de kiem gesmoord. Daarna volgde nog de omsingeling van Deetman en voormalig koningin Juliana wat ook niet in goede aarde viel en het afwijken van de route tijdens de afsluitende (?) demonstratie in Den Haag. Daar sprak men over rellen, terwijl de enige die reddende de Haagse politie was.

Over democratie en arrogantie: wie (wat mij betreft) ook wel een schop had mogen krijgen was de heer Lubbers, die in zijn wekelijkse televisiepraatje de vloer aanveegde met de aktie-methoden en de eisen van de studenten. Hij buitte op zijn bekende slimme manier de onderlinge meningsverschillen tussen studenten uit door te stellen dat de methoden gewelddadig en ondemocratisch waren en verklaarde eigenlijk nog maar nauwelijks begrepen te hebben wat de studenten nu te klagen hadden. Zo dwalde hij de studenten in de hoek waar hij ze in wilde hebben: minder akties en meer overleg en geklets. Hij richtte zich vooral op eerder genoemde 'wilde' akties, waarna Maarten van Poelgeest verklaarde dat deze 'gezien de reaktie van Lubbers misschien niet zo slim waren geweest'. Lubbers had zijn resultaat. Wat je echter ook ziet aan het verhaaltje van Lubbers is dat de werkelijke dreiging uitgaat van de door hem verketterde akties, daar is hij dus bang voor. We komen nu terug op de beperkte distanciëring van de buikschop door Maarten van Poelgeest. Hierin laat hij ruimte voor het ontwikkelen van andere aktievormen, terwijl hij natuurlijk wel aan geeft dat het strategies niet zo slim is om als eerste aktie Deetman in zijn buik te schoppen. Wat ons betreft zoeken mensen naar andere vormen dan de tot nu toe gevoerde akties. Zeker na het arrogant afwijzen van alle eisen door Deetman afgelopen maandag moeten andere wegen bewandeld gaan worden. Maar gebeurt dit ook. De dag na dit gesprek werden akties gevoerd op stations. In Amsterdam zag ik zo'n 50 mensen met verband dichtgesnoerde monden (mond dood gemaakt) die hinderlijk in de stationshal zaten en lied-

jes zongen. Hartstikke leuk en gezellig maar zelfs als op elk station in Nederland zulke akties gevoerd worden hoeft Deetman zich daar niets van aan te trekken. Hoe nu verder?

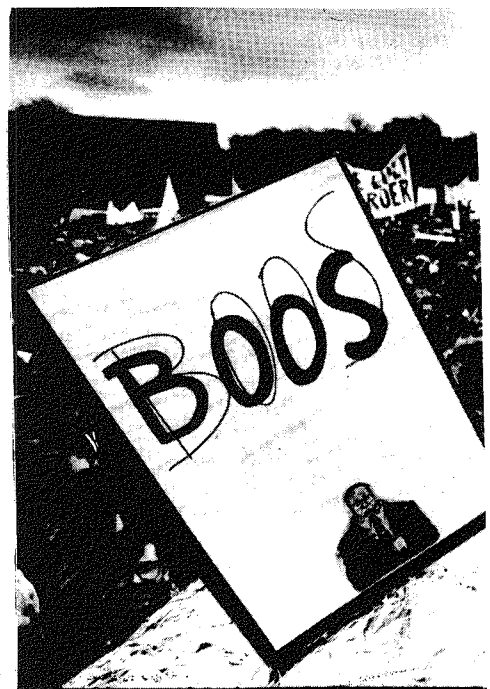
Hierboven staat 'akties waar Deetman zich iets van aan moet trekken. Dat is wat er wat ons betreft mis is met de tot nu toe gevoerde akties, namelijk dat zij een beroep doen op zijn goede wil i.p.v. hem dwingen om de eisen in te willigen. De eerder genoemde verketterde akties, zoals de omsingeling van het Binnenhof, hadden deze kenmerken wel. Samen met de bonden zal dus gezocht moeten worden naar aktievormen die echte druk uitoefenen, en waar veel studenten/s zich in kunnen vinden. Tot slot enkele ideeën:

- Dagelijkse blokkades van treinen
- Akties bij het ministerie in Zoetermeer en bij studiefinanciering in Groningen
- Deetman woont in Gouda waar ook het een en ander te verzinnen is (hoewel je kan discussieren over in hoeverre je die man persoonlijk moet pakken
- Publieks onvriendelijke akties zoals het hinderen van verkeer enz. We kunnen er van uit gaan dat veel mensen op de hoogte zijn van de 'ellende' van studenten/s en daarvoor enig begrip op kunnen brengen.

In het algemeen moeten bonden en andere aktieve studenten om de tafel gaan zitten om gezamenlijk naar effectievere vormen te zoeken. Democratie is onontbeerlijk. WE WILLEN RESULTAAT !!!!!!!

1 studente en een voorheen en bijna weer student.

Voor meer info, akties etc bel je plaatselijk bond (of ga er langs) telefoonnr. adressen via LSVB, tel. 030-316464

DE ZWARTE 19

STUDENTEN

STUDENTEN BEWEGEN

De studenten roeren zich weer eens: tegen de harmonisatiewet, de mislukte invoering van het nieuwe studiefinancieringsstelsel, hogere collegegelden, 'de kwaliteit van het onderwijs' etc. Terechte protesten, dat wel. Maar tegelijkertijd ook heel erg beperkt.

Maarten van Poelgeest, studenten-leider: "Ik denk dat de opleving van de studentenbeweging voor 70 % is te danken aan Deetman. Dat heeft te maken met de mislukte invoering van de studiefinanciering, waarbij veel mensen hun geld niet of te laat kregen (...)" (VK 12-11'88). Het is lang geleden dat de studentenbeweging overwegend (radikaal) links georiënteerd was; dat is meteen de tegenstelling met '68. In die magische jaren ging het over meer dan over het redden van je eigen kop; het ging om een andere richting van de universiteit en de maatschappij. Democratisering, maatschappelijk relevant onderzoek.....

Niet dat er geen politieke dimensies meer zitten aan de huidige protesten: de toegankelijkheid van het onderwijs voor de lagere inkomensgroepen, vrouwen die de dupe worden van de lagere leeftijdsgrens waarop je nog in aanmerking komt voor een beurs, de privatisering van de beurzen. Maar de leuze 'wij willen geen geweld, alleen maar geld', die op de laatste studentendemo te horen viel, geeft waarschijnlijk de werkelijke motivatie van het overgrote gedeelte van de protesterende studenten weer. De protesten richten zich dan ook tegen de praktische uitwerking (aantasting van het bestaan, hoge studiedruk) van een achterliggende ideologie die op zich niet ter discussie wordt gesteld.

In een reeks boeken, artikelen, onderzoeken is aangetoond dat er bij het onderwijs sprake is van een zogenaamde 'meritocratische ideologie': de objectieve belangen van een heersende klasse worden zonder meer tot de belangen van ons allemaal gepromoveerd.

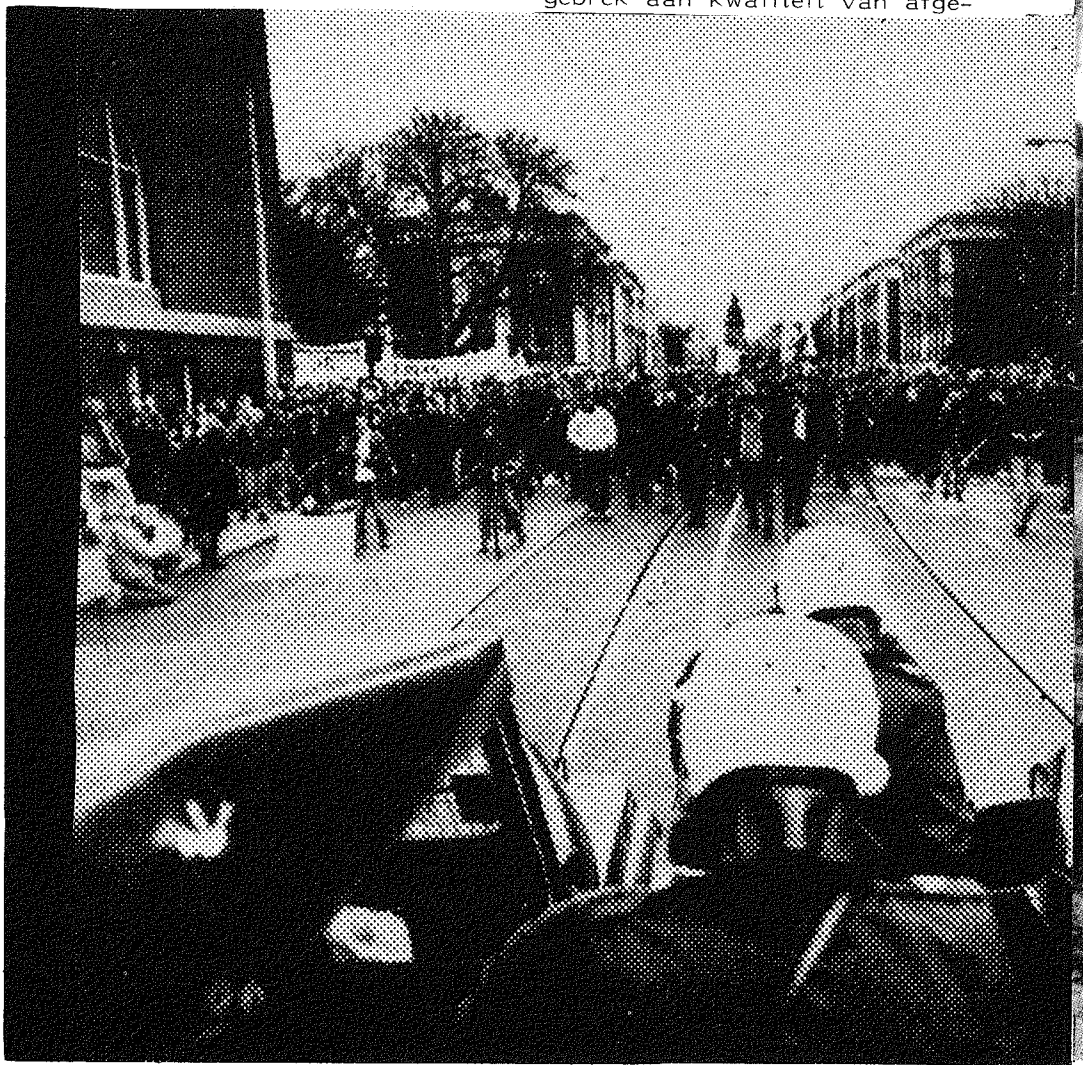
"Dat het huidige onderwijssysteem de maatschappelijke tegenstellingen alleen maar bevestigd is allang bekend" meldt ons uit onverdachte hoek de Mare, het leidse universiteitsblad. (24-11'83)

"Onderzoek en Wetenschap zijn onlosmakelijk verbonden met economie en politiek. Meer dan ooit beïnvloeden ze momenteel de economische ontwikkeling, bepalen ze het tempo van de vooruitgang en beïnvloeden ze de sociale veranderingen. Over vraagstukken van het politieke en economische leven

wordt intussen ook in toenemende mate in laboratoria en onderzoeksinstellingen beslist (...). Onderzoekresultaten zijn geen toevallige factoren. Ze staan in direct verband met de opleidingssystemen en de stelsels waarmee het onderzoek overal in de wereld wordt bevorderd." (uit: Het onderzoeksbeleid van de EG, Luxemburg '85)

Om wat voor onderzoek het gaat weten we inmiddels: genetische manipulatie, informatica, mikro-electronica, bio-technologie, Eureka, automatisering en robotisering, 'voortplantingstechnieken'. In wiens belang deze 'nieuwe technologieën' worden ontwikkeld weten we onderhand ook wel; de fundamentele reorganisatie van arbeid en produktie op wereldschaal die plaatsvindt is de uitweg uit de crisis die de westerse economieën zo'n beetje sinds de oliecrisis verlamde. Deze herstructurering leidt niet alleen tot een verscherping van de Noord-Zuid tegenstelling, maar heeft ook consequenties voor de verhoudingen hier. En ook de universiteiten ontkomen daar niet aan. Al was het alleen maar door het belang van onderzoek voor het bedrijfsleven en het feit dat de wetenschappers en bestuurders van morgen er worden opgeleid.

De ondernemende universiteit
Afgezien van de eigen laboratoria en onderzoekscentra die vnl de multinationals bezitten, heeft het bedrijfsleven altijd al via haar band met de universiteiten een vinger gehad achter het o zo belangrijke onderzoek wat daar verricht kan worden. Via bijvoorbeeld de 'derde geldstroom', waarbij de universiteiten tegen betaling onderzoek verrichten voor het bedrijfsleven, via het vroegtijdig 'sponsoren' van veelbelovende studenten, die na hun studie dan natuurlijk wel bij het sponserende bedrijf moeten gaan werken. Denk bijvoorbeeld aan de innige relatie van de TH Delft en Shell. En er zijn bijvoorbeeld bedrijven, die een jaarlijkse afname van een vast aantal studenten van de studierichting Management-Japans garanderen. Maar denk ook aan de vele comissariaten die vele hoogleraren er op na houden, en de vele advies- en beleidscommissies waar mee ze politieke invloed uitoefenen. Daar is de laatste jaren de term 'de ondernemende universiteit' bijgekomen, wat niets anders inhoudt dan een uitverkoop aan het bedrijfsleven. Gedeeltelijk onder druk van datzelfde bedrijfsleven, dat al jaren zeurt over gebrek aan kwaliteit van afge-

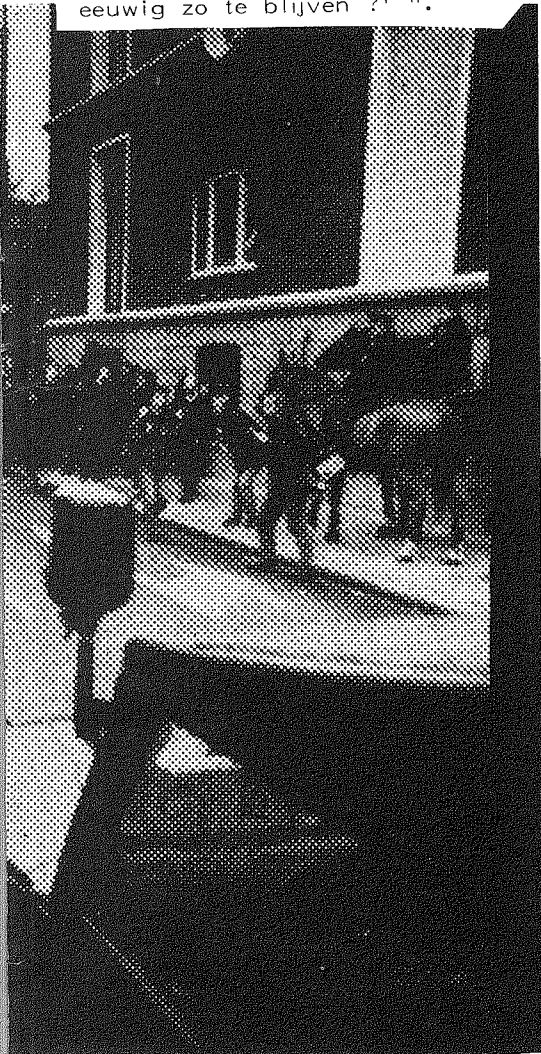
PROTEST

studeerden, de 'slechte' afstemming van het onderwijs op de 'behoeften' van het bedrijfsleven, en een teveel aan 'onproductieve' studierichtingen (vnl sociale wetenschappen).

Daarnaast past dit natuurlijk ook goed in de ideologie van dit werkgevers-kabinet: privatisering, ruim baan voor het 'vrije markt-mechanisme', afbraak van sociale voorzieningen.....

Onderwijs en Wetenschappen als koopwaar, afgestemd op- en verkocht aan de hoogste bidder. En dat voor het bedrijfsleven de eigen macht- en winstpositie de enige leidraad is, en niet zo iets als de maatschappelijke of sociale behoeften van een samenleving weten we allemaal.

"Zoals de Directeur Onderzoek van een multinational mij zei: 'Het eerste wat jonge doctores bij ons moeten afleren is het publiceren van hun bevindingen. Het heeft voor ons geen zin miljoenen te besteden aan onderzoek als de resultaten niet strikt binnenshuis blijven' ". (NRC 13-8'87)
En in datzelfde artikel valt te lezen: "Tja, en dat theoretische sociologie misschien onder het juk van de commercie het veld moet ruimen- daarover zegt hij (= prof. dr. E. Bomhoff, hoogleraar aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam) : 'Wat ooit in 1968 in de mode was, dat hoeft toch niet eeuwig zo te blijven ?' ".

Deze tendenzen zullen alleen maar versterkt worden door de Europese eenwording (dat geen andere bedoeling heeft dan Europa op hetzelfde nivo te krijgen als de VS en Japan, om zo 'gelijkwaardig' de drie continenten te kunnen plunderen). Er zal een genadeloze concurrentiestrijd ontstaan tussen de Europese universiteiten met als inzet de vraag wie kan het meest profiteren van de enorme onderzoeksbudgetten van de multinationale bedrijven. Enkele topuniversiteiten met sleutel-activiteiten zullen overblijven. Schaalvergroting, ook op het gebied van Onderwijs en Wetenschappen.

Maarten van Poelgeest, studenten-leider: "Met het onderwijs is het net zo. Er studeert nu een generatie studenten af, die gewoon minder weet dan de vorige. En dat merken we over 10 jaar. Dat is ook potverteren. En daarom eisen we volgende week maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van het onderwijs". (VK 12-11'88)

Hij zegt daarbij niets over hoe die 'kwaliteit' gebruikt zou moeten worden, hij geeft geen blijk van de context waarin de veranderingen op de universiteiten gezien moeten worden, kortom: hij maakt zich zorgen over de kwaliteit van de koopwaar Onderwijs en Wetenschappen, en dat zal elke rechtgeaarde industrieel hartgrondig met hem eens zijn.

Solidariteit ?

Moeten we nou solidair zijn met die studenten, is dan de onvermijdelijke vraag.

Ja, ze worden net zo hard en zo onterecht gepakt als wij en veel anderen. Oké, het is wrang om te weten dat flink veel van hun CDA en VVD en dus deetmanisering hebben gestemd, en je kan je afvragen of zij solidair met ons zouden zijn. Het wordt nog wranger als je bedenkt dat er heel wat toekomstige rechters, bestuurders, politici, topambtenaren, industriëlen etc tussenzitten, de beheersers in spé.

Maar kunnen wij ons de luxe veroorloven om niets met de studentenprotesten te doen omdat ze want daar komt het op neer- zich niet vanuit de 'juiste' analyse verzetten ?

De toekomst en richting van Onderwijs en Wetenschappen onder het dictaat van multinationals en andere reactionaire krachten heeft vroeg of laat konsekwenties voor ons en heel veel anderen; laten we dat zomaar gebeuren ?

De vraag is weer wie de eerste stap zet. Blijven we toekijken tot dat 'anderen' op een goede dag wel de 'juiste' analyse maken ?

Dan kunnen we lang wachten, zolang we niet zelf het isolement van onze ideeën doorbreken. Je kan het anderen moeilijk verwijten dat ze bv de Zwarte niet lezen (je verwijt een geheelonthouder toch ook niet dat-ie het vakblad van de horeca niet leest) of dat ze niet naar ons kraak-subcultuurtje komen toegerend- de aantrekkingskracht van een getho is nu eenmaal vrij gering.

Laten we over de dorpsgrenzen van Staphorst heen stappen en de boel opengooien. Om te komen tot een politieke tegenmacht. Niet gericht op het parlement of beïnvloeding van 'de' publieke

opinie, maar gericht op het frustreren van bedreigende politieke ontwikkelingen en het prakties maken van onze idealen.

Socrates

(Oh ja, en hoeveel studenten en ex-studenten zitten er eigenlijk binnen onze eigen gelederen ?)

Tijdens het inmiddels welbekende 'incident' waarbij Deetman in zijn buik werd getrapt is een student aangehouden op..... artikel 140 !!

Hij schijnt daar ook nog een behoorlijke tijd voor zijn vastgehouden.

Wie durft nog te zeggen dat het wel meevalt met de toename van de politieke repressie ???

INTIFADA

Palestina - avond 16 dec. in het Migrantenhuis.

De palestijnse bevrijdingsstrijd, inclusief de Intifada die ondubbelzinnig het bewustzijn en de strijdbaarheid van het palestijnse volk uitdrukt, heeft na ruim 40 jaar bezetting het opnieuw uitroepen van de palestijnse staat opgeleverd. Een belangrijke politieke overwinning op Israël. Het uitroepen van de palestijnse staat is de uitdrukking van het recht op zelfbeschikking dat de palestijnen opeisen. Nationale bevrijding is een voorwaarde, eerste doel van die volken die het recht op eigen staat/kultuur ontnomen is. De strijd voor zelfbeschikking, in de vorm van een eigen staat, is een belangrijke stap in de strijd voor internationale bevrijding. In hoeverre van die gewonnen vrijheid genoten kan worden, wordt echter bepaald door de internationale politieke verhoudingen.

PICKET-LINE 1 JAAR INTIFADA

Dinsdag 13 december, om half drie 's middags, wordt er in Den Haag verzameld op het Malieveld. Daarvandaan wordt er vertrokken naar het Binnenhof voor een picketline.

STEUN DE PALESTIJNSE STRIJD!!!

Het is een illusie te denken dat het impliciet erkennen van de staat Israël door de meerderheid van de PLO (het aksepteren van VN-resolutie 242) voor zionistische Israël een reden zou zijn haar agressieve politiek tegenover het palestijnse volk en de Arabiese volkeren te wijzigen. De politieke, economische en militaire functie die Israël in het Midden Oosten heeft, staat haaks op die gedachte en op de doelen van het palestijnse volk. In alle opzichten kan Israël beschouwd worden als invloedrijke machtsbasis van de westerse imperialistische staten. Militair als steunpunt/doorvoervhaven voor de NATO, economies voor het veiligstellen van kapitalistische belangen in de regio en diplomatiek door het "westers democraties" gezicht van Israël, waarmee ze haar politiek legitimeert ten opzichte van de westerse publieke opinie.

Israël zal er alles aan doen om de kracht van de politieke overwinning van de PLO de kop in te drukken, en eventueel te keren. Ze kan daarbij verzekerd zijn van de steun van de westerse imperialistische staten. Erkenning of geen erkenning van de palestijnse staat, de Intifada is een bron van onrust in de regio, en de Europese bondgenoten zullen hun economische en politieke maatregelen nemen om de situatie in het Midden Oosten zoveel mogelijk meester te blijven.

De interne verhoudingen binnen de PLO zullen daarbij ook doelwit zijn. De PLO is een overkoepelende organisatie waarin alle palestijnse fracties vertegenwoordigd zijn. Van rechts tot links. Door deze politieke verscheidenheid is het niet vreemd dat bijvoorbeeld het aksepteren van VN-resolutie 242 geen unaniem, maar een meerderheidsbesluit is. Zo staat de PFLP (Volksfront voor de bevrijding van Palestina, na Fatah -Arafat- de grootste organisatie) nog steeds op het standpunt dat 242 niet geaksepteed moet worden. Het feit dat de PFLP, revolutionair links, wél voor de politieke verklaring heeft gestemd, heeft alles te maken met de noodzaak die zij ziet om haar invloed binnen de PLO blijvend te laten gelden. De opstelling van de PLO en de verschillende politieke en strategische voorkeuren van de afzonderlijke organisaties daarbinnen zullen in de toekomst ongetwijfeld nog meer tegen elkaar uitgespeeld worden. Niet alleen van binnenuit de PLO, of vanuit Israël, maar ook vanuit de imperialistische staten.

DISKUSSIE AVOND

De rol van (West)-Europa

Op dit moment zijn er zo'n 60 landen die het uitroepen van de palestijnse staat erkennen als een legitieme daad van de PLO. Het is geen toeval dat geen van de Europese (EG) landen zich officieel heeft uitgesproken over de palestijnse staat. Binnen de EG praten de ministers van buitenlandse zaken over het **namens de EG** uit te brengen standpunt. De noodzaak die de lidstaten voelen om tot consensus te komen, drukt ook het belang uit dat zij hechten aan de Europese herstructurering/eenwording: namelijk het belang om te kunnen opereren als één invloedrijke machtsfactor op het terrein van de internationale politiek. Deden tot voor kort de ministers van buitenlandse zaken nog 'autonoom' hun politieke uitspraken, nu lijkt dat steeds meer tot de verleden tijd te gaan behoren. Het gezamenlijk belang wordt, geforceerd of niet, voorop gesteld. Hoe de verhouding tussen bepaalde lidstaten en (in dit geval) de PLO is, komt op een tweede plaats. Zo laat bijvoorbeeld Griekenland -ondanks haar goede relaties met de PLO- het belang om tot overeenstemming met andere lidstaten te komen zwaarder wegen als dát wat logieserwijs uit die relatie zou voortkomen: nl. erkenning van de palestijnse staat.

Nederland, in de vorm van Van den Broek werpt zich op als één van de grootste voorstanders van het VS-beleid: eerst zal de PLO nog meer concessies moeten doen, alvorens er van erkenning sprake is. Binnenkort zal de EG zich uitspreken over de palestijnse staat. Centraal in het EG-beleid staat o.a. de vraag: hoe te voorkomen dat revolutionaire krachten binnen de PLO te veel invloed zullen krijgen. Het afdwingen van nog meer concessies aan de PLO heeft tot doel de afstand tussen de PLO en de Verenigde Nationale Leiding van de Intifada te vergroten. Daarmee zal ook de kracht van de Intifada aan banden gelegd moeten worden, bij voorkeur door de rechtse krachten binnen de PLO zelf. Over de diplomatieke weg daar naar toe 'beraden' de EG-ministers zich momenteel.

Het analyseren van de rol van (West-)europa is van belang als we het hebben over onze solidariteit. Met schrijven van deze oproep werd ons duidelijk hoe weinig structuur er nog gebracht is in de informatie over de rol van europa in het Midden Oosten. Her en der stukjes informatie. Het zou goed zijn de komende tijd ook daar meer aandacht aan te besteden. In de kongresreader Solidariteit en Verzet ('78)

staat een artikel over de imperialistische belangen in het Midden Oosten. Een verkorte versie daarvan vind je aansluitend op deze oproep.

De palestina-avond

We willen het op de palestina-avond hebben over de ontwikkelingen mbt het opnieuw uitroepen van de palestijnse staat, de verschillende posities, opties voor de toekomst en wat het betekent voor het palestijnse volk.

In combinatie met die informatie vinden we de voortzetting van de discussie over internationale solidariteit belangrijk.

In de kongresreader Solidariteit & Verzet stond het zo:

"Wat ons met de strijd van het palestijnse volk verbindt is het gemeenschappelijke bewustzijn dat geen volk of bevrijdingsbeweging alléén zijn/haar bevrijding kan bereiken. Het imperialisme is alleen te verslaan als revolutionaire strijd zich wereldwijd met elkaar verbindt."

Het bewustzijn dat imperialistische overheersing overal aanwezig is, maar zich hier op een andere manier uit dan op de drie continenten proberen we hier concreet inhoud en praktijk te geven. Enerzijds om onze verbondenheid met strijd ook hier meer kracht en perspectief te geven. Anderzijds om de communicatie en samenwerking met buitenlandse groepen en organisaties te versterken.

Het analyseren van, en informeren over de Europese rol en belangen in het Midden Oosten, zal ons in staat stellen onze mogelijkheden voor verzet hier concreter te benoemen en uit te werken. Hoe denken wij bijv. over een boycot campagne van Israëlische producten (een campagne die op dit moment in de BRD loopt en nogal wat discussies oproept).

De hier in Nederland vrij sterk ontwikkelde anti-apartheidsbeweging bestaat voor een groot deel uit groepen die zich nog steeds richten op door de regering genomen maatregelen. Van den Broek, directeurs en vakbondsbonzen verschuilen zich inmiddels al jaren achter de uitspraak dat er alleen in Europees verband stappen kunnen worden ondernomen. Het toont het doodlopende karakter nog eens aan van een appèl aan de heersers. In spraak, invloed of druk (eisen) in die richting is uiteindelijk gokken op een dood paard. Met het verder gaan van de Europese eenwording wordt dat nog eens extra onderstreept. Bij internationale solidariteit gaat het er dan ook om een autonome kracht te ontwikkelen, die gaat beginnen grenzen af te bakenen voor het handelen van de machthebbers.

Gezien de veelheid aan informatie die de palestijnse sprekers ons te bieden hebben, en die we elkaar te vragen hebben, zal één avond nooit genoeg zijn om tot het uitwerken van concrete plannen te komen. Dat betekent echter niet dat het er geen aanzet toe kan zijn. We zijn nu nog bezig met het voorbereiden van een aantal stellingen. De rol van europa en solidariteit (als wapen) zullen daarin centraal staan.

Het programma ziet er als volgt uit: (met de tijden kan nog iets geschoven worden, hou affiesjes in de gaten!)

- 19.30 - zaal open
- 20.00 - introductie
- 20.15 - palestijnse spreker(s)
- 21.15 - pauze
- 21.45 - discussie/stellingen
- 23.00 - palestijnse dansgroep (nog niet zeker)

Informatiestands en palestijnse hapjes ook aanwezig.

datum: 16 december

plaats: Migrantenhuis - Van Ostadestraat 341 - Amsterdam

Isolatie is hun wapen,
Solidariteit is onze kracht !

FRONTLINE/SLAGERZICHT

DE ZWARTE 23

INTIFADA:

IMPERIALISTIESE BELANGEN IN HET MIDDEN OOSTEN

De imperialistische belangen bij het Midden Oosten hebben betrekking op drie punten: olie, afzet- en investeringsmarkten en geo-strategische verhoudingen.

-De betekenis van olie voor de kapitalistische wereldeconomie blijkt uit het feit dat in 1984 van de 20 grootste multi's er elf olie- en drie autoconcerns waren. Olie is ook een belangrijke grondstof voor de chemische industrie. Volgens de statistieken uit 1985 zijn de voorraden van de V.S. over acht jaar, in de Noordzee over 18 jaar en in het Midden Oosten over 106 jaar uitgeput. 57% van de wereldoliereserves bevinden zich in het Midden Oosten.

-Het Midden Oosten is voor de E.G.-landen de belangrijkste handelspartner. Het geld van de oliestaten komt vooral ten goede aan West-Europa, Japan en de V.S.

-De geo-strategische kun je eenvoudig van een kaart aflezen. Het Midden Oosten ligt zeer centraal t.o.v. Europa, de Sovjet Unie, Azië en Afrika. Hier zijn de konfrontaties dikwijls het scherpst.

De imperialistische belangen in het Midden Oosten zijn in de eerste plaats verbonden met de staat Israël. Als enig niet-arabisch land in de regio fungeert zij als vooruitgeschoven post van het imperialistische systeem. Israël wordt economisch en militair door het Westen op de been gehouden en heeft een belangrijke rol in het instandhouden van de imperialistische heerschappij in de regio en daarbuiten. Zo is zij bijv. militair gezien van onschatbare waarde, doordat zij in haar permanente oorlogstoestand vele nieuwe wapensystemen 'in het

echt' uittest. In haar oorlog tegen het palestijnse verzet bevecht zij indirect ook alle andere revolutionaire krachten in de regio, omdat de strijd van de Palestijnen voor de arabiese volkeren al jarenlang oriëntatie is. Bovendien doet zij hierbij veel ervaring op met anti-proerstrategieën, die ook elders worden toegepast. Verder heeft Israël als derde land een SDI-overeenkomst getekend, wat haar feitelijk zo ongeveer de status van NATO-lid geeft, hetgeen zij overigens al jaren wil. Israëls banden met Zuid Afrika en haar activiteiten in Latijns Amerika maken haar ook buiten de regio tot een trouwe bondgenoot. Op de tweede plaats komt het 'Camp David-regime' van Egypte. Ten tijde van Nasser was Egypte de meest voor-

uitstrevende kracht in de arabiese wereld. Na de oorlog van 1967 is dit echter snel veranderd. Onder Sadat werd definitief een pro-westerse koers ingeslagen. Vooral vanaf 1973 nam de westerse hulp met sprongen toe. Onder druk van binnenlandse problemen reisde Sadat naar Israël om tot een 'vredesverdrag' te komen (Camp David, '78). Daarmee isoleerde hij zich echter binnen de arabiese wereld, en maakte het land nog afhankelijker van westers kapitaal. Dat moest hij in '81 met de dood bekopen. Zijn opvolger Mubarak opereert nu onder druk van het nationale verzet iets voorzichtiger. Hij probeert al te openlijke betrokkenheid bij de V.S. politiek enigzins te vermijden en leunt steeds sterker op West Europa. De derde pijler van de imperialistische macht in het midden Oosten vormt de koers van de reaktionaire arabiese regimes, met name de olie-rijke golfstaten Saoedie Arabië, Bahrein, Koeweit en Oman. Zij zijn

door hun olierijkdommen namelijk onafhankelijk en vooral interessant als afzetmarkt voor kapitaalgoederen. Hun enorme financiële reserves hebben ze ondergebracht bij de banken in de imperialistische centra. Die hebben daarmee een omvangrijk speculatief euro- of petrodollar circuit gekreëerd, waarmee die banken, vooral ten koste van de bevolking van de zgn. ontwikkelingslanden, vette winsten hebben gemaakt.

Het Midden Oosten is (nog steeds) een kruisvat waar enorme tegenstellingen bestaan. Ook hebben de imperialistische staten (nog) niet altijd één taktiek, hoewel ze wezenlijk dezelfde belangen hebben en een gemeenschappelijke strategie. Vooral militair gezien is de imperialistische macht in het gebied maar beperkt. Ze hebben (behalve in Turkije) nergens militaire bases, alleen gebruiksrechten van havens en vliegvelden. Daarnaast proberen ze met wapenleveranties en opleidingen invloed te verwerven. Het blijft echter een permanente koordans. Meest veelzeggend is misschien wel dat het voor de imperialistische landen onmogelijk is in Israël -hun voornaamste bondgenoot- militaire bases te vestigen, omdat dat het einde zou betekenen van hun invloed in de arabiese wereld. Het is ze weliswaar gelukt het arabiese kamp te verdelen, enkele regimes aan hun zijde te krijgen. Maar daarmee hebben ze de arabiese volkeren nog niet voor zich gewonnen. Integendeel. Die keren zich onder invloed van verscherpte uitbuiting, onderdrukking en vervreemding, steeds openlijker tegen de imperialistische bemoeienis en aanwezigheid überhaupt.

EUROPESE BELANGEN BIJ HET MIDDEN OOSTEN

Revolutionaire processen terugdraaien kunnen ze eigenlijk nergens meer, alleen nog maar vertragen, uitstellen. De tegenstellingen binnen het imperialisme hebben zich wereldwijd al teveel toegespitst. In hun poging de crisis te overwinnen zijn de imperialistische staten gedwongen samen te werken om gezamenlijk hun belangen veilig te stellen. Geen imperialistische macht kan dit nog alleen. Momenteel wordt daarom op alle fronten de westeuropese lijn naar voren geschoven, als aanvulling op de relatief verzwakte Amerikaanse positie. Omdat de V.S. overal als hoofdvijand wordt gezien, ze bijna alleen nog maar militair kan ingrijpen, wat de tegenstellingen juist verder verscherpt, proberen

internationale solidariteit

IMPERIALISME

de west-europese staten nu tot een gezamenlijke kracht te worden om versterkt hun politieke en economische macht in te zetten voor de in standhouding van de imperialistische heerschappij. West Europa presenteert zich als alternatief voor de V.S., wat ze natuurlijk niet is. Het imperialisme heeft geen alternatief, er bestaan geen goede en slechte imperialisten. De west-europese belangen zijn uiteindelijk volledig verbonden met die van de V.S. (en Japan). Er zijn soms verschillende posities, concurrentie ook, maar dat is allemaal ondergeschikt als het er om gaat de gemeenschappelijke belangen te verdedigen. En die zijn nu tot kern van het systeem geworden. Expansie is alleen nog maar mogelijk voor hen, door gezamenlijke krachtsinspanning. Daarin worden de historisch gegroeide verschillen functioneel gemaakt voor hun strategie, niet als tegenstelling maar als noodzakelijke aanvulling voor het behoud van hun hele machtssysteem.

Dit is o.a. zichtbaar geworden in het Midden Oosten, maar ook op andere fronten waar de strijd voor bevrijding zich doorzet. Bijvoorbeeld op de Filipijnen, waar ze Aquino naar voren hebben geschoven om hun opstandbestrijdingsstrategie op een nieuw nivo te brengen; door de politieke en economische dimensie ervan te versterken proberen ze het verzet haar bodem te ontnemen. West-Europa speelt daarin een belangrijke rol, de V.S. kan het niet meer alleen. Zo ook in Midden Amerika, waar de strategie van de V.S. niet afdoende bleek te zijn om de regio te 'stabiliseren', integendeel. Daar probeert nu ook West-Europa met politieke en economische initiatieven het revolutionaire proces te stoppen, te deformereren.

Wat het Midden Oosten betreft willen we deze ontwikkeling iets preciezer uitwerken.

Begin deze eeuw werd het Midden Oosten beheerst door Groot Brittanie en Frankrijk. De Britten waren vooral aanwezig in Syrië, Jordanië, Egypte, Palestina en de Golfstaten. Frankrijk heerste o.a. over Noord Afrika, Libanon en Irak. De Amerikaanse betrokkenheid gold nog alleen de oliebronnen.

Na de Tweede Wereldoorlog kwam de Amerikaanse hegemonie tot uiting in de verhoudingen in het Midden Oosten. Zij werd de belangrijkste ondersteuner van de nieuwe zionistische staat Israel. En ze verwierf grote invloed in bepaalde landen (Saoedië Arabië, Iran). Ook de Amerikaanse greep op de oliebron-

nen rond de Golf werd snel groter, ten koste van de Europese. De definitieve vestiging van de Amerikaanse hegemonie volgde na de Suez-krisis in 1956. Vanaf die tijd was de V.S. de enige imperialistische macht die werkelijk enige invloed uitoefende in de regio. De **kentering** kwam in 1973, door de **oktoberoorlog** en de daaropvolgende oliecrisis. De economische en politieke macht van West Europa was inmiddels groter geworden door vergaande samenwerking en integratie, wat zich ook uitte in een gezamenlijke politieke opstelling middels de E.P.S., de Europese Politieke Samenwerking. Midden in de oliecrisis stelde de Arabische Liga voor een Euro-Arabische Dialoog te beginnen om de tegenstellingen in het Midden Oosten te bespreken. De V.S. was hier aanvankelijk tegen en wist dit binnen NAVO-verband nog tegen te houden. Maar het was ook het begin van een ontwikkeling waar ze uiteindelijk niet zonder zou kunnen. Na Vietnam was immers duidelijk geworden dat de V.S. alleen niet in staat was het proces van bevrijding te stoppen. Het kapitaal was ook dermate geïnternationaliseerd en verweven geraakt, dat de V.S., West Europa en Japan steeds meer gemeenschappelijke belangen hebben gekregen. Elke bedreiging daarvan door strijd en kapitalistische crises heeft nu onmiddellijk een internationale dimensie. 'Oplösungen' daarvoor kunnen ze dus alleen nog gezamenlijk verwezenlijken.

Tav het Midden Oosten is dat sinds 1979 absoluut noodzakelijk geworden, door de val van Iran en de tweede oliecrisis die daarop volgde. Toen werd nogmaals duidelijk dat de Amerikaanse macht begrensd was. Maar vooral de structurele economische crisis, die door de tweede oliecrisis nog verscherpt werd, heeft de vorming van een verenigd Europees blok versneld. De razendsnelle herstructurering en gelijkschakeling van de sociale en economische verhoudingen in West Europa is daarvoor een voorwaarde. De imperialistische bemoeienis met het Midden Oosten heeft sindsdien een meer verenigd karakter gekregen, hoewel er ook nog verschillen zijn. Zo wil de V.S. bv. de P.L.O. nog steeds niet erkennen als vertegenwoordiger van het Palestijnse volk, West Europa doet dat dan wel in naam, maar wil alleen op haar voorwaarden met Palestijnen praten over de belangrijke kwesties en doet dat dus alleen met de meest rechtse krachten. Tegelijkertijd voeren ze oorlog tegen de Palestijnse revolutionairen nog eens op. Zoals ze

in Libanon deden, waar ze na de Israëlische inval, samen met de V.S., het karwei kwamen afmaken met hun multinationale 'vredesmacht', wat ze echter niet gelukt is. Nederland ondersteunt deze politiek volledig, wil echter zelf haar militaire bijdrages in het kader van de V.N. laten plaats vinden (zoals in Korea). Ook zijn ze graag bereid NAVO-taken over te nemen als de Amerikanen hun snelle-interventie-troepen inzetten. Het duidelijkste werd de west-europese positie na de Amerikaanse aanval op Libië. Meteen erna ondernamen de E.G.-landen diverse initiatieven op politiek en economisch nivo, en ter bestrijding van het 'terrorisme', in het kader van de Europees-Arabische Dialoog. Dit betekent dan concreet: levering van smeris-uitrusting en training van anti-terreureenheden informatie uitwisseling tussen de

geheime diensten. Het doel is wezenlijk hetzelfde, nl. de revolutionaire krachten vernietigen. Dat bleek ook uit de gezamenlijke verklaring tegen het 'terrorisme' op de top in Tokio, een maand erna. Een ander voorbeeld is het zgn. Marshall-plan. Op initiatief van Peres is een plan ontwikkeld om de economische crises in Israel, Egypte, Jordanië, Libanon en Syrië te bestrijden met kapitaal uit mn West Europa en Japan. Het zwaartepunt ligt bij de bezette gebieden, de Westelijke Jordaanoever en de Gaze strook. M.b.v. zo'n 20 miljard dollar zouden diverse herstructureringsprojecten doorgevoerd moeten worden, die alle economieën in deze regio nog meer met Israel en de kapitalistische wereld verbindt. Het belangrijkste achterliggende doel is de dreigende opstanden voorkomen (mislukt!), de sociaal-economische pijler van het Palestijnse verzet te verzwakken en een groter deel van de Palestijnse bourgeoisie te bewegen tot onderhandelingen met Israel, buiten de PLO om. Het is natuurlijk maar zeer de vraag of ze dat zal lukken. De wil van het Palestijnse volk om zelf te beschikken over hun toekomst is niet te koop! Hoever ze met dit soort plannen, deze politiek, komen hangt ook van ons af. Verzet tegen de imperialistische strategie hier, hier in het centrum van hun macht, is de sterkste vorm van solidariteit met de internationale bevrijdingsstrijd. Om het met Habash te zeggen, wat zij daar nodig hebben is tijd en ruimte om hun revolutionaire proces verder te kunnen ontwikkelen tot aan de overwinning. Die zullen door ons geforceerd moeten worden, **hier en nu!!!**

INTIFADA:

WAPENS VAN DE INTIFADA

VAN DE STENEN EN MOLOTOVS TOT DE NINJA WERPSCHIJF

Er wordt gefloten, de kinderen verzamelen zich op de hoek van de straat, anderen beginnen de soldaten met stenen te bekogelen. Als de soldaten achter de "daders" aangaan, worden ze al snel gekonfronteerd met wegversperringen waardoor ze zich weer terug moeten trekken. Dan begint een regen van stenen, aardappels waarin spijkers vast zitten, ijzeren staven en lege flessen op de koppen van de bezetters neer te vallen, waar

na vervolgens het schieten begint. Aan het einde van de straat verschijnen de militaire ondersteunende voertuigen, die op hun beurt getraakteert worden op projectielen vanuit slingers. Terwijl aan de andere kant een ontvangst feest wordt voorbereid.

"Wapens van de Intifada" is een kop van een bij een Frans persburo verschenen onderzoek over de in de Palestijnse gebruikte "wapens" tegen de bezettende militairen.

Het volgende verscheen in dat onderzoek:

Op het moment dat de Israëlische militaire autoriteiten hun wapens ontwikkelde om de volksopstand die onlangs haar eerste verjaar dag heeft gehad de kop in te drukken, ontwikkelde de palestijnse demonstranten hun wapens wat begonnen is met stenen. Omdat stenen het belangrijkste wapen zijn werden er betere technieken ontwikkelt voor het gebruik hiervan zoals de slinger.

De slinger in een ongeveer 2 meter lang touw met in het midden een leertje waar een steen wordt ingelegt, je neemt nu de twee uiteinden van het touw in de hand aan één uiteinde zit een ring die doe je om een vinger hierna wordt de slinger een aantal malen boven het hoofd gezwaaid en dan wordt het touw losgelaten, de steen vliegt weg en het touw blijft door de ring aan de hand vast. De slinger-eigenschappen zijn dat er met grote stenen vanaf een lange afstand gegooid kan worden.

Verder is er nog de methode die genoemd wordt de "stenen moloytov". Dat is een steen die gewikkelt is in een doek met brandbare stoffen. Deze wordt dan aangestoken en met een speciale slinger weggegooid. Volgens soldaten is dit middel angst-aanjagend maar niet gevaarlijk.

DE WAPENS

Als belangrijkste "wapen" na de stenen zijn de in de grond vast gezette verschillende soorten spijkers die effectieve schade aan de militaire voertuigen brengen. Een van deze vormen is een ijzeren driehoek die met drie pinnen schuin in de grond steekt en met één punt van de driehoek schuin naar voren. Deze methode wordt veel in Galilea gebruikt.

De best gebruikte methode van spijkers die tot nu toe is uitgevonden, is dat de spijkers in verschillende richtingen in aardappels geplant worden, die vervolgens naar de soldaten gegooid worden (meestal met slingers).

Volgens de Israëlische autoriteiten zijn dit de gevaarlijkste "wapens" die in de volksopstand tot nu toe zijn gebruikt.

Laatste "Intifada wapen" uitvinding in de "Ninja werpschijf" die overgenomen is uit de Ninja films (Japanse vechtfilms). Het is een ijzeren schijf die scherpe randjes heeft met een gat in het midden waarmee horizontaal naar de lopende soldaten wordt gegooid.

Naast de wapens hebben de Palestijnse jongeren ook manieren uitgevonden om er de bezetters er mee te confronteren zoals in de Gaza-strook waar gaten in de grond gegraven worden die dan met plankjes en een laagje zand worden bedekt. Vervolgens trekken de jongeren jeeps aan zodat die in de gaten terecht komen.

Een andere manier in de wijken van Nabloes is om een oude motor met draadjes vast te binden en te bedekken. Zodra de soldaten dat zien moeten ze explosieven deskundigen erbij roepen om de "bom" onschadelijk te maken.

In Nabloes is er ook een psychologische oorlogsvoering ontwikkeld waarmee de Israëlische soldaten op stang gejaagd worden. Hierbij wordt het fluiten als best geslaagd middel in dit kader beschouwd. Groepen kinderen beginnen bij het naderen van soldaten allemaal op fluitjes te blazen. "Je voelt je niet angstig door het fluiten, maar je krijgt het dat je voor de duivel staat" aldus een Israëlische soldaat.

Verder worden er katten gebruikt om de soldaten s'nachts te pesten. Aan de katten wordt een draad vastgebonden met lege blikjes eraan, zodra de katten op straat gelaten worden, gaan de soldaten op zoek naar deze vreemde geluiden (vooral gebruikt tijdens de uitgaans verboden).

De "Itthad" het blad van de kommunistische partij in Israël, heeft een artikel gepubliceerd waarin een nieuwe manier van het gebruik van lege blikken beschreven wordt. Een aantal blikken worden door een nylon draad aan elkaar gebonden. Het uiteinde van de lange draad een eind van de blikjes vandaan wordt vastgebonden. Door de draad vochtig te maken en er met de vingers over te wrijven ontstaan een geluid versterkt door de blikjes als het gehuil van wolven. Dit gebeurt ook s'nachts.

Zonder het gebruik van vuurwapens en explosieven groeien elke dag de middelen en vormen van verzet tegen de bezetters.

LATEN**WE****'T**

anti-kernenergie strijd

INTERNATIONAAL KONGRES VAN DE
RADIKALE ANTI-KERNENERGIE
BEWEGING - 2, 3, 4 en 5 FEBRUARI
IN WAGENINGEN

Sinds april/mei 1987 is een groep mensen bezig met het voorbereiden van een internationaal kongres van de radikale anti-kernenergie-beweging. We komen voort uit de Basisgroepen en waren deels daarvoor actief in de Dodewaard-gaats-Dicht!-beweging en B(reek) A(toomketen) N(ederland).

Ontevreden met de situatie van de (radikale) AKB in Nederland zijn we na de blokkade van de kerncentrale in Borssele (1 jaar na Tsjernobyl) begonnen met de voorbereidingen van het Kongres, dat, dachten we toen nog, in mei '88 plaats zou vinden.

Het idee van het Kongres ontstond omdat we in de voorbereiding van de Borssele-actie moeilijkheden hadden om Belgische groepen bij de actie te betrekken. We hadden geen idee waar we moesten zijn en met wat ze bezig waren. Omdat dit als een ernstig gemis werd ervaren en omdat het met andere landen al niet anders was (behalve met de BRD waar een aantal kontakten mee waren), besloten we kontakten te gaan leggen met alle Westeuropese landen. Westeuropese landen omdat we ergens moesten beginnen, omdat dat al moeilijkheden genoeg zou opleveren en omdat we het idee hadden daar in eerste instantie het meest gemeenschappelijk mee te hebben en dus het meest aan hun ervaringen zouden hebben. En daar was het om begonnen: door kontakten te leggen en een leerproces door ervaringsuitwisseling zou het Kongres wat op moeten leveren voor de Nederlandse (radikale) AKB. Ook hebben/hadden we het idee dat een dergelijk Kongres in Nederland zowiso motiverend en stimulerend kan werken voor individuen/groepen die wel weer eens wat tegen kernenergie willen doen.

Naast het zoeken van contactadressen zijn we de eerste tijd vooral bezig geweest met het opstellen van criteria waaraan het Kongres moest lijken te gaan voldoen voordat we zouden besluiten om het daadwerkelijk door te laten gaan. Die criteria waren:

*1 - er moeten uit minimaal 5 landen minstens 10 mensen aanwezig zijn en daarnaast nog een aantal uit de overige landen;

*2 - ook in Nederland zelf moet het idee goed ontvangen worden;

*3 - de voorbereidingsgroep moet langzaam groeien, er moeten nieuwe mensen bijkomen, als zichtbaar resultaat van de belangstelling voor het Kongres, en

*4 - de (radikale) AKB in Nederland zou iets aan het Kongres moeten hebben.

Over criterium 1: Duidelijk is ondertussen dat we ons enigszins verkeken hebben op de mogelijkheid om lang van te voren te weten hoeveel en uit welke landen mensen komen. Dit criterium was ervoor om te voorkomen dat we op het Kongres met 50 Duitsers en 1 Belg opgescheept zouden zitten. Op zich zeer interessant, maar een geheel ander uitgangspunt. Alhoewel we nog steeds niet precies weten hoeveel en waar vandaan mensen komen, kunnen we aan de hand van het aantal reacties en de aard daarvan, uitgaan van deelname uit: West-Duitsland, Engeland, Zweden, Frankrijk, België, Oostenrijk en Zwitserland en zeer waarschijnlijk uit Baskenland, Finland en Spanje. In een aantal landen is het ons onmogelijk gebleken kontakten te leggen: Denemarken, Portugal en Italië.

De moeilijkheid hierbij was duidelijk onze keus om de radikale AKB bij elkaar te brengen. Die is per definitie minder georganiseerd en daardoor moeilijker te vinden. Maar het was wel een bewuste keus van ons omdat internationale kontakten tussen geïnstitutionaliseerde AK-groepen er wel vaker zijn (Friends of the Earth/WISE) en omdat we onszelf zien als onderdeel van de radikale AKB en met die groepen uit het buitenland contact willen/ervaringen uit willen wisselen.

Kriterium 2: Op een aantal landelijke overleggen in de loop van '87 is het idee besproken. De reacties varieerden van gematigd positief tot enthousiast. Voor ons in ieder geval een basis om door te gaan.

Kriterium 3: Het groeien van de voorbereidingsgroep: hoewel er in de voorbereiding nogal wat mensen (om heel verschillende redenen) afhaakten, zijn we uiteindelijk per saldo met een aantal nieuwe mensen gegroeid.

Kriterium 4: Als inhoudelijke voorbereiding op het Kongres zijn we een discussie gestart over verleden, heden en toekomst van de radikale AKB. Een weerslag van die discussie heeft o.a. in de NN gestaan. Er komen geen pasklare

antwoorden uit die discussie, dat had ook niemand verwacht, maar wel een flinke herbezinning van/over de strijd tegen kernenergie. We geloven niet dat een discussie alléén, de AKB sterker maakt, maar 't is wel een goede aanzet. Net als de reactie in NN 16 ('De toekomst van de AKB ligt binnen een radikale ekologiese beweging' - zie ook vorige Zwarte), zijn dit sinds jaren weer eens een begin van een inhoudelijke discussie binnen de radikale AKB. Natuurlijk is het belangrijk dat meer mensen aan die discussie deel gaan nemen en zal veel afhangen hoe intensief mensen/groepen aan het Kongres deel gaan nemen.

Tot zover een zeer summier overzicht van de voorbereiding tot nu toe. We hebben nog 1½ maand waarin heel veel moet gebeuren. Er zijn een stuk of 10 subgroepen die een deel van het Kongres voorbereiden. Bijna al deze groepen kunnen hulp gebruiken: de vertaalgroep, kinderopvanggroep, cultuurgroep, pers/publiciteit.

Verder zijn groepen bezig met de inhoudelijke invulling van de programma-onderdelen: transporten, situatie per land, uraniummijnbouw en continuering van de kontrakten. Natuurlijk zijn er tijdens het Kongres 1001 dingen die gedaan moeten worden.

Kortom, we zoeken mensen die vanaf nu willen meehelpen organiseren, of die tijdens het Kongres wat willen doen.

Bel of schrijf: Int. Kongres radikale AKB, Postbus 8094, 6710 AB Ede, 08380-21414, elke donderdag 14-17 uur.

Ps. Eén van de moeilijkheden tijdens het Kongres zal ongetwijfeld het vertaalprobleem zijn. Alhoewel we met zo weinig mogelijk talen willen werken, gaan we ervan uit dat we alles zullen moeten vertalen in het Engels, Duits, Frans en Spaans. Als je in één van deze talen redelijk goed bent en je hebt zin om wat te vertalen, neem

dan alsjeblieft contact met ons op.

WINTERSWIJK amsterdam

UTRECHT
INFORMATIEAVOND

WINTERSWIJK

CHI CHI CLUB BLIJFT!!!!!!!!!!!!!!!

De Chi Chi Club in Winterswijk blijft (in ieder geval tot 1-1-'92) geopend. De jongeren wonnen het hoger beroep dat ze hadden aangespannen tegen de "griffo's (de gereformeerde kerk die de Chi Chi Club het gebouw verhuurd). De griffo's die allerlei truuks gebruiken om de jongeren uit het gebouw te krijgen, balen dus mooi! In eerste instantie zouden de Chi Chi-jongeren eruit moeten van de rechter, maar de Chi Chi Club voerde o.a. aan dat ze een bedrijfsvoering voerden, (baromzet en voor iedereen toegankelijk). Dit terwijl de griffo's er een streng gereformeerde jongerenclub van wilden maken en dus niet voor iedereen geopend zou zijn.

MAAR.....DE STRIJD GAAT DOOR!!

Dit wil niet zeggen dat we er al zijn, want we zullen door moeten gaan met het voor elkaar zien te krijgen van muziekvergunningen (dit zijn er tot nu toe maar 10 per jaar). De gemeente Winterswijk die ons toch al mooi had weggedacht, staat toch al niet achter de Chi Chi Club. De subsidie die we krijgen (f6800,-) per jaar is net genoeg om de huur mee te betalen, maar het zou me nix verbazen als de griffo's nu ineens een flinke huurverhoging voor ons in petto hebben. Maar dat zien we dan wel.

-De schulden die we (sinds we 3 jaar geleden de hele boel overnamen van de toenmalige beroepskracht/oplichter) voor de helft afgelost hebben, moeten verder worden afbetaald, dat is dan altijd nog zo'n f26000,-

-Verder willen we weer verder gaan met onze activiteiten, zoals benefiets voor naar ons inziens goede doelen, voorlichtings/thema-avonden, concerten, dichtersters avonden, films enzovoort.

-We draaien geheel op vrijwilligersters en kunnen altijd mensen gebruiken die willen meehelpen of die ideeën hebben, want we willen in ieder geval meer dan "HRDCORE" alleen!!!!

BENEFIET WITTE JAS
VRANKRIJK SPUISTRAAT 216
VRIJDAG 9 DECEMBER

De Witte Jas is een alternatief gezondheidscentrum, begonnen in 1984 in de voormalige kleuterschool van de Wittenstraat 29.

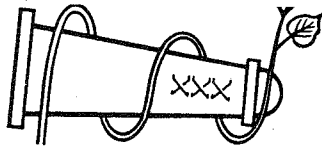
Op vrijwillige basis werken hier 4 artsen, 3 tandartsen, 1 fysiotherapeut en 5 natuurgeneeskundigen. Doordat er geen loonvorming is, werken de medewerkers niet in snel tempo patiënten af. Dat is een belangrijk verschil met de rest van de gezondheidszorg. Door het ontbreken van loon, de lage huur en zelfwerkzaamheid in bouw en onderhoud kunnen behandelingen goedkoop worden verricht.

Ons ideaal is, dat gezondheidszorg -waar tandheelkunde bij hoort- voor iedereen makkelijk bereikbaar is.

Ook alternatieve methoden als acupunctuur, homeopathie en natuurgeneeskunde moeten geen financiële drempel hebben. Ze horen dus in het ziekenfonds. Zeker voor onverzekerden is de Witte Jas een uitkomst.

Tevens geven we informatie over voeding, medicijnen en behandelingen; ook als je al onder behandeling bent van een andere arts (second opinion).

We kunnen een hulp zijn bij aanklachten, maar ook een mening ge-

ven over algemene mediese zaken. Er is een vrouwenspreekuur.

Er zijn kursussen, waarvan de deelnameprijs ong. 8 gulden is. Wie een cursus wil geven kan dat bij ons aanvragen. Een demonstratie van de cursus Tai Chi wordt op de benefietavond gegeven. We zijn aan het bouwen aan een nieuwe behandelruimte.

Programma benefiet

9.00u. zaal open

9.15u. Video over patiëntenvoorlichting gedeeltelijk opgenomen in de Witte Jas

9.40u. informatief praatje over de historie van de Witte Jas

10.00u. Demonstratie Tai-Chi

10.15u. praatje over het belang van zoiets als de Witte Jas

10.40u. demonstratie-behandeling

11.00u. bands

Bat Man (sektarische vrouwenband)

1.00u. disko voor gezond swingen

Maandag 19 december wordt er een vrouwenavond georganiseerd over reproductie- en genen technologie. Een informatieavond voor vrouwen omdat zij met de nieuwe technologieën te maken zullen krijgen en hoe deze technieken voor bevolkingspolitieke doeleinden worden gebruikt. Waar krijgen vrouwen hier en in de derde wereld mee te maken als het om voortplanting gaat? Wie bepaalt welke vrouwen het recht en de mogelijkheden hebben om een kind te krijgen? De avond zal beginnen met twee sprekers: Lin Lap uit Singapore zal iets vertellen over bevolkingspolitiek. Linda Wilkens (samensteller van het boek 'voortplanting als bioindustrie' en medewerkster bij stichting Rhea, nederlandse afdeling Finrrage, Feminist International Network Of Resistance To Productive And Genetic Engineering), zal iets vertellen over In Vitro Fertilisatie (IVF) en alles wat hier nog meer bij komt kijken als bijvoorbeeld de mogelijkheden tot gen-manipulaties, de gevolgen voor vrouwen die de behandeling ondergaan. Daarna een korte pauze waarna de discussie ingeleid zal worden met een verhaal over hoe deze twee onderwerpen in verhouding staan met vrouwenzelfbeschikkingrecht. De avond begint om 8 uur in de Kargadoor, Oudegracht 36 te Utrecht. De entree is gratis en alle vrouwen zijn welkom!

DEN HAAG

AFGELASTING

DE DEMONSTRATIE EN PICKETLINE TER VIERING VAN 1 JAAR INTIFADA OP 13 DECEMBER GAAT NIET DOOR NADERE AANKONDIGING VOLGT

OPROEP

WILLEN MENSEN DIE EEN EHBO DIPLOMA HEBBEN OF ZO'N KURSUS VOLGEN KONTAKT OPNEMEN MET DE ZWARTE (beste oproeppersoon neem contact op met Eerste Hulp Bij Akties in Amsterdam, typ.)

LATEN

WE

'T

INNU-"INDIANEN" VOOR RECHTBANK

Goose Bay, Labrador (Canada)

Op 5 december vindt in Goose Bay de rechtzaak plaats tegen 21 Innu. Zij werden in oktober gearresteerd wegens demonstraties en bezettingsakties van de landingsbaan van de luchtmachtbasis Goose Bay en het oefengebied in Labrador.

Ondanks sneeuw en vorst staan nu nog zo'n 15 Innu-tenten met zo'n 150 bewoners aan het einde van de landingsbaan. De Innu demonstreren tegen de militaire activiteiten op hun grondgebied en eisen hun landrechten op. Zij hebben nimmer een verdrag gesloten met Canada of welke regering dan ook over het gebruik van hun grondgebied. Ook de Nederlandse luchtmacht maakt gebruik van de luchtmachtbasis Goose Bay en de twee oefenterreinen in Labrador en Quebec. Zij oefent in vliegen op de extreem lage hoogte van 30 meter. Daarvoor sloot de Nederlandse regering precies 2 jaar geleden 5 december 1986 een verdrag met de Canadese regering.

de tweede Kamer heeft dit voorjaar het verdrag goedgekeurd, maar de Eerste kamer moet nog goedkeuring verlenen. Op voorstel van mevrouw Tiesinga (D'66) is de openbare behandeling uitgesteld totdat de officiële Milieu Effekt Rapportage Commissie van het Canadese Ministerie voor Milieu haar rapport heeft uitgebracht. Dit wordt nog dit jaar verwacht. Deze commissie had al vordat de Nederlandse oefeningen in 1987 begonnen het -ongebruikelijke- advies uitgebracht de oefeningen te bevriezen totdat zij definitief rapport heeft uitgebracht.

ARRESTATIES BIJ SOLIDARITEITSAKTIES MET INNU

Bij de vliegbases Volkel, Leeuwarden en Woensdrecht is maandag 5 december geprotesteerd uit solidariteit met de Canadese Innu. De Innu worden in hun bestaan bedreigd door vlieg oefeningen die onder andere de Nederlandse luchtmacht houdt in Canada. Afgelopen maandag begon in Goose Bay het proces tegen de Indiaanse aktievoerders. In Woensdrecht werden zes aktievoerders, die de startbanen wilde beschilderen, opgepakt en in verzekerde

bewaring gesteld. Op de basis Leeuwarden werden vijf mensen opgepakt nadat ze de toegangspoort hadden bezet en in Volkel verwijderde de marechaussee tien mensen van de basis. (zie ook de file INNU.TXT) in SIG 14

BROSJURES MULTINATIONALS

(verzamelde artikels)

delen 1 en 2

TWEE BROSJURES GEBUNDELDE ARTIKELS.

IN TOTAAL MEER DAN 80 PAGINA'S DIE JE MEER ACHTERGROND VERSCHAFFEN OVER DEZE MOORDBEDRIJVEN, OVER HUN BELANGEN, HUN ELITE EN TERREUR, OVER DE ACTUELE NOORD-ZUIDVERHOUDINGEN, NEO-KOLONIALISME, POLITIEKE MACHT EN TECHNOLOGIE, GRONDBEZIT, ENZ...ENZ...ENZ... OPGEFRIST MET ENKELE GEDICHTEN EN KOLLAGES.

AFZONDERLIJK AAN 50 FR. OF WEL SAMEN AAN 100 FR. TE BESTELLEN OP ONDERSTAAND ADRES. STORTEN OP REKENING NR. VAN DE NAR: 068-2050689-39. OF OPSTUREN ONDER OMSLAG. VRAAG ONZE VERKOOPSLIJST...
♦ Van der Veken Erik/ Wauters Kris,
Kaasmarkt 17/3, 1810 Wommel.

HOERA HOERA! JUICHT GEPEUPEL!

VANAF 1 JANUARI 1989 KAN JE AAN DE PRIJS VAN 300 FR. EEN GEZAMENLIJK ABO NEMEN OP : DE NAR EN HET VOLKSGBIT !!!!

U HEBT AL EEN ABO.? NIET ZEUREN. DE NAR ABO'S KRIJGEN 'N VOLKSGBIT-ABO AAN DE SPOTPRIJS VAN 150 FRANKEN.

VERDER WORDT ER NU OP DIE MANIER SAMENGEWERKT EN ZAL HET VOLKSGBIT VANAF JANUARI WEER MAANDELIJKS (ZOALS DE NAR) VERSCHIJNEN. WE DOEN HET ZO, DAT WE AFWISSELEND OM DE 2 WEKEN VERSCHIJNEN. (DE NAR IN HET BEGIN VAN ELKE MAAND EN HET VOLKSGBIT ROND DE HELFT VAN ELKE MAAND). WE HOPEN OP DIE MANIER NIEUWS AKTUELER TE KUNNEN VERSPREIDEN, EN ELKAAR TE KUNNEN AANVULLEN. (WAT NET NIET IN DE NAR GAAT OF TE LAAT KOMT, KAN DUS IN HET VOLKSGBIT, EN OMGEKEERD...)

EEN ABONNEMENT OP DE NAR ALLEEN KOST NORMAAL 150 FRANKEN DUS MAAK JE KEUZE EN STORT OP REKENING NR. 068/2050689/39 T. N. V. DE NAR / BUNDERDREEF 2 / 1710 DILBEEK / BELGIE.

Rotterdam

Vandaag, zaterdag 3 december stond sinds lang het OSL weer in het centrum van Rotterdam. Zoals gewoonlijk stond er een standje van de PSP vlak naast. Het OSL viel dit keer op met affiches over 'sofdrugs' zijn ook drugs' en een bijna onuitputtelijke hoeveelheid stropdassen. Een paar jaar geleden hadden we het regelmatig aan de stok met de griezels van het OSL, maar sinds Gorbatsjov lijkt het een beweging die steeds zwakker wordt. Het anti communisme dat ze propageren heeft een flinke knauw gekregen. Desalniettemin moeten we toch wel oppaseen voor die gasten.

Ze wilden natuurlijk gewoon profiteren van de Sinterklaas-drukke. Wie steunen ze nu eigenlijk in de SU: Sacharov, Gorbatsjov, Azerbedjan, Armenie of toch gewoon de CIA?

♀♀ INFO-CENTRUM ♀♀ OPENING

WAT IS HET VROUWENINFOCENTRUM ?

We zijn vrouwen, we zijn feministies en we gaan er van uit dat we veranderingen zelf moeten maken. We hebben uiteenlopende persoonlijke/politieke geschiedenissen, sommigen in de vrouwenbeweging, sommigen in één van de gemengde (m/v) bewegingen (zoals de kraakbeweging, de anti-kernenergie, anti-imperialistische structuren).

Tot nu toe zitten er alleen witte vrouwen in onze groep.

In het vrouweninfocentrum putten we inspiratie uit onze vroegere ervaringen met vrouwenstrijd, potten strijd en de strijd binnen de gemengde structuren. Tegelijkertijd delen we kritiek op zowel de vrouwenbeweging als gemengde bewegingen waarbinnen we ervaringen hebben opgedaan.

We hebben kritiek op stromingen binnen de vrouwenbeweging die zich primair richten op veranderingen voor (witte middenklasse) vrouwen in het westen, zonder te kijken naar de consequenties van internationale machtsverhoudingen wereldwijd. We hebben ook kritiek op de institutionaliserings-tendens, omdat we denken dat vrouwen zich daardoor afhankelijk maken van machtscentra die tegelijkertijd de verhoudingen die wij willen veranderen, in stand houden. Wij willen ons richten op een radicale politieke strijd voor internationale vrouwenbevrijding.

We hebben kritiek op de gemengde bewegingen. In theorie spreken ze zich wel uit tegen seksisme en patriarchale structuren, maar in hun persoonlijke politieke praktijk trekken ze daar weinig consequenties uit. Betrokkenheid, kritiek en de wil om een nieuwe invulling te geven aan buitenparlementaire strijd voor de bevrijding van alle vrouwen staan aan het begin van 'ons bestaan' als vrouweninfocentrum. We kwam
Wat we willen is een vrouwenstrijd ontwikkelen, waarin behalve de seksenverhouding ook andere machtsverhoudingen ter discussie staan. We hebben daarvoor een aantal redenen:

- Het leven van zwarte en migrantenvrouwen hier en vrouwen uit landen van de drie continenten (Afrika, Azië en Latijns Amerika) wordt niet alleen door seksisme bepaald maar ook door racisme en imperialisme, het leven van lesbische vrouwen ook door heteroseksisme. Wij als witte westerse vrouwen en potten wijzen het systeem af dat sommige vrouwen privileges geeft ten koste van anderen (zowel mannen als vrouwen), omdat we uiteindelijk vechten voor een wereld zonder onderdrukking en uitbuiting op basis van welk onderscheid dan ook.

- We willen vechten tegen die verschillende machtsverhoudingen uit het oogpunt van rechtvaardigheid, maar ook omdat we het voor onszelf als een noodzaak zien. Onze stelling is dat verschillende machtsverhoudingen en onderdrukking-

systemen samenhangen. Strijd tegen één van hen alleen, bv tegen seksisme of tegen een kapitalistische economie kan nooit tot fundamentele veranderingen leiden.

PRAKTIES

Verschillende werkgroepen zijn aan de slag gegaan om informatie te verzamelen, onderzoek te doen, discussies te voeren, avonden rondom een thema te organiseren, strategieën te bedenken en acties te ondernemen. We wisselen aan elkaar gedachten en ideeën uit vanuit die verschillende groepen. Zo zijn momenteel de volgende groepen rond de volgende onderwerpen actief:

- genen- en voortplantingstechnologie/bevolkingspolitiek
- IMF en vrouwenstrijd
- vrouwelijke politieke gevangenen

Twee groepen zijn nog in oprichting:

- vrouwen en Europese eenwording
- vrouwen en anti-fascisme

Andere onderwerpen die we belangrijk vinden zijn: vrouwenhandel, herstructurering van de arbeid met name met betrekking tot vrouwen en vrouwelijke vluchtelingen. Ook is een archiveringsgroep druk doende een vrouwenarchief op te bouwen dat openstaat voor alle geïnteresseerde vrouwen. Graag willen we contacten leggen en info uitwisselen met vrouwengroepen in binnen en buitenland, die ook met dergelijke onderwerpen bezig zijn, en het lijkt ons goed ook van elkaars praktijk en theorieën te leren.

De opening van het vrouweninfocentrum is op 11 december. Zie hiervoor de agenda van deze Zwarte.

Agenda

DEN HAAG/DEN HAAG/DEN HAAG

Zaterdag 10 december van 13.00 tot 15.00 uur actie bij het kongresgebouw te Den Haag. Het is dan nl. "Geloftedag" ter herdenking dat de Afrikaners de Zulu's hebben verslagen ooit eens in een bloedig verleden. Hiervoor komt de Nederlands Zuid Afrikaanse Werkge-meenschap naar het Kongresgebouw om dat te vieren. Laten wij hun feest verstoren door massaal aanwezig te zijn. Tot zaterdag.

VROUWEN-FILM-AVOND, Buitenom 21 Den Haag

Maandag 12 december 20.00 uur 3 plek entree. Over 8 maart 00dag video: Vrouwenmacht, een discussiefilm over vrouwenverzet, vanuit verschillende ooghoeken bekeken. Diskussie.

De voor 13 december aangekondigde Palestina demonstratie in Den Haag gaat door.

KRAAKBIOS "EISENSTEIN", Buitenom 214 Den Haag.

wo 14 dec 20.30 uur gratis video "El Coral" + dia's

De video El Coral, gaat over een bouwploeg in Nicaragua, in een dorp, dat tijdens hun verblijf wordt aangevallen door de contra's, over wat er toen gebeurde en hoe ze zich opstelden. Na de video, zijn er dia's van een haagse bouwploeg. wo 21 dec 21.30 gratis video "BARFLY"

De film is een drankkomedie uit '88. Alchollist sleept mensen mee in z'n levensstijl en ontwikkelt zich van alchollist tot een gevierde persoonlijkheid, op z'n weg een spoor van vernielingen achterlatend. Moet je zien! Drankflacon meenemen!

BLAUWE AANSLAG 8 JAAR GEKRAAKT FEEST

ZATERDAG 17 DEC
VANAF 14.00u. KINDERMIDDAG
VANAF 18.00u. PALESTIJNSE MAAL-
MAALTIJD MET LIVE MUZIEK

S'AVONDS 21.00u. ZAAL OPEN

OPTREDENS VAN:

*TANZ TEUFEL

*ROLLICK STATEMENT

*ROMANTIC BONES

VIDEO OVER PALESTIJNEN:

WAAR DE CACTUS BLOEIT

DISCO

ZONDAG 18 DEC.

VANAF 11.00u.

ONTBIJT MET PALESTIJNSE-

MUZIEKGROEP

VIDEO:DE WEG VAN DE OPSTAND

15.00u. FILM: I'V HEARD THE

MERMAIDS SINGING

DIT HELE GEBEUREN STAAT IN HET
TEKEN VAN DE VIERING VAN 1 JAAR
INTIFADA.

UTRECHT/UTRECHT/UTRECHT/UTRECHT

KARGADOOR, Oudegracht 36 Utrecht
ma 19 december : vrouwenavond
over reproductie- en genetechnologie. (Zie elders deze Zwarte).

GRONINGEN/GRONINGEN/GRONINGEN

WOLTERS NOORDHOF COMPLEX
Poststr. 11 Groningen.

22 december JOKE benefiet: met
hard times-no gods no masters-
ExNxExSmegma trio-
La cosa nostra-Henk+Huis. Video/
disco/Performance- niets.

AMSTERDAM/AMSTERDAM/AMSTERDAM

OOINFO-CENTRUM

11 december, opening vrouweninfo-
centrum, in de ruimte van de Helse
Hex = Frederik Hendrikstr. 111-115
A'dam.

13.00: Hallo: Vrouwen info-centrum
stelt zich voor en presenteert sa-
men met andere vrouwen een pro-
gramma over o.a.: vrouwen tegen
genen en voortplantingstechnologieër
IMF vrouwenstrijd, vrouwelijke po-
litieke gevangenen.

18.00 maaltijd

20.00 uitwisseling met verschillen-
de vrouwen (groepen)

21.30 pauze

22.00 "ONGUARD" spannende film
over vrouwen in actie tegen voort-
plantingstechnologie

Vrouweninfo-centrum,
Haarlemmerstr. 95, postbus 15527
1001 NA A'dam. Telefoon: 020-
257085. Open v.a. 13-12-'88 Di&Wo
13.00-17.00.

VRANKRIJK, Spuistr. 216 A'dam.

vrijdag 9 december: Benefietavond
voor de Witte Jas. (Zie
elders deze Zwarte).

zat 10 dec.: Info avond 'Stop Sec-
tion 28', de britse anti-homowet,
met om 23.15 video. Daarna info
en muziek. Zaal open 23.00 uur.
Kost nix.

zat 17 dec. Avond over El Salvador
Braziliaans duo Cachaca de Cana
treden op. Aanvang 23.15 uur.

TROPENINSTITUUT, Mauritskade 63
zondag 11 december. Angola en
Mozambique in de frontlijn, kon-
ferentie en solidariteitsavond. Aan-
vang respectievelijk 10.00 en 19.00
uur. Meer info Ecasaama 020-
270801

HARDE KERN, Kinkerstraat 48hs
A'dam.

De Harde Kern is weer open na een
grondige verbouwing en vernieuwde
ruiten omdat de oude ingegooid wa-
ren door de O.Z.G.

Openingstijden: Ma t/m Vrij 11.00-
18.00 uur. Maandags eten van
18.00 - 20.00 uur. Maandagsmiddag
16.00 video en Vrijdags 22.00 - 1.00
kroegavond.

ZOETERMEER/ZOETERMEER/Z'MEER

mevr. LATENSTAAN.

5 jarig bestaan.

vrijdag 9 december 20.00 toegang
gratis. Dichters uit o.a. Pakistan,
Vietnam, Antillen, Nederland.

-charles mc geeham - mamadou jan-
neh -nasvi nizani

zaterdag 10 december 15.00 uur
toegang 5 piek. Benefiet met o.a.
-blatant yobs -eitilop pots -mon-
seigneur Kluns.